PEP

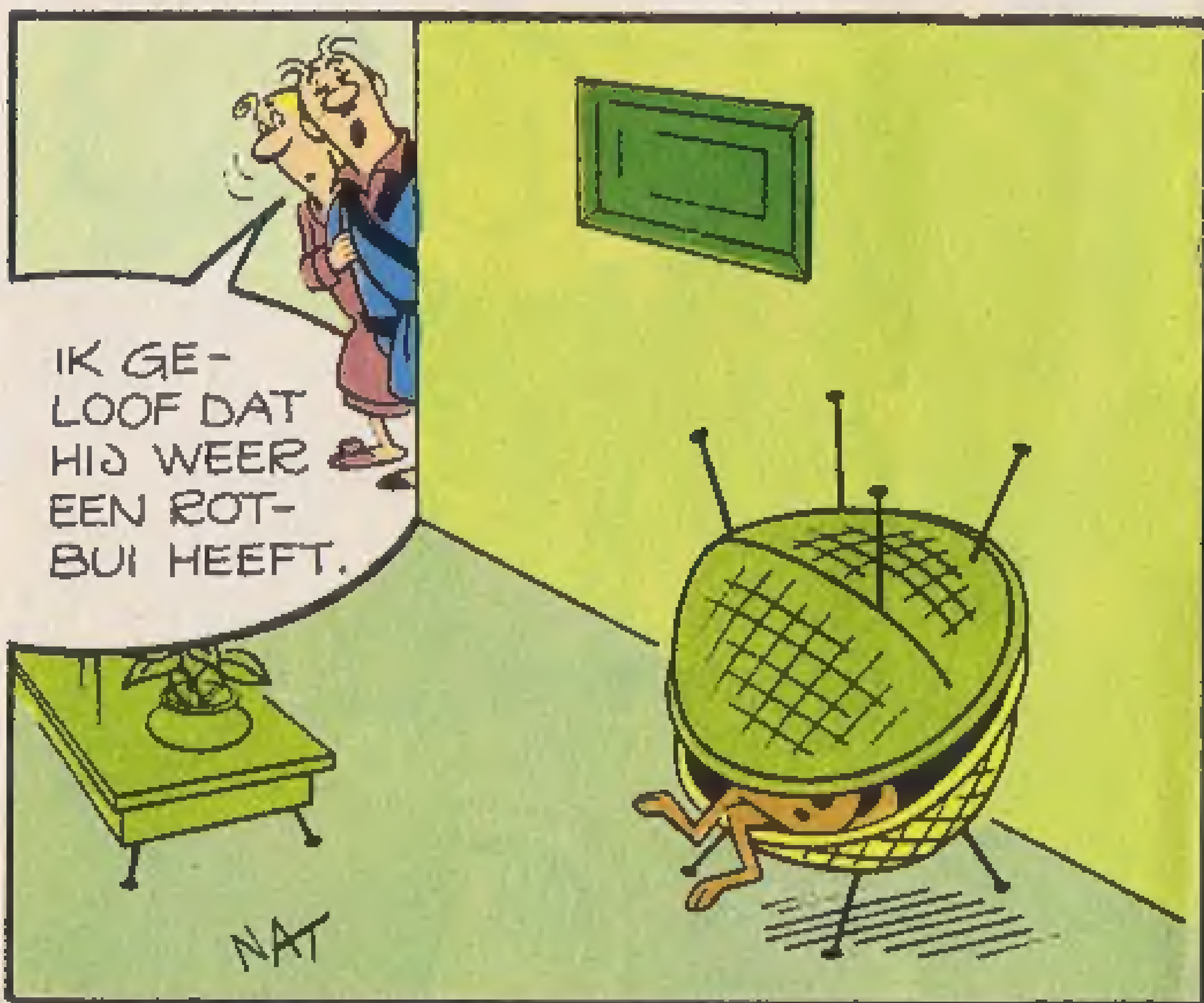
stripweekblad
Nr. 45
losse nummers 90 cent
abonnementsprijs 75 cent

PEP post

EN NU IS HET AFGELOPEN MET DIE INTERLOKALE GESPREKKEN!
P.T.T.
NAT

IK GELOOF DAT HIJ ERG BLIJ IS MET Z'N NIEUWE HELICOPTER!

IK GELOOF DAT HIJ WEER EEN ROTBUI HEEFT.
NAT

Klamzweet

Gaarne zouden wij ons abonneren op het griezologisch vakblad „Klamzweet." Wij zijn allen vierdejaars student griezologie en wij willen nu na de theorie het een en ander in praktijk brengen. (Dit met behulp van de goede wenken van „Klamzweet")
Bijvoorbaat hartelijke dank.

Jan, Hilde, Henk, Yvonne en Bart, Assendelft

Neem eerst maar eens een abonnement op Pep.

Redbone

In de eerste plaats een compliment voor de strips en de medewerkers. En nu wil ik u wat vragen, kan er alstublieft een plaat van Redbone in de PEP, want die vind ik erg goed.

Arjo Rietveld, Rotterdam

Redbone heeft in PEP gestaan. Neem maar eens contact op met Annemarie Broek die weet alles van deze groep af.

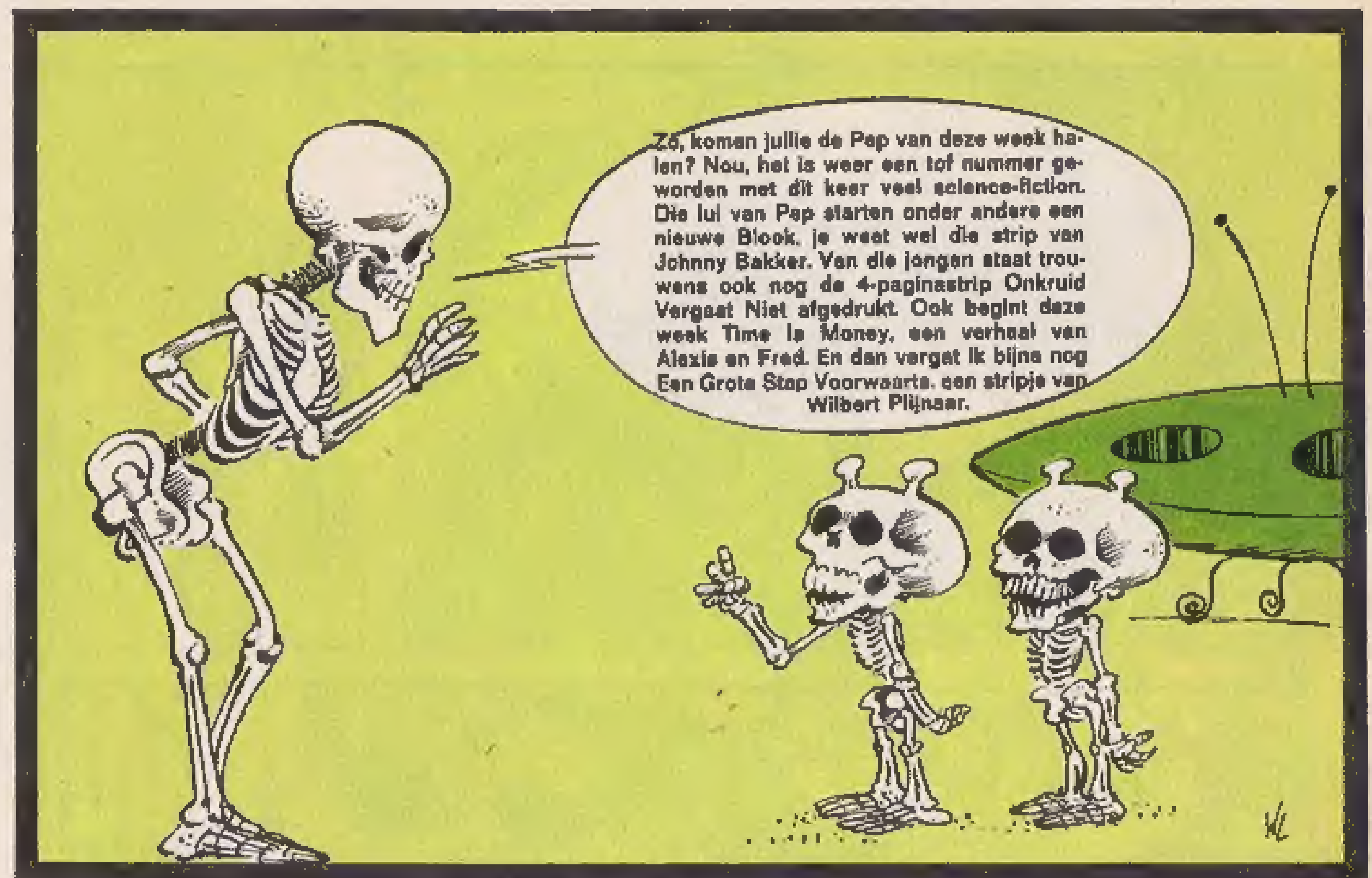
De redactie behoudt zich het recht voor brieven in te korten

HOOFDREDACTEUR
Frans Buissink
CHEFREDACTEUR
Jan de Rooij
REDACTIE
Boleslav Beckman
Maarten Boom
Annemarie Broek
Jan van Erp
Hans Keeris
Anneke van Wissen

Stripweekblad
PEP

Nr. 45 - 9 november 1973

een uitgave van
OBERON bv
Uitgeverij voor jeugd en sport
Postbus 6003, Haarlem,
Aziëweg 1.
telefoon 023/33 90 40

Sambo

Ik weet niet of jullie het weten, maar ik vond het toch geen geslaagd grapje meer, dat van Luitenant Sambo. Ik zal het jullie maar niet kwalijk nemen, jullie weten nou eenmaal niet beter. Ik ben het ermee eens om een uithaler van ons kabinet te plaatsen. Levensbeschrijvingen zijn ook wel leuk, maar ik zou bij Hans Wiegel uitkijken voor het „wiegel-effekt."

Harry Vogelaar, Amsterdam

We weten inderdaad niet beter.

Vooruitgang I

Als ik PEP 36 vergelijk met de PEP van een half jaar geleden, dan vind ik hem wel een enorm stuk vooruit gegaan (vooral de voorpagina).
Doorgaan zo en gij zult er wel bij varen. Alleen een paar vraagjes:
1. Kunt u uithalers van stripfiguren in de PEP zetten?
2. Kunnen titels van de verhalen wat fleuriger en groter worden?
3. Komen Eric de Noorman, Robber, Ray Ringo, Michel Vailliant en Mick. Tangy nog terug?
4. Hoeveel leden heeft de PEP ongeveer?
5. Kunt u Suske en Wiske een plaatsje in de PEP geven?

Hugo Passchier, Dordrecht

1. zijn we mee bezig. 2. zie 1. 3. Erwin kun je zeer binnenkort verwachten. 4. zo'n 140.000, maar we kunnen nog best een paar leden gebruiken. 5. je bent niet de enige die dat vraagt, we denken er over na.

Vooruitgang II

Zeer gelukgewenst met de enorme vooruitgang die jullie blad heeft gemaakt na jullie jubileum. Het is werkelijk geweldig nu bijna alle zwart-wit strips eruit zijn. Op safari met Pietje Pep is gewoon het einde, wat een fantastische tekeningen! Ik hoop dat deze week gauw om is want volgende week begint de stripspeurderswedstrijd. Wat een geweldige prijzen! Als Bernard Voorzichtig ook gauw klaar is, is PEP het beste stripblad wat er bestaat!

Paul Postma Nijmegen

Ook wij willen dolgraag Bernard Voorzichtig terug, maar Daan Jippes moet nog steeds aan een nieuw verhaal beginnen.

Meer pagina's

Ten eerste wil ik opmerken dat PEP hoe langer hoe beter wordt, vooral het werk van eigen bodem zoals dat van Julsing, de Smet en van Haasteren. Maar toch iedere week opnieuw als ik de PEP opensla komt het allemaal een beetje massaal op me af. Zou het niet mogelijk zijn om iets meer korte afgeronde verhalen te plaatsen en van de vervolgverhalen iets meer pagina's per keer? Als dit zou gebeuren, zou PEP zeker nog populairder worden.

Kees Meijer, Leiden

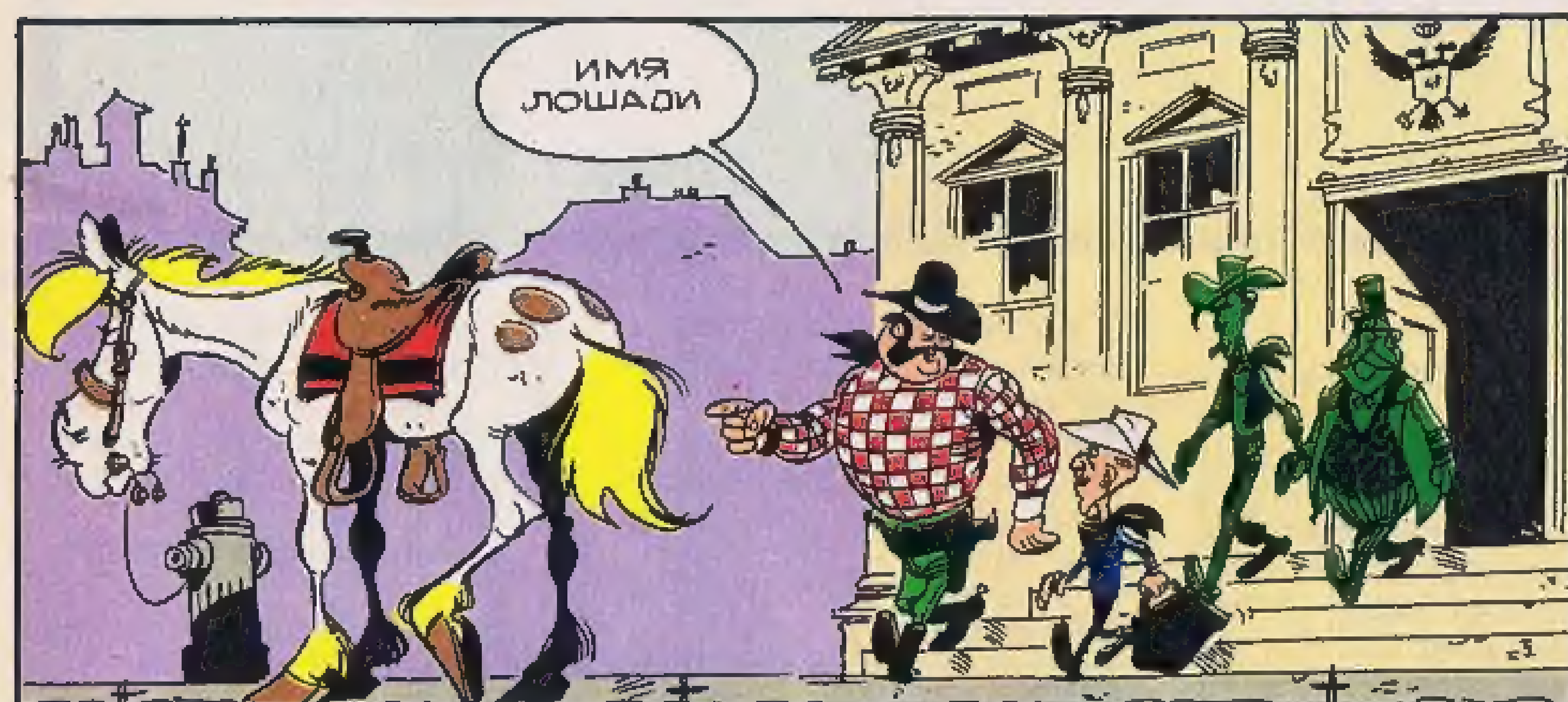
Geen slecht idee.

Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „Inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 75 cent per week of f 9,75 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 90 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten, enz.** Abonnees die het blad via de bladenman/wederverkoper ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: Amsterdam, Parnasseusweg 215, tel.: 020/736211-736212. Alkmaar, De Laat 12-14, tel.: 02200/16077-12587. Arnhem, Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. Breda, Jorisstraat 20, tel.: 01600/52250-52251. Den Haag, Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. Eindhoven, Stratumsedijk 23h, tel.: 040/112625. Enschede, Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. Groningen, Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. Leeuwarden, Verlengde Schans 26, tel.: 05100/26330. Roermond, Schepen v. d. Portenstraat 20, tel.: 04750/29988. Rotterdam, Brandersplaats 12-13, tel.: 010/132090. Utrecht, Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. Vlissingen, Grote Markt 14, tel.: 01184/3939. Voor abonnees die het blad per post ontvangen: Afdeling Postabonnementen PEP, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/33 90 40. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. **Agency for Canada** Dutch Magazine and Book Import Cy. Whitby. **Halfjaar-verzamelbanden** (om zelf oude nummers van PEP in te binden) zijn op aanvraag verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 6,95. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 6,95 + f 1,— verzendkosten (totaal dus f 7,95) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv Extra Uitgaven, Amsterdam. Duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband PEP"

LUCKY LUKE

TIKTAK... TIKTAK... TIKTAK...

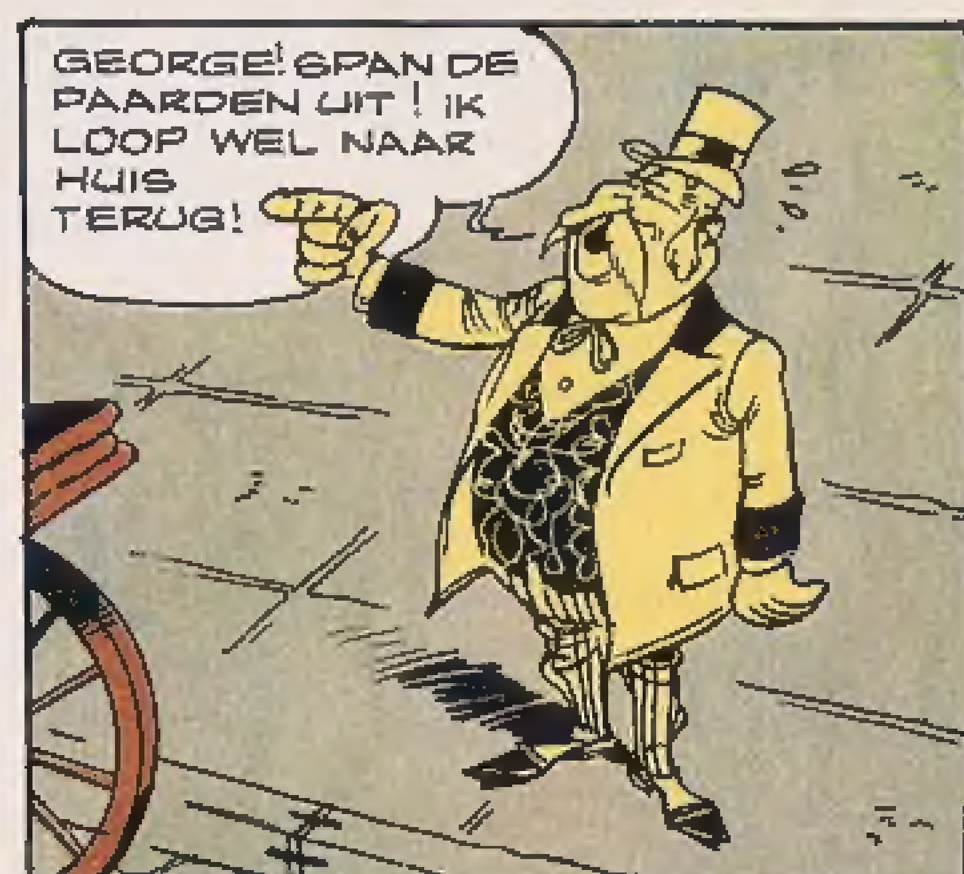

ИМЯ ЛОШАДИ

ZIJNE HOOGHEID WIL DE NAAM VAN UW PAARD VERNEMEN...
OH! EH... JOLLY JUMPER.
57

JOMPA JOMPA? HOHOHO! LUXY LUXY, JOMPA JOMPA! HOHOHO!

ZIJNE HOOGHEID VERTROUWDE ME ZOJUIST TOE DAT HIJ ZICH GRAAG TE PAARD NAAR HET STATION ZOU WILLEN BEGEVEN.

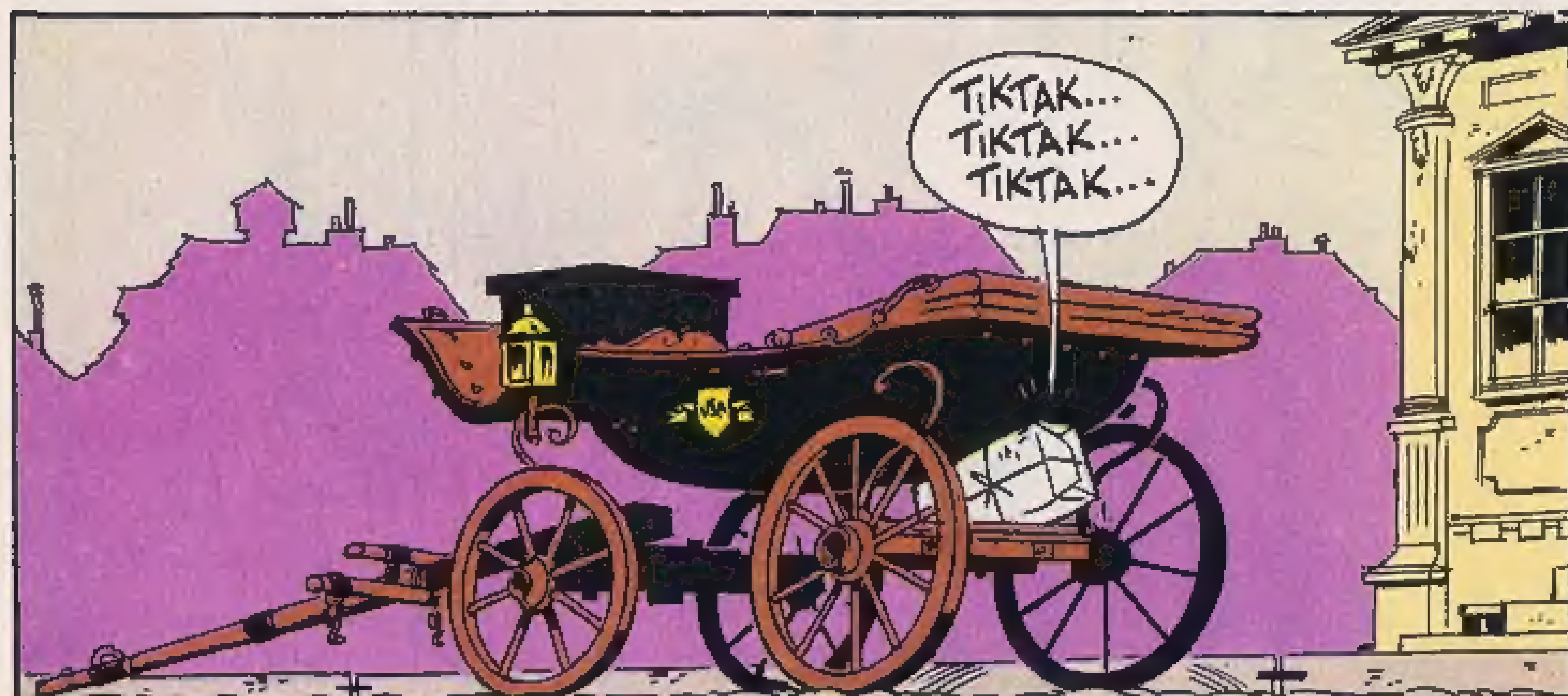

GEORGE! SPAN DE PAARDEN UIT! IK LOOP WEL NAAR HUIS TERUG!

LAAT DE PAARDEN MAAR VOOR HET STATION STAAN. TOT ZIENS, HEREN. IK WENS JE HET ALLERBESTE TOE, LUCKY LUKE!
WE ZIJN OVERGEPLAATST...
ZOUDEN WE IN DEZELFDE LOONGROEP BLIJVEN? EVEN DE VAKBOND RAADPLEGEN.

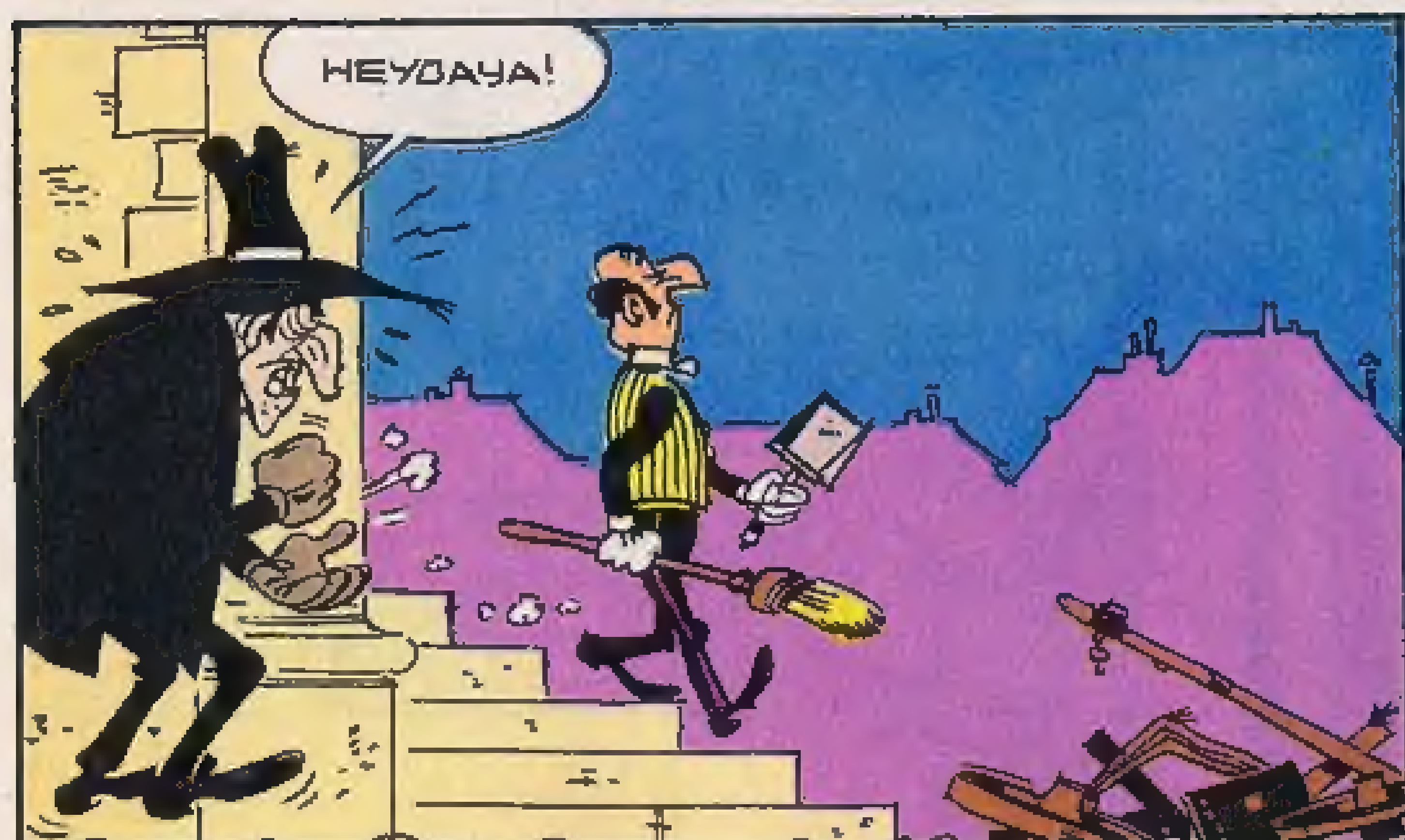

VOORUIT!
OP NAAR DE FAR WEST!
58

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS
VERTALING: JAN DE ROOIJ

de grootvorst

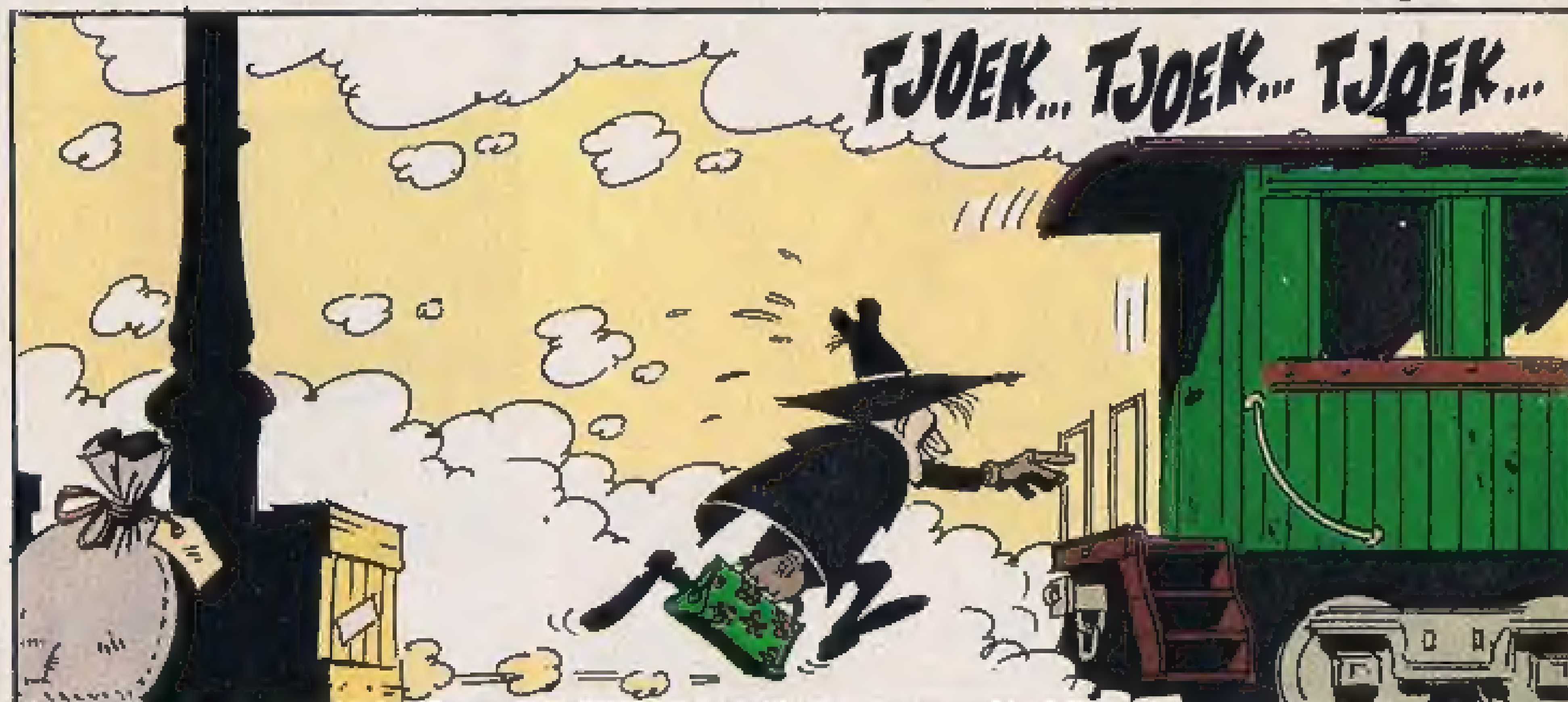

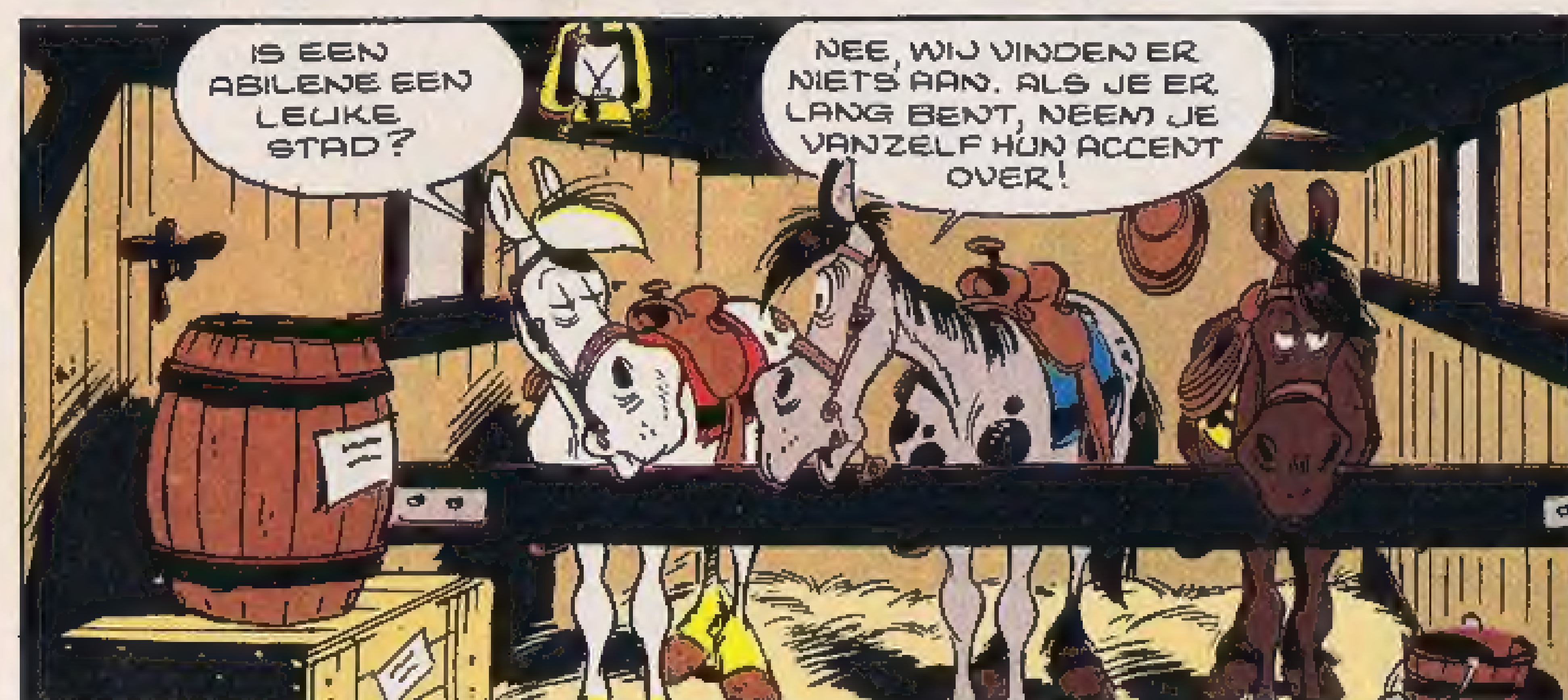

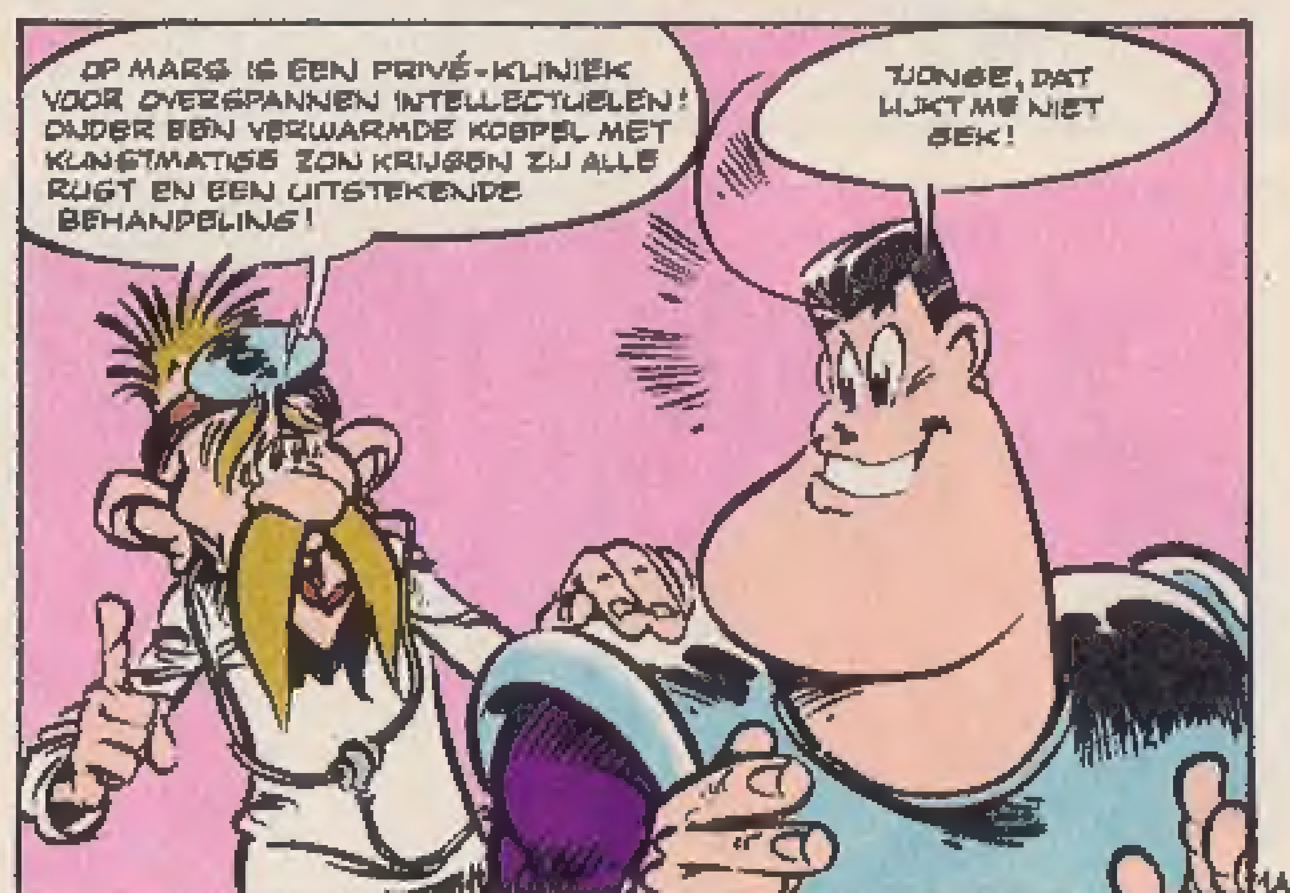

WORDT VERVOLGD

BLOOK

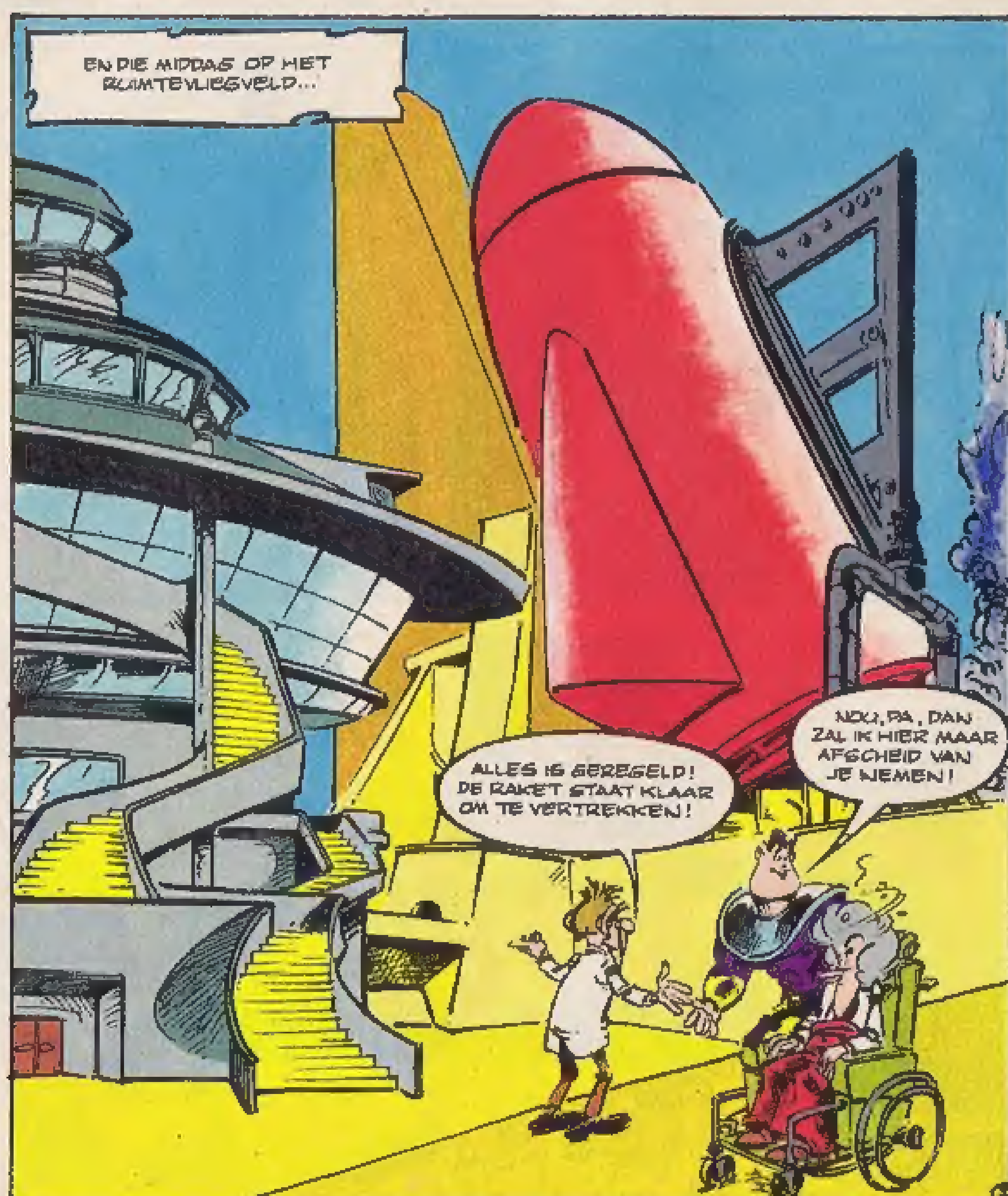

LANGZAAM HERSTELT PROFESSOR PROTONPLOF VAN ZIJN AVONTUUR MET DE TIJDVERPLAATSER...
HOE IS HET NU, DOKTER?
AL EEN STUK BETER, BLOOK! TOCH ZOU EEN TIJDELIJKE VERANDERING VAN OMGEVING HEM GEEN KWAAD DOEN!

WAARHEEN DAN, DOK?
IK GELOOF, DAT IK EEN PLEKJE WEET, DAT GEKNIPT IS VOOR JE VADER!

OP MARS IS EEN PRIVÉ-KLINIEK VOOR OVERSPANNEN INTELLECTUELEN! ONDER EEN VERWARMDE KOEPEL MET KUNSTMATIGE ZON KRIJGEN ZIJ ALLE RUST EN EEN UITSTEKENDE BEHANDELING!
TJONGE, DAT LIJKT ME NIET GEK!

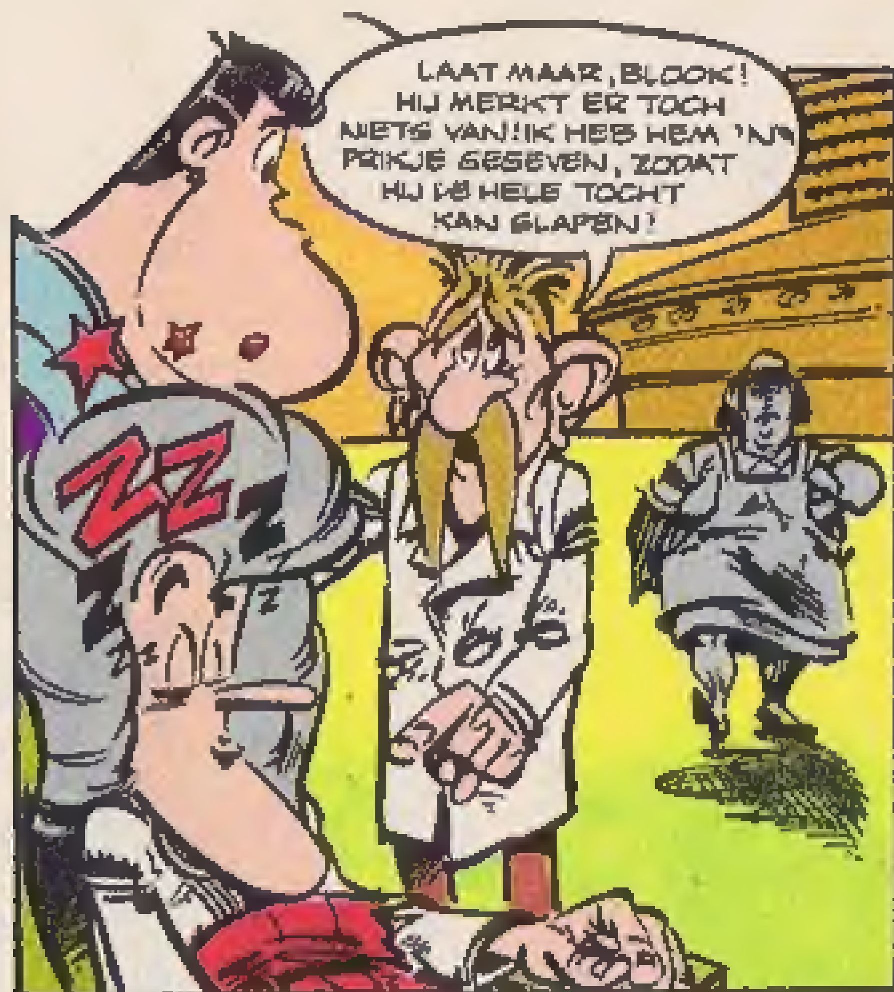

MOOI ZO! VANMIDDAG VERTREKT ER EEN SPECIAAL TOESTEL MET NOG MEER PATIËNTEN! IK ZAL PASSAGE VOOR JE VADER BOEKEN! LAAT ALLES MAAR AAN MIJ OVER, BLOOK!
BEDANKT, DOK!

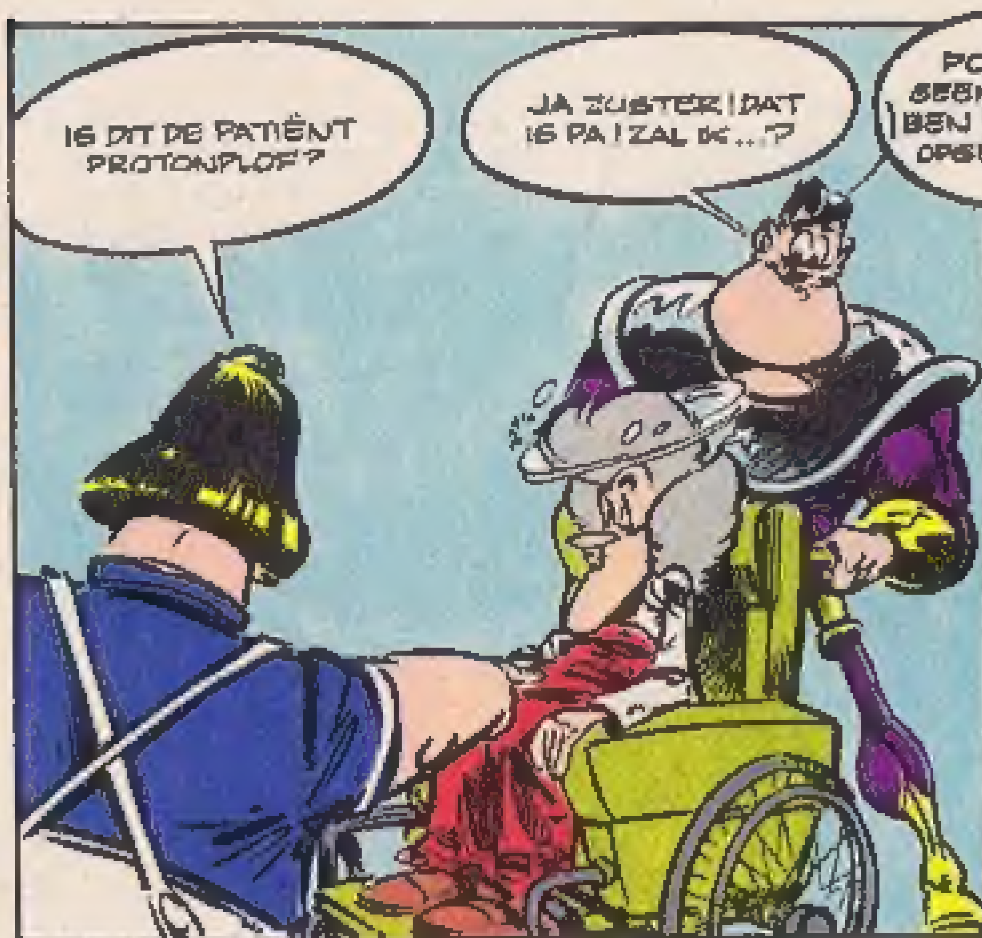

FIJN PA! U GAAT NAAR MARS EN DAN WORDT U WEER HELEMAAL BETER! EN DAN KAN IK EINDELIJK HET LAB EEN GROTE BEURT GEVEN!

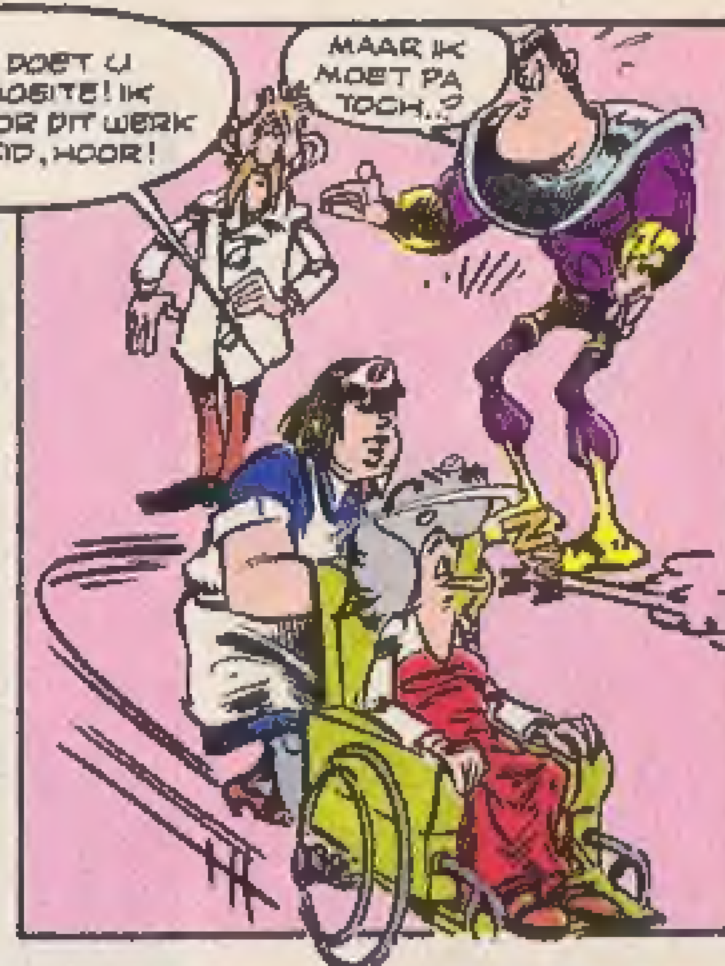

EN DIE MIDDAG OP HET RUIMTEVLIEGVELD...
ALLES IS GEREGELD! DE RAKET STAAT KLAAR OM TE VERTREKKEN!
NOU, PA, DAN ZAL IK HIER MAAR AFSCHEID VAN JE NEMEN!

TEKENINGEN:
JOHNN BAKKER
TEKST:
DICK MATENA
KLEUR PHILIP SOHIER

de ruimtepiraten

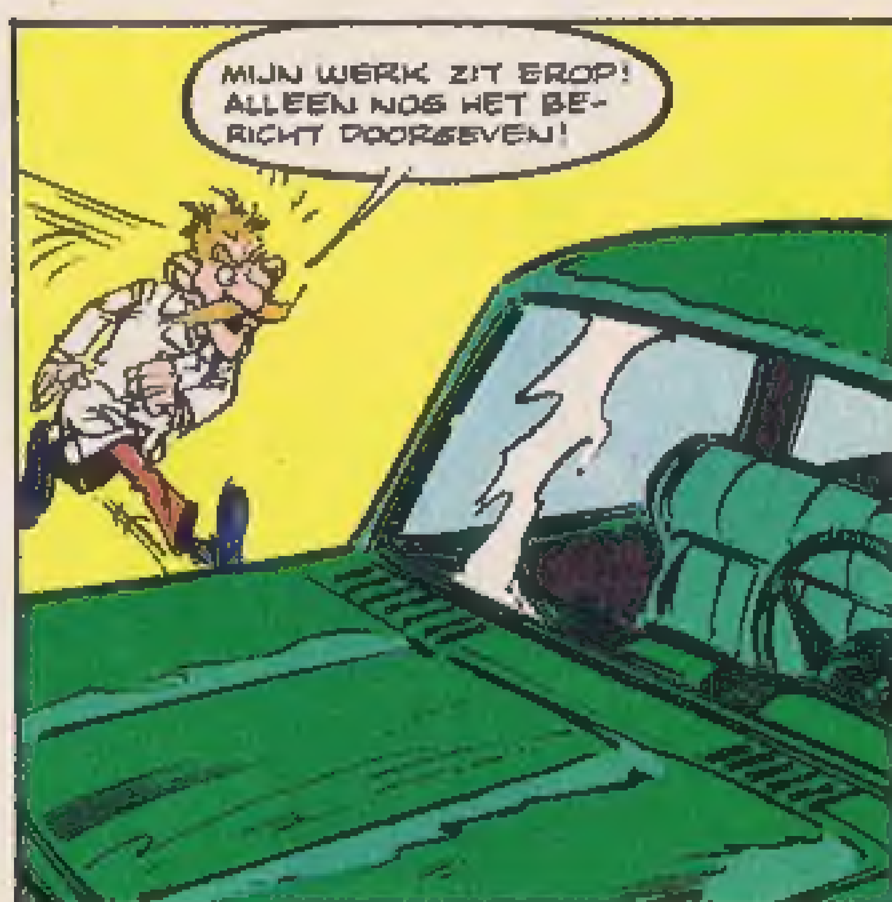

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TSS TSS! GRAAG EEN BEETJE MEER EERBIED VOOR EEN SHERIFF DIE ZIJN FUNCTIE UITOEFENT... IK WAARSCHUW JE, CRAZY, IK...
BEHEERS JE, KID... DE SHERIFF HEEFT GELIJK...

OKAY DAN...
JA, SHERIFF... WIJ ZIJN DE DOODGRAVER OÓK TEGENGEKOMEN... DIE KEREL LIJKT VERDORIE WEL EEN INLICHTINGENBUREAU!...
'K BEN M'N PAARD EN AL M'N SPULLEN KWIJT... DE MIJN STORTTE IN...
DAT WAS DAT GELUID DUS!.. NOU, DAT WORDT 'N FIKSE TIPPEL, JONGEN! ZEKER DRIE DAGEN!

PALOMITO EN POCOMA ZIJN ZOWAT EVEN VER WEG... DENK JE DAT JE HET HAALT, TE VOET DOOR DE WOESTIJN?..
HET ZIET ERNAAR UIT DAT IK MET EEN VAN U MOET MEELIFTEN...

O JA, KLABAK? IN WELKE WET STAAT DAN GESCHREVEN DAT DAT MOET?
KIJK MAAR 'NS IN DE BIJBEL, CRAZY... ALS JE TENMINSTE WEET WAT VOOR BOEK DAT IS...
EH... HET SPIJT ME...

U WEET DAT WE EEN OFFICIËLE MISSIE TE VERVULLEN HEBBEN... EN WE HEBBEN HAAST... WE HEBBEN GEEN MINUUT TE VERLIEZEN! U ZOU ONS TEVEEL OPHOUDEN...
WALLY, ZANIK TOCH NIET!

IK HERINNER U ERAAN DAT IN DIT LAND OP PAARDEDIEFSTAL DE GALG STAAT...
NOU, DAN ZAL IK HET MOETEN DOEN MET WAT KOFFIE.. IK STIK VAN DE DORST, ZEG!.. DAT STOF...
BLIJF VAN DIE KOFFIEKAN AF, KLABAK! DA'S PRIVÉ-EIGENDOM!.. IK SCHIET ALS JE...

COLE HÉÉFT GELIJK, MARSHALL... HEEFT U DORST? DAARGINDS IS EEN WATERPUT, GELOOF IK...
DIT ZAL IK ONTHOUDEN, VUIL STELLETJE SCHOFTEN!

DAT IS DIE PUT...

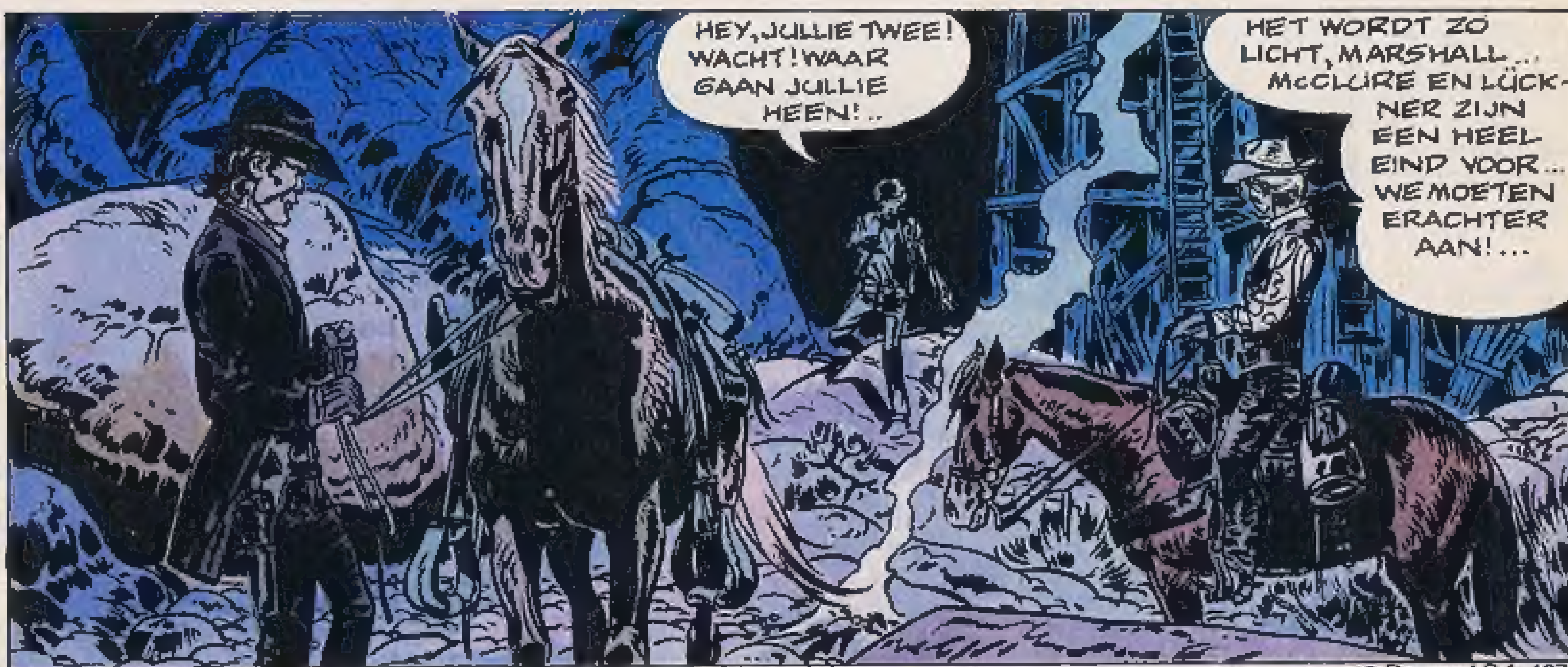

Z... ZAND! HELL! DIE PUT STAAT DROOG!...

TEKENINGEN: GIRAUD
TEKST: CHARLIER
VERTALING: JAN VAN ERP

de mijn van „prosit"

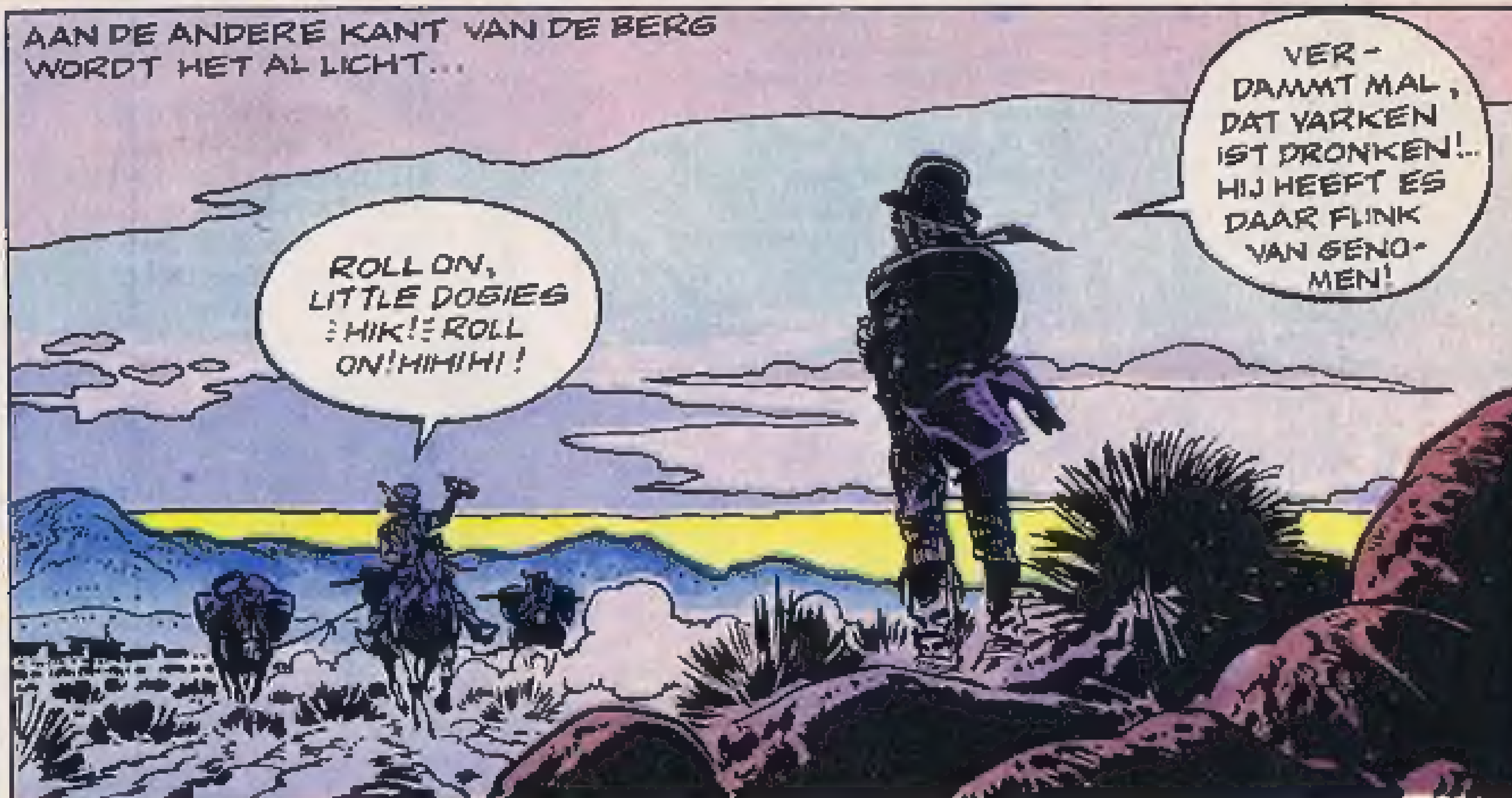

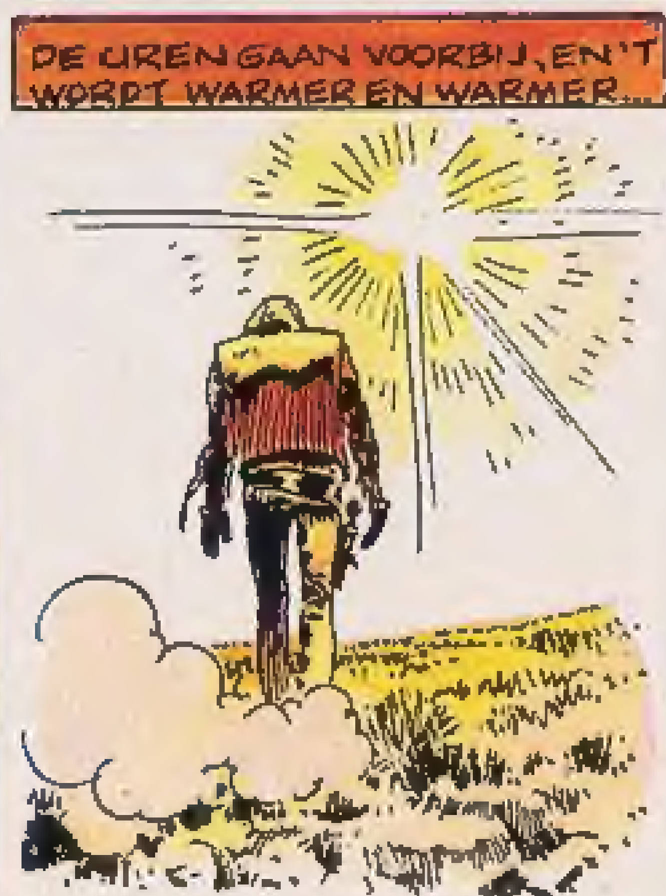

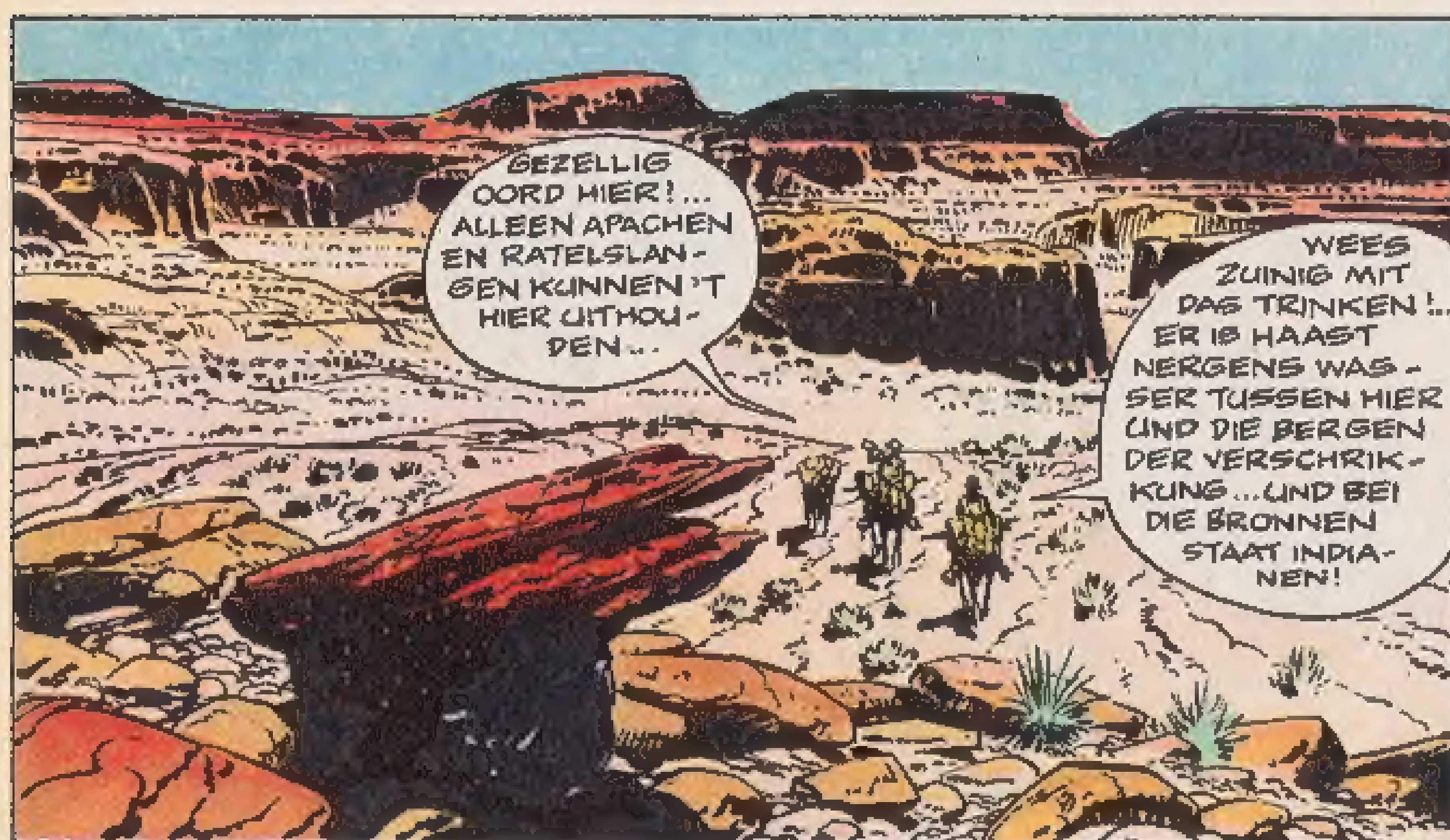

BLUEBERRY

GEZELLIG OORD HIER!... ALLEEN APACHEN EN RATELSLANGEN KUNNEN 'T HIER UITHOUDEN...
WEES ZUINIG MIT DAS TRINKEN!... ER IS HAAST NERGENS WASSER TUSSEN HIER UND DIE BERGEN DER VERSCHRIKKUNG... UND BEI DIE BRONNEN STAAT INDIANEN!

EH... MISSCHIEN IST ES VOORZICHTIGER MIR MEINE WAPENS ZURÜCK ZU GEBEN...
IK BEN NIET GEK, PROSIT! IK VERTROUW JE VOOR GEEN ROOIE CENT!...

IK HEB NOG NIKS ANDERS GEDAAN DAN JOU HELPEN... MET ONTSNAPPEN, MET VOORRAAD INSLAAN.. DENK JE DAT IK NET ZO AAN MIJN EIND WIL KOMEN ALS PURDY HANDSOM?...
HIMMELKREUTZAKRAMENT!!! ICH BIN ONSCHULDIG DAARAN!

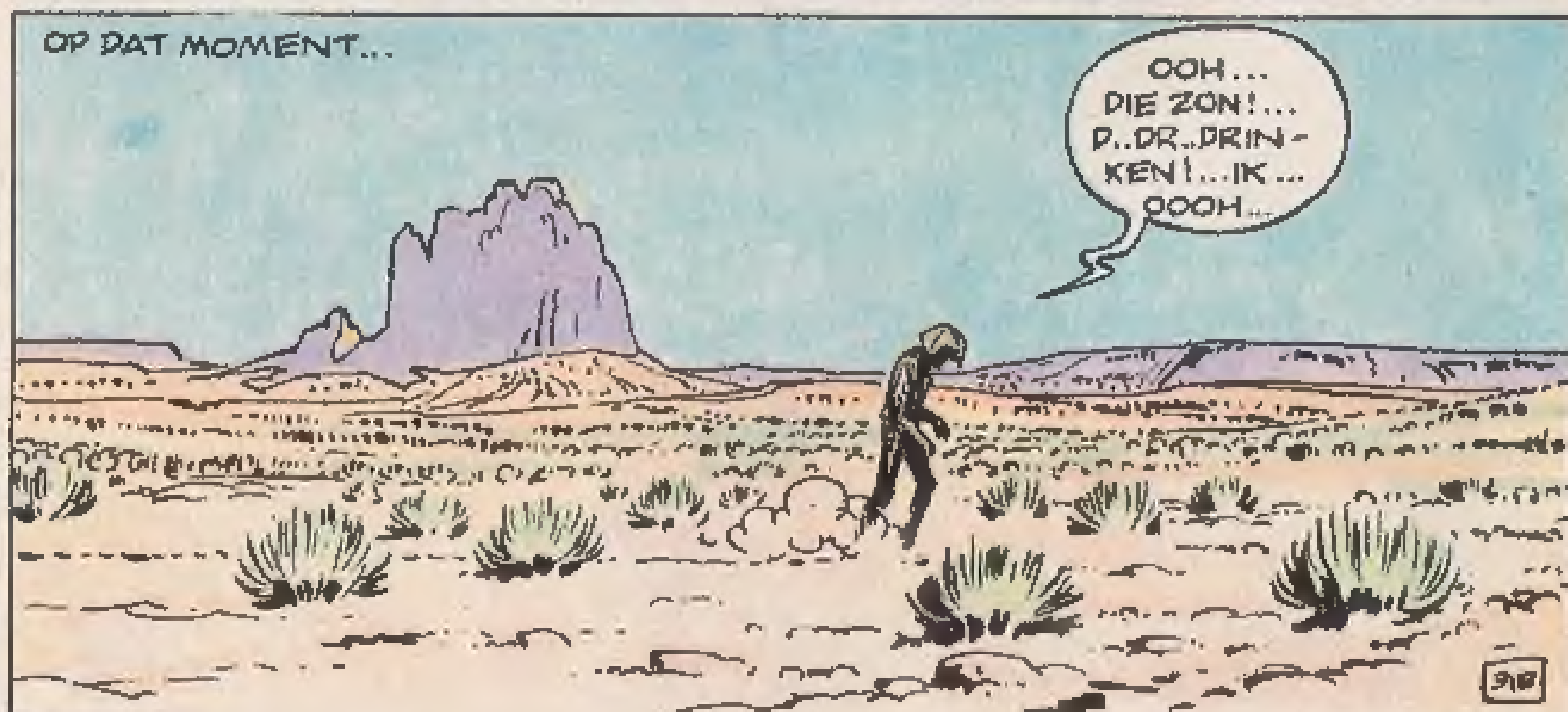

WAAR ZOEKEN DIE PREMIEJAGERS JE DAN VOOR?!...
DAS SNAP ICH AUCH NIET... MAR ICH WEET WAR SIE ACHTERAAN ZITTEN...

SIE WILLEN MEINE MIJN! SIE ZULLEN WOHL EIN SMOESJE HEBBEN OM ME GEVANGEN ZU NEHMEN.. ICH KENN SIE VAN VROEGER!

TOEN ZATEN SIE NOG IN DIE COXWEEL BENDE IN CALICO... EINMAAL HAB ICH MEIN MOND VOORBIJ GEPRAAT UND NU ZITTEN SIE ALS TECKELS ACHTER MIR AN...

IN POCOMA...
NOU, EENTJE HEB IK D'R WEL GEZIEN... EEN ROOIE BAARD HAD-IE... HIJ HEEFT 'N HELE LADING PROVIAND GEKOCHT, EN ZEKER TIEN LITER JAJEM...
AH, DAT WAS McCLURE! DIE ANDERE ZAL ZICH VERBORGEN HOUDEN!
MMM... VAN NOU AF AAN WORDT HET 'N GEVAARLIJKE KLUS, JONGEN! VERVLOEKTE APACHEN!

JE BENT TOCH ZEKER NIET BANG VOOR 'N PAAR VAN DIE STINKENDE WILDEN, ZEG?!... JE GEEFT TOCH NIET OP?! HET IS ONZE ENIGE KANS EN JIJ...
STIL MAAR... JE HEBT GELIJK. IK BEDENK ALLEEN DAT HET NIET NODIG WAS GEWEEST OM DE MARSHALL VAN CALICO TE "BEWERKEN". WE GAAN!

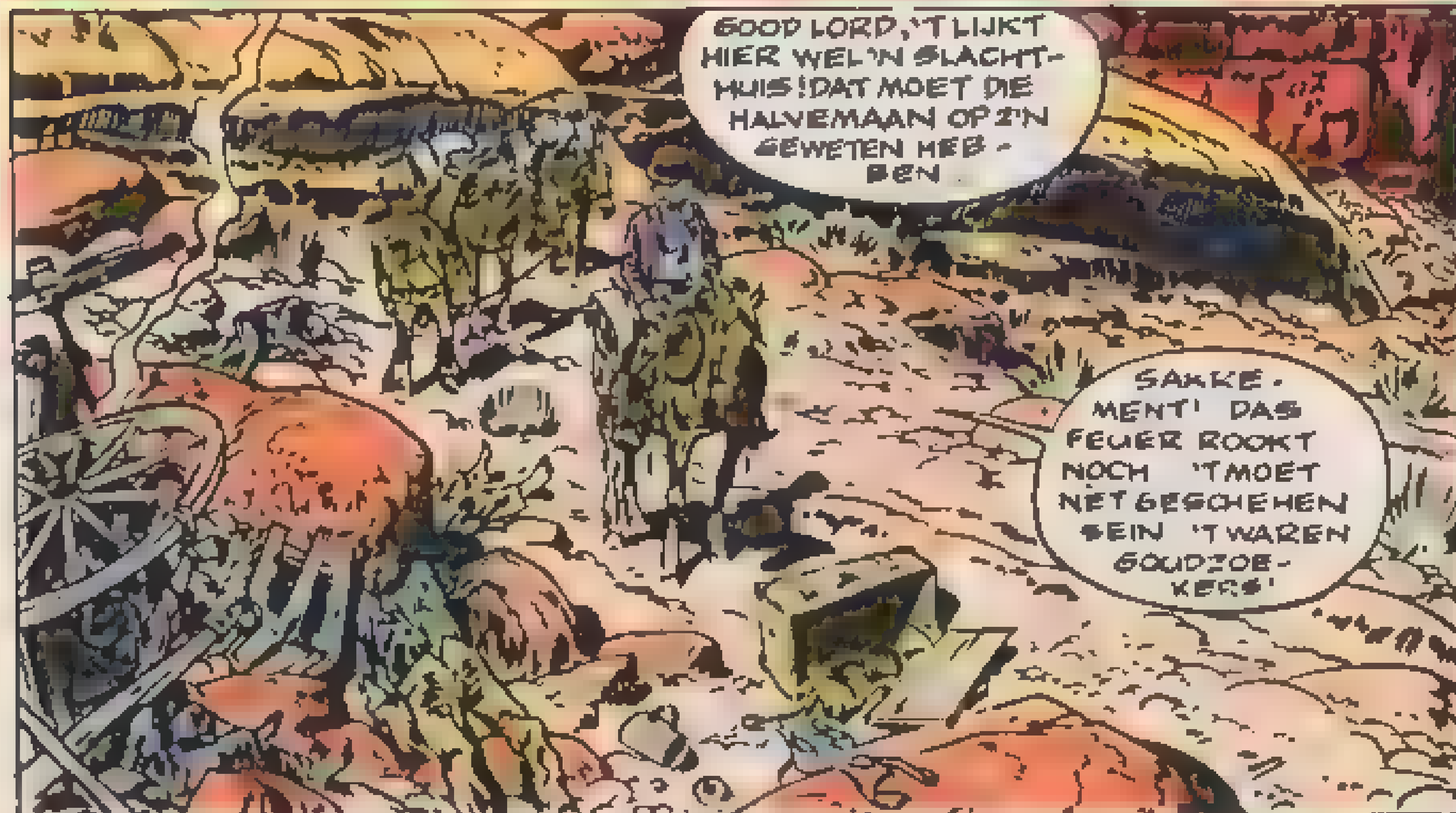

OP DAT MOMENT...
OOH... DIE ZON!... D..DR..DRINKEN!... IK... OOOH...

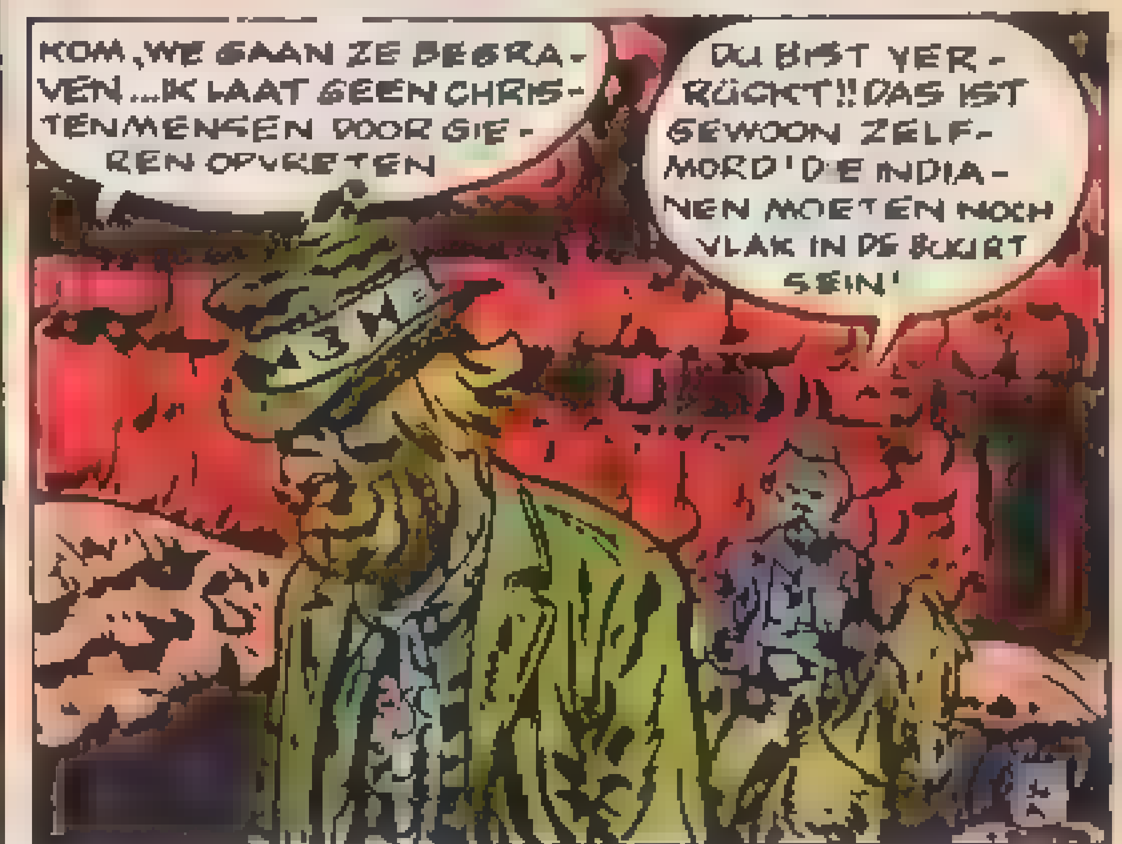
de mijn van „prosit"

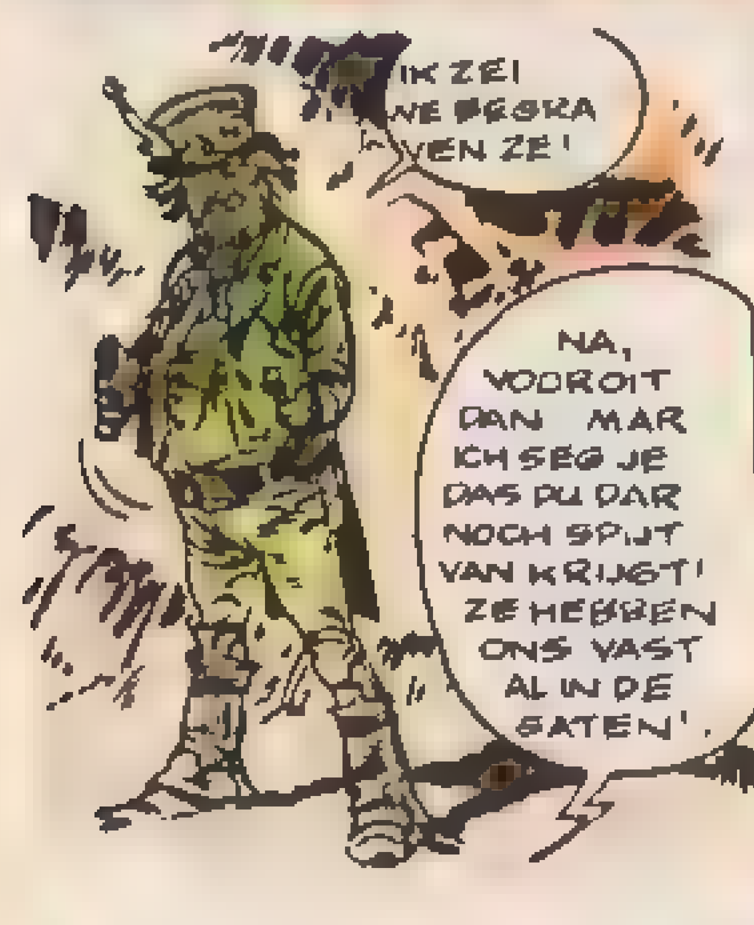

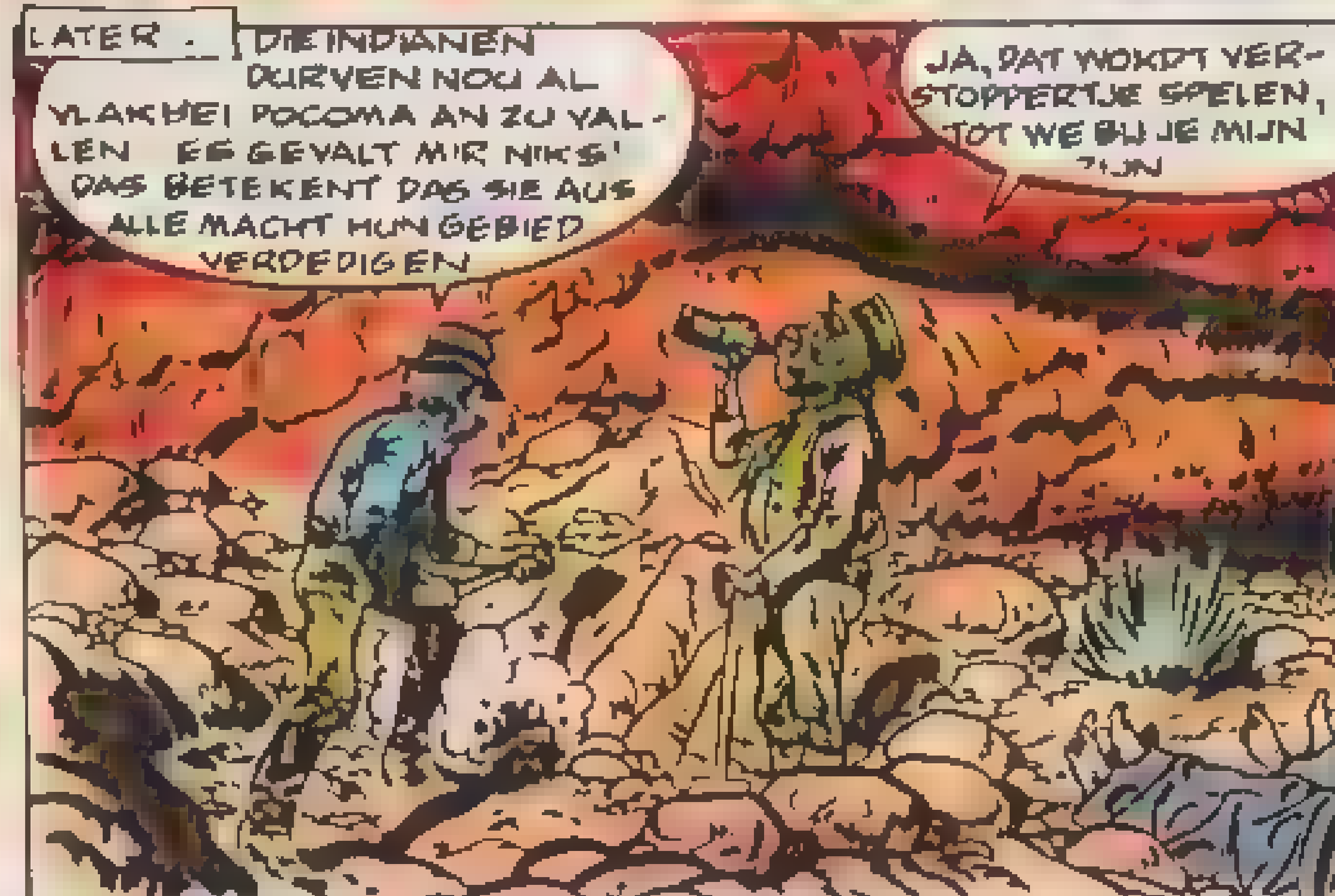

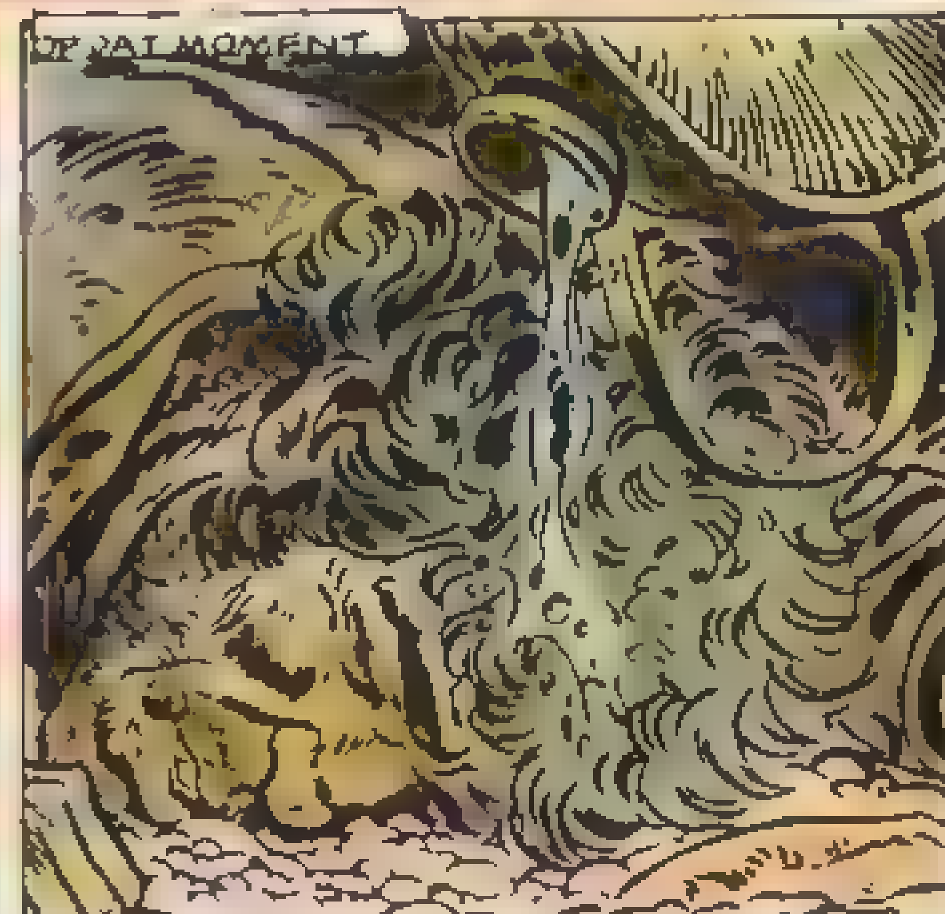

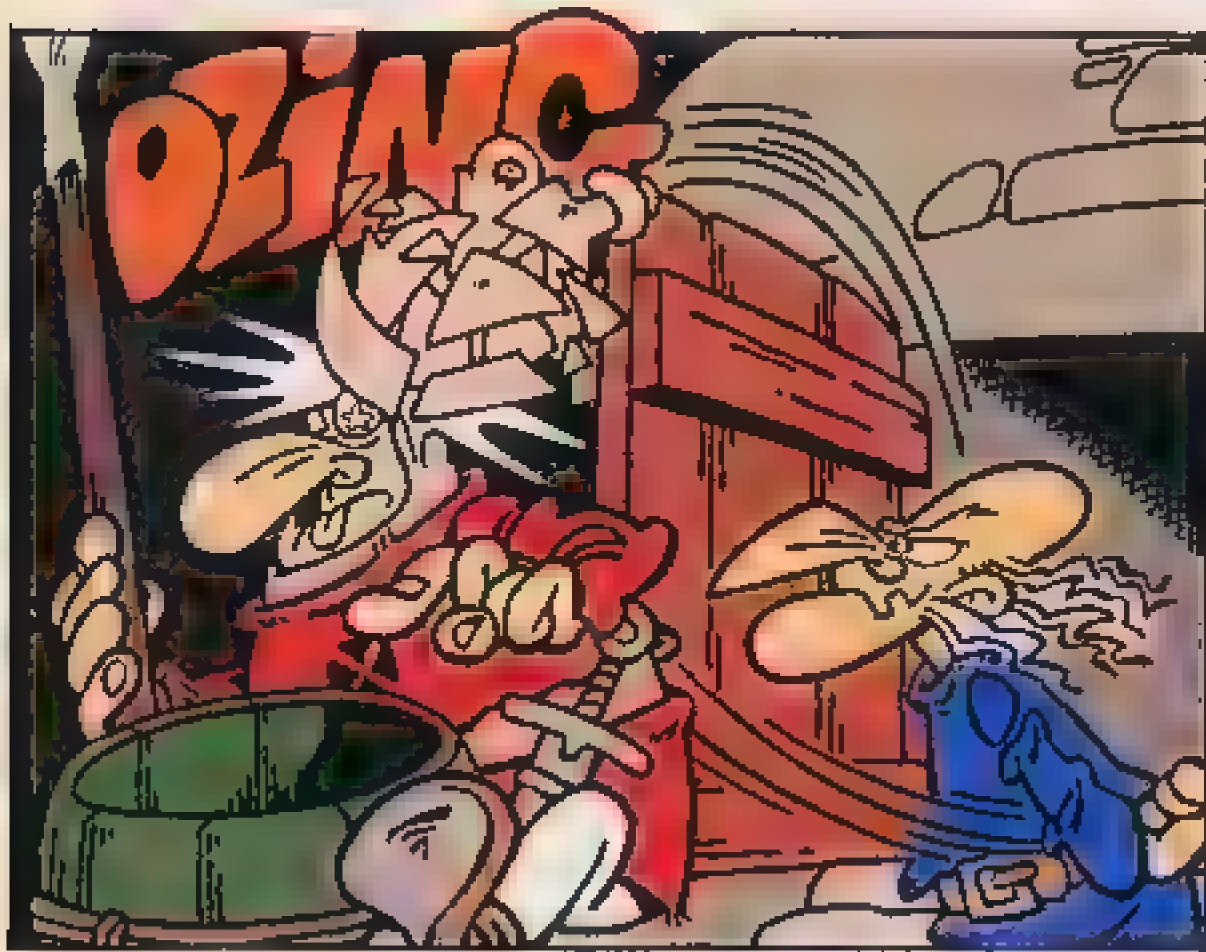

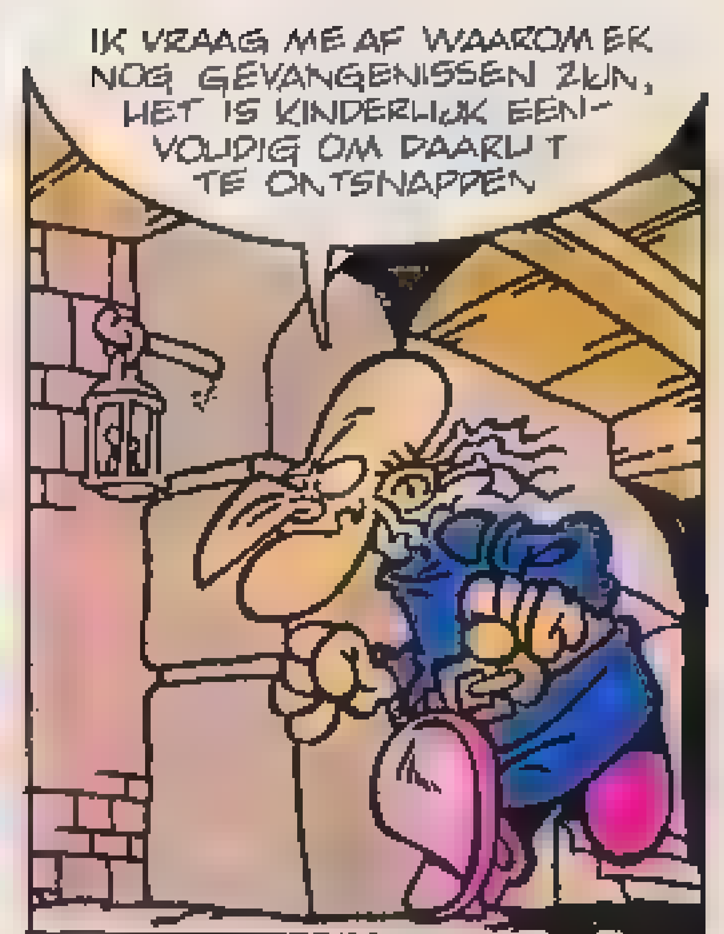

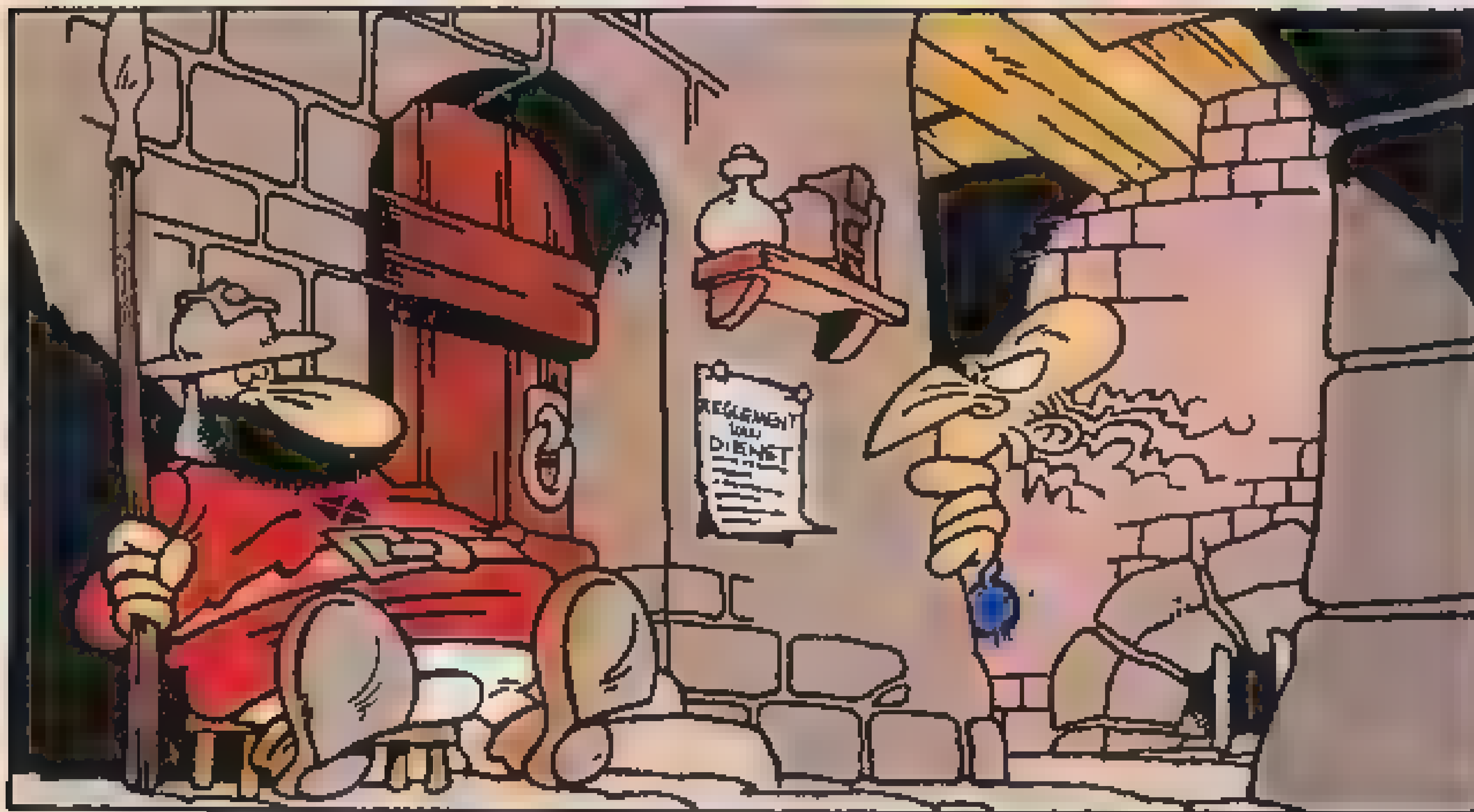
WORDT VERVOLGD

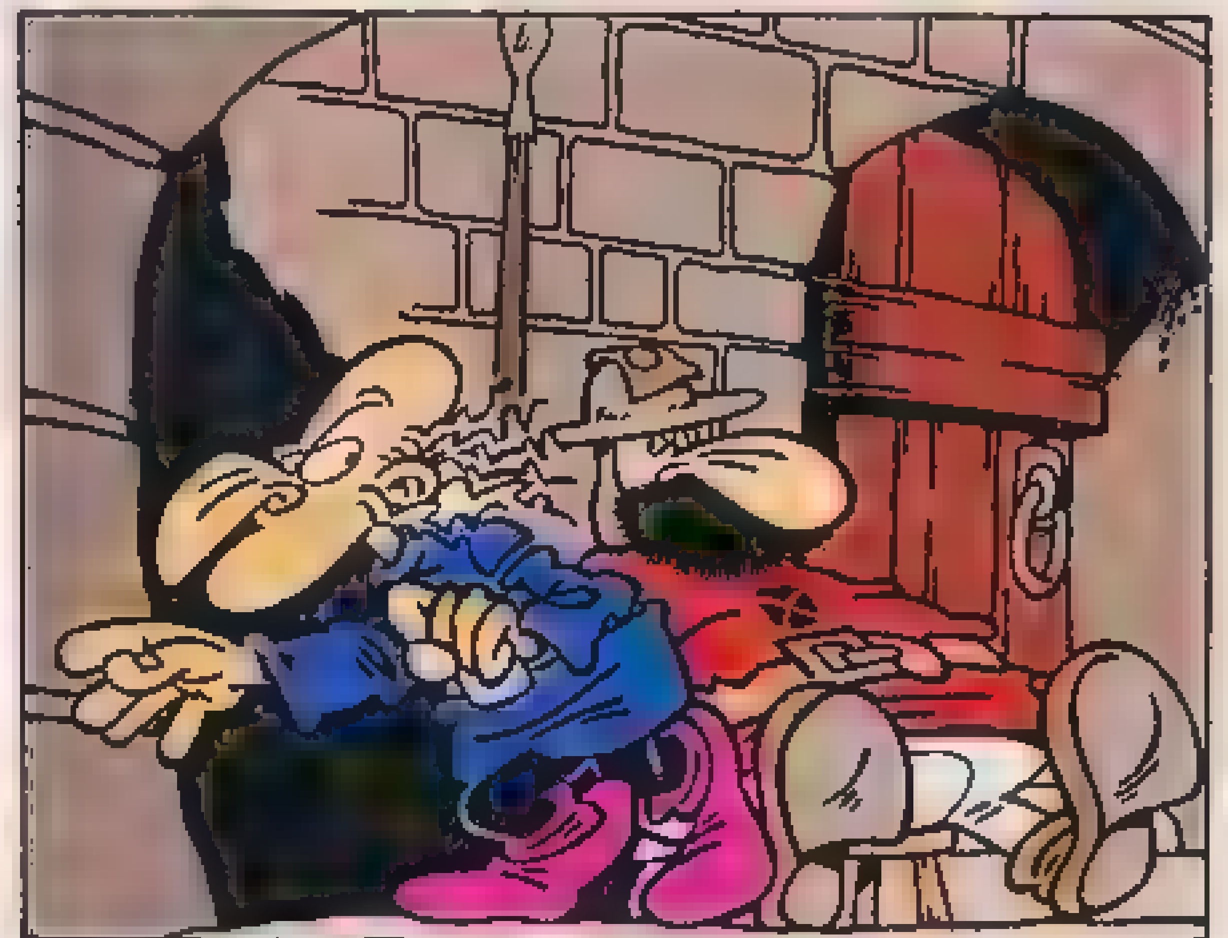
JORIS P.K.

DZING

ZO! VAN HEM ZAL IK NIET VEEL LAST MEER HEBBEN!

IK VRAAG ME AF WAAROM ER NOG GEVANGENISSEN ZIJN, HET IS KINDERLIJK EENVOUDIG OM DAARUIT TE ONTSNAPPEN

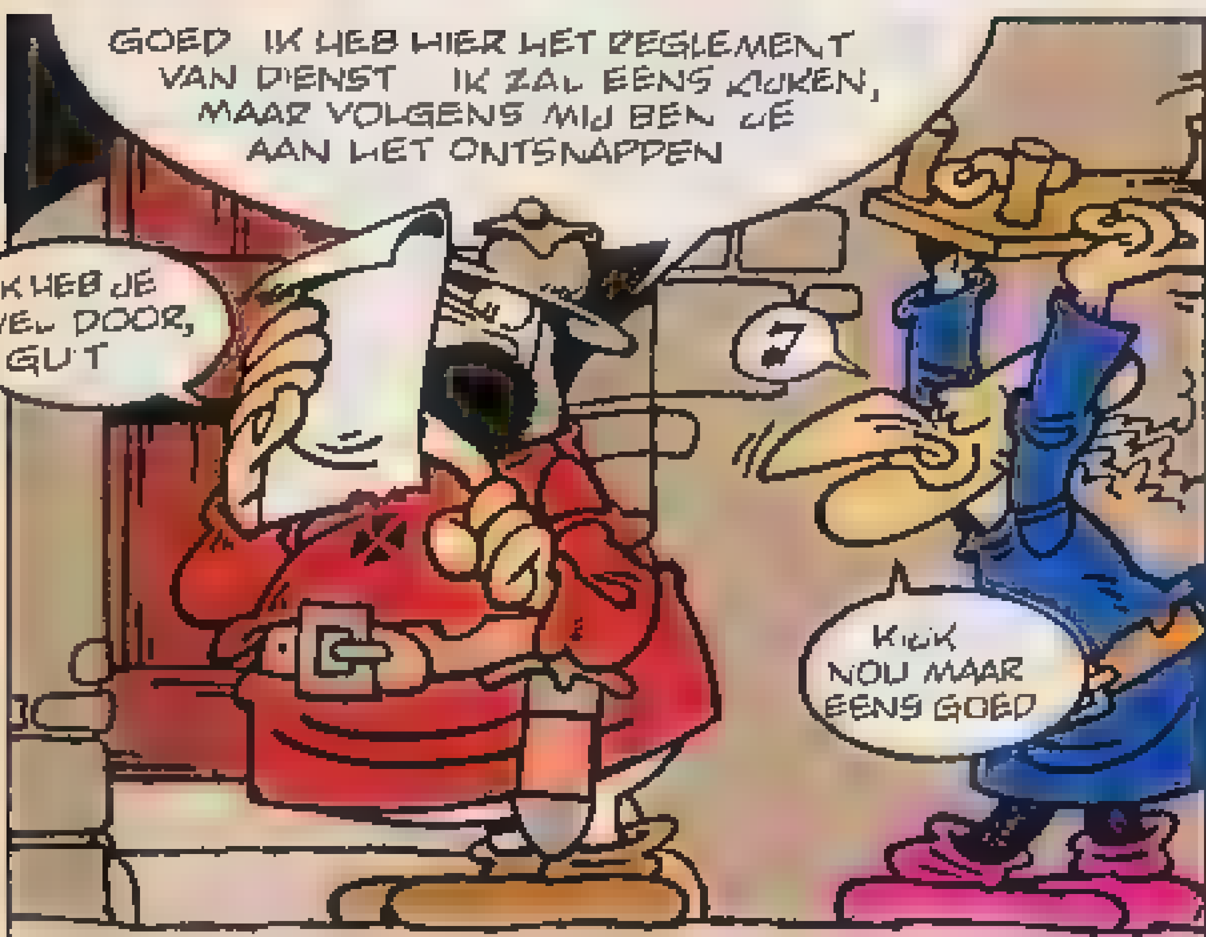

REGLEMENT VAN DIENST

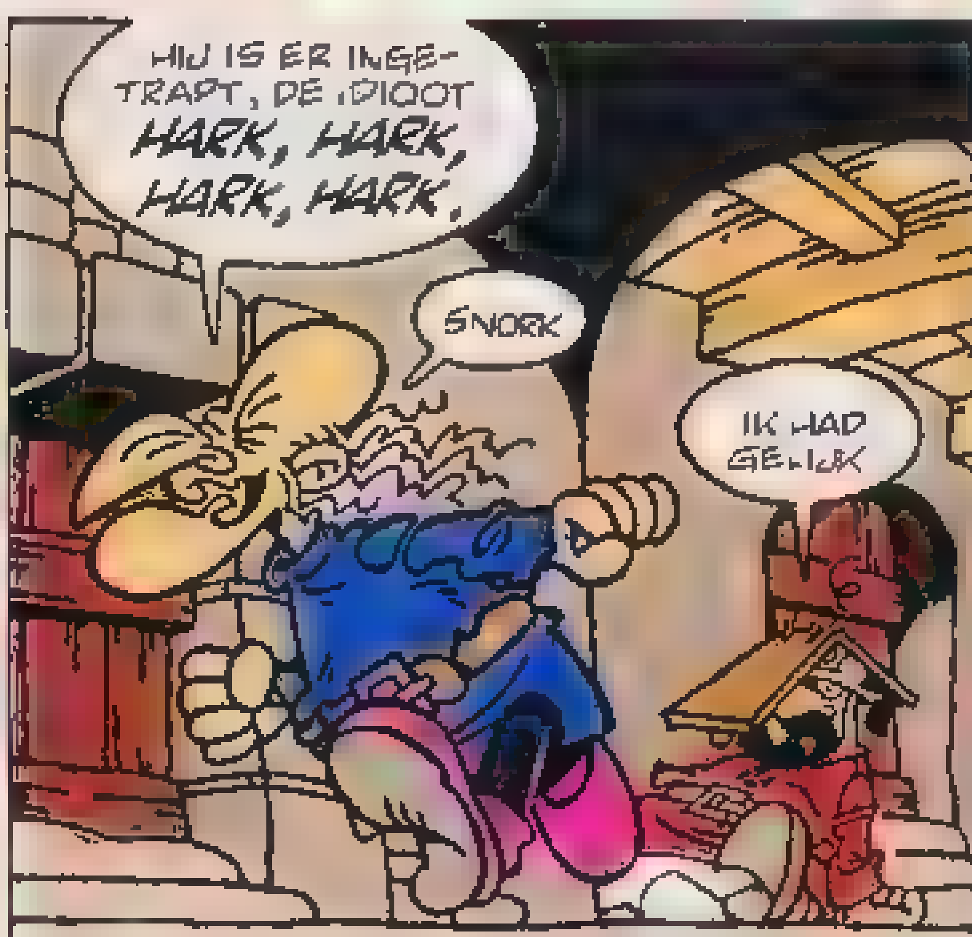

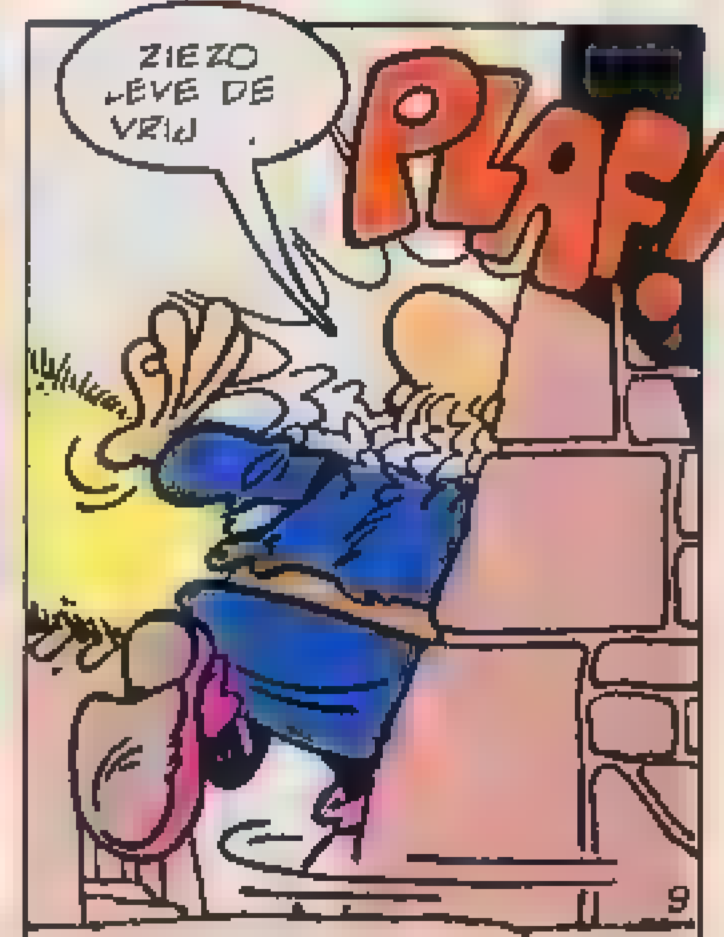

HEEE JIJ DAAR, WACHT EENS EVENTJES

WAAR DENK JIJ NAAR TOE TE GAAN?!
IK KAN HET UITLEGGEN MIJNHEER KLIK, EEN BEVOEGD GEZAGSDRAGER HEEFT MIJ GEZEGD EEN EINDJE TE GAAN WANDELEN OMDAT ER EEN KARTOFFELKLOSS IN MIJN TON ZAT DIE VERWIJDERD MOEST WORDEN

DAT ZAL WEL, EN DENK JE DAT IK DAT GELOOF?
HET STAAT NOCHTANS IN HET REGLEMENT

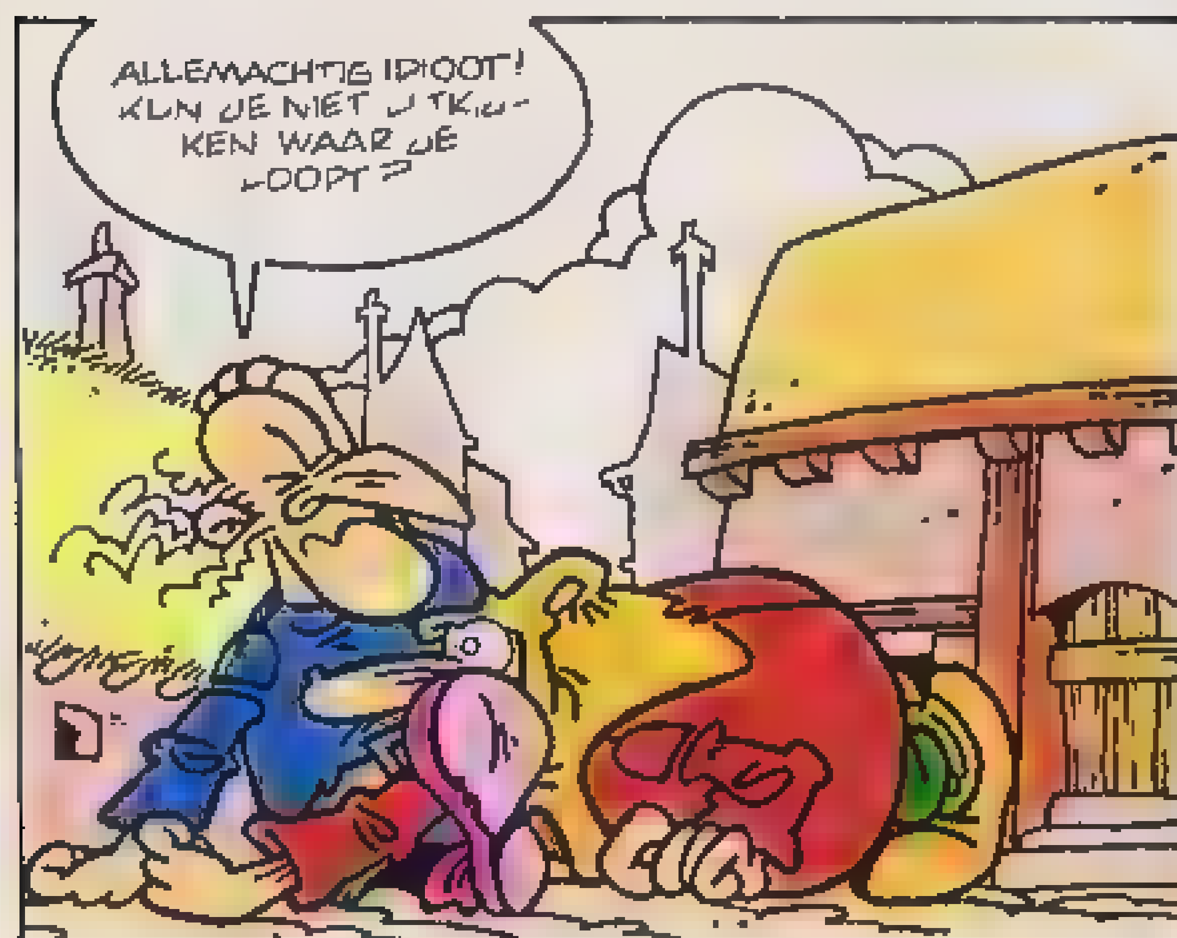

GOED IK HEB HIER HET REGLEMENT VAN DIENST IK ZAL EENS KIJKEN, MAAR VOLGENS MIJ BEN JE AAN HET ONTSNAPPEN
IK HEB JE WEL DOOR, GUIT
?
KIJK NOU MAAR EENS GOED

HIJ IS ER INGETRAPT, DE IDIOOT HARK, HARK, HARK, HARK.
SNORK
IK HAD GELIJK

ZIEZO LEVE DE VRIJ
PLAF!
9

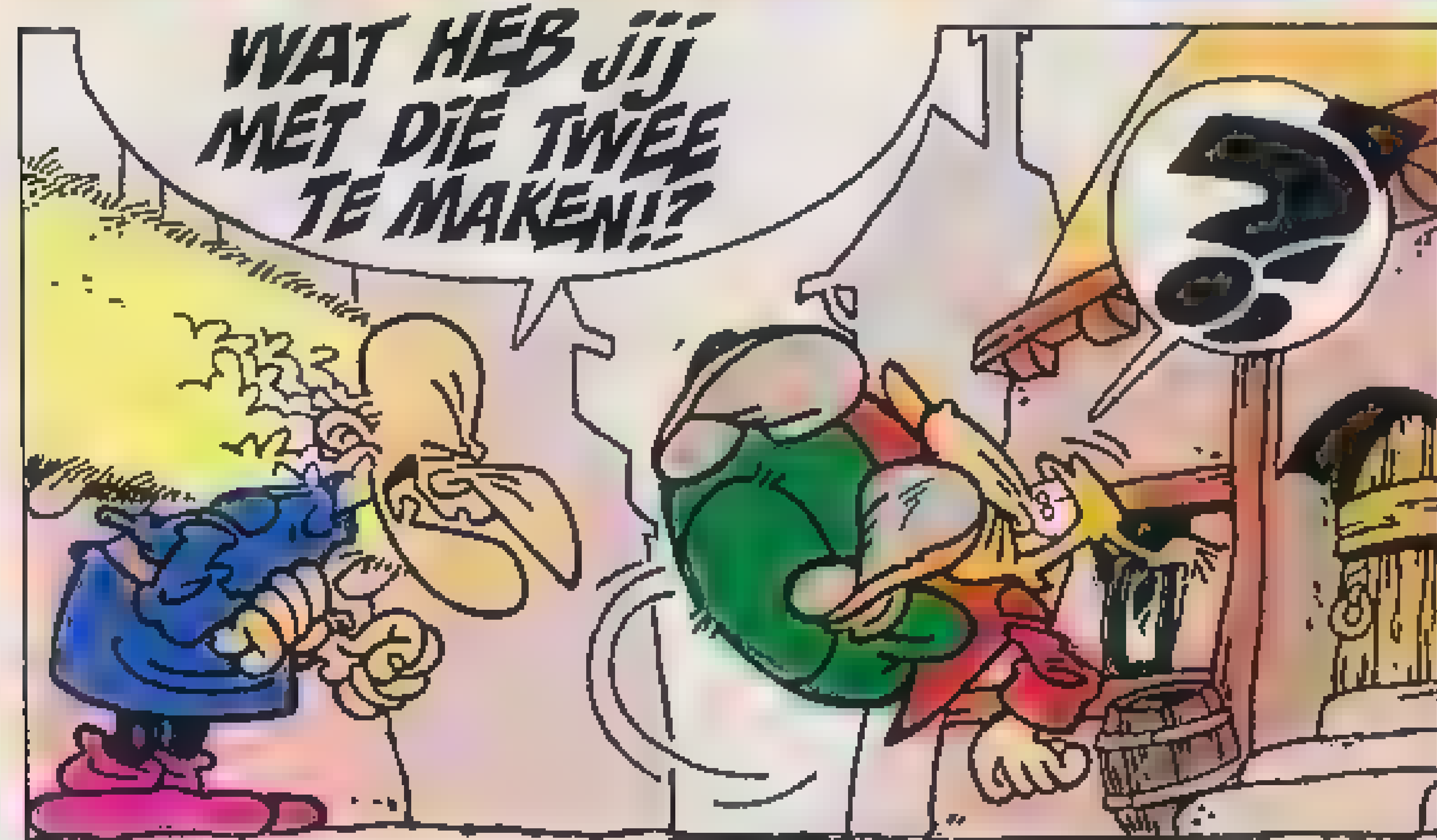
TEKENINGEN:
PETER DE SMET
KLEUR:
HILBERT BOLLAND

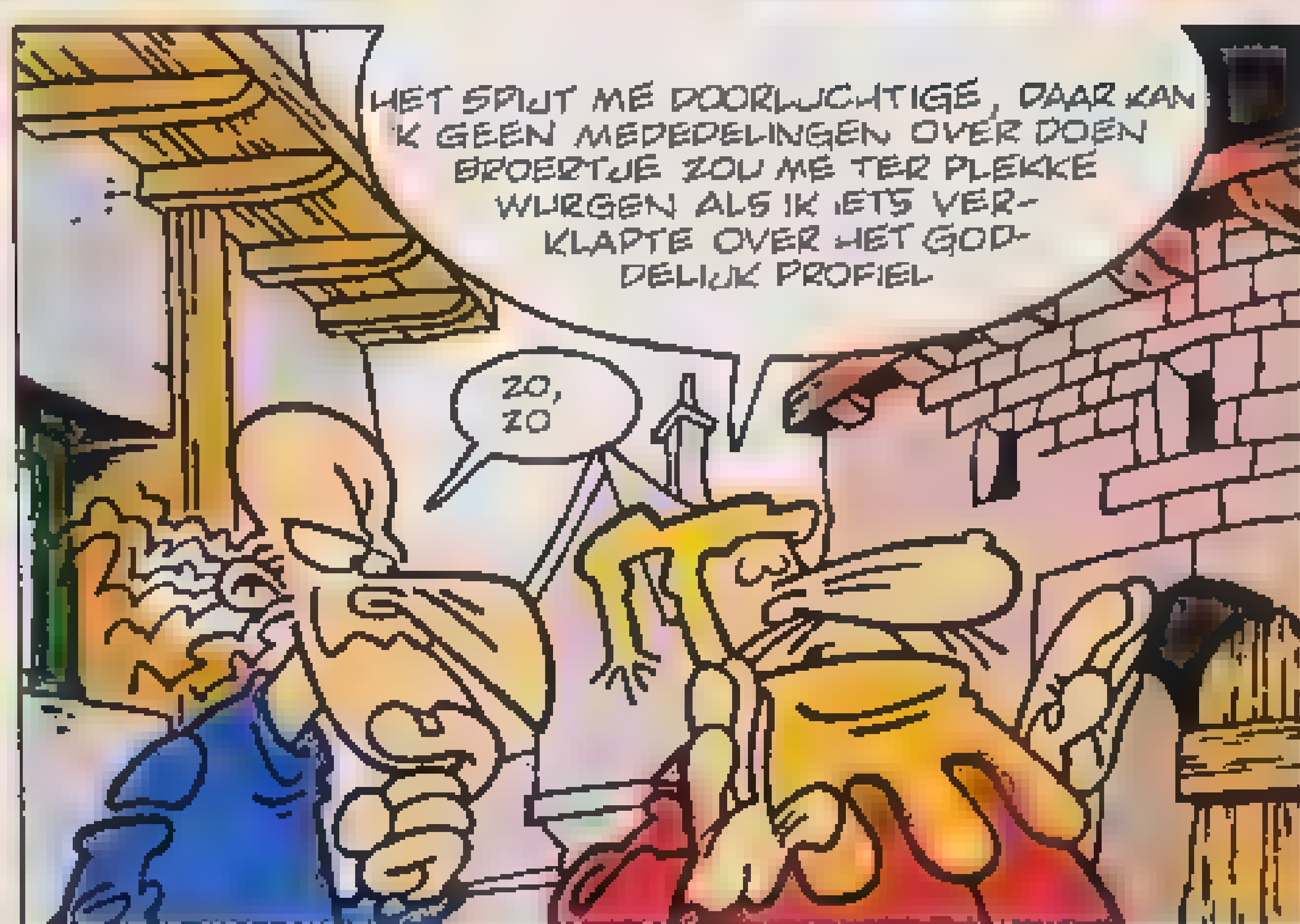
goddelijk profiel

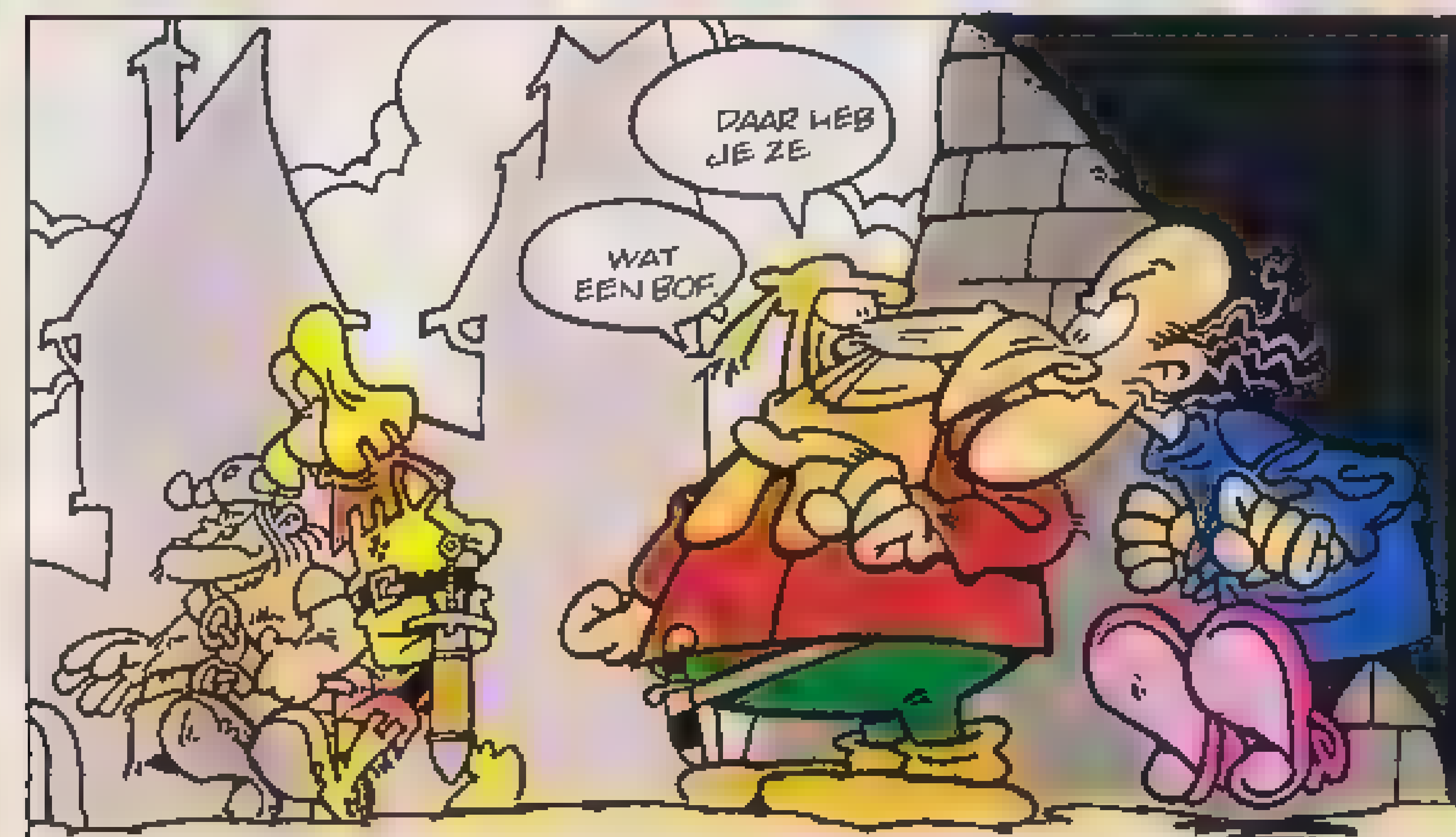

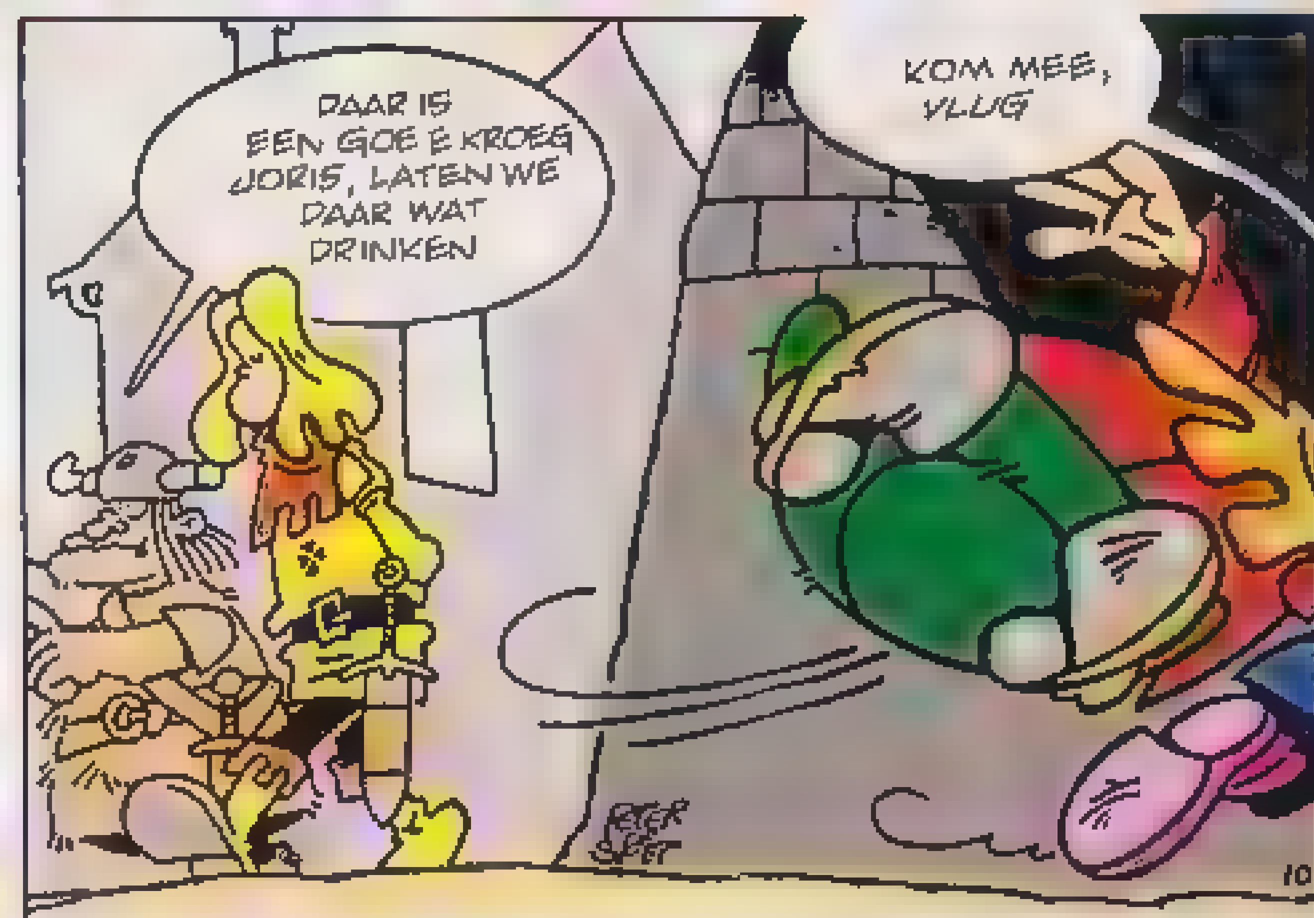

WORDT VERVOLGD

DREIGING

door Quint illustratie Jos Looman

Het wezen zat opgesloten in de berg sinds het ontstaan van de aarde.
Zonnen spleten en werelden koelden af, landen verrezen en oerwouden bedolven oerwouden, maar het wezen wist nergens van. Uit het slijm van de zeebodem kwamen schepselen voort, die in de loop van duizenden jaren aan land kropen. Het leven krioelde om de berg heen, maar het wezen bleef opgesloten. Geen klauw, geen sabeltand kon doordringen tot in de holte, waar het wezen wachtte zonder het zelf te weten, terwijl daarbuiten de ontwikkeling zich voortzette. Toen kwam de mens, en die liet geen steen op de andere. Die zou ook het wezen niet laten waar het was. De mens had de berg zelf nodig, de mogelijke delfstoffen, de ruimte. De berg stond in de weg van de vooruitgang en moest geopend, gebruikt, geslecht worden.
Het wezen werd zich heel langzaam bewust dat de berg slonk. De buitenwereld kwam dichterbij. De wanden van de kooi werden dunner. Niet dat het wezen enig idee had van de buitenwereld, het was in de berg opgesloten geraakt sinds de vorming van de aarde. Eens had het wezen veel meer ruimte gehad, maar dat maakte niet veel uit. Het kon ieder volume aannemen, het vulde nu de holte in de berg tot in alle hoeken en gaten, maar het kon zich uitbreiden over een veel grotere ruimte zonder verlies aan intensiteit. Het wilde dat ook wel, maar het had geen haast. Tijd bestond niet voor het wezen, het verloor niets en won niets in de loop van eeuwen. Als er helemaal niets veranderde, was het ook goed.
Maar de mens had haast. Vooruitgang bracht veranderingen mee die hij zelf nog wilde meemaken. De mens stootte door en in het binnenste van de berg werd het wezen zich bewust van een op komst zijnde bevrijding. Reusachtige drilboren braken de steenlagen open en bulldozers duwden het gruis opzij om de werklui in de gelegenheid te stellen de volgende laag aan te boren. En waar de steenmassa's te hard bleken, werden ladingen springstof aangebracht. Het wezen voelde de trillingen en explosies dichterbij komen.
Op een dag drongen de drilboren door tot de holte in de berg, tot het lichaam zonder vorm, zonder volume. En het wezen wachtte tot de boren zich teruggetrokken hadden en drong toen de gaten binnen. Een kleine moeite voor een lichaam dat niet hoefde te gehoorzamen aan enige vorm van cohesie en waarvan iedere molecuul zich vrij bewoog. Het wezen vloeide als het ware naarbuiten en begon een dooltocht over de aarde.
Het was een totaal andere aarde dan het gekend had toen de buitenste vuurmassa's stolden tot een korst. Het wezen had een paar overgangen en veranderingen gemist. Sinds de dageraad van de beschaving hadden ruw geschat zo'n honderdbiljoen mensen de planeet aangepast aan hun behoeften en verlangens en dat kon je inmiddels wel van de aarde afzien. Er was heel wat „aangepast" sinds de mensapen uit de boomtoppen neerdaalden en voor het eerst op hun achterpoten gingen staan. De ontelbare andere schepselen die eens land en zee bewoonden, waren goeddeels verdwenen. Uitgestorven waren de gigantische reptielen, de mammoets, de bizons, de herten, de zeehonden, de vlinders. De mens had ze overleefd en was in aantal toegenomen. En de ijstijden hadden in tweehonderdduizend jaar het aanzien van de aarde niet zó kunnen wijzigen als de mens de laatste tweehonderd jaar had gedaan. Een technisch mirakel. De overbevolkte planeet bezat geen maagdelijke wildernissen meer, geen onbewoonde gebieden, niets van die aard. Van pool tot pool viel er geen vierkante kilometer onbenutte grond te bekennen. Overal had de mens zijn grote werken verricht. De poolstreken waren bewoonbaar gemaakt, bossen en graslanden verdwenen onder betonnen steden. Woestijnen en tropische wouden waren in tuinen veranderd, oceanen en binnenwateren gedempt en tot bouwland gecultiveerd... Maar dat alles zei het wezen niets. Het was vrij en bewoog zich voort, zoals het eens over de stollende aardkorst had gedaan.

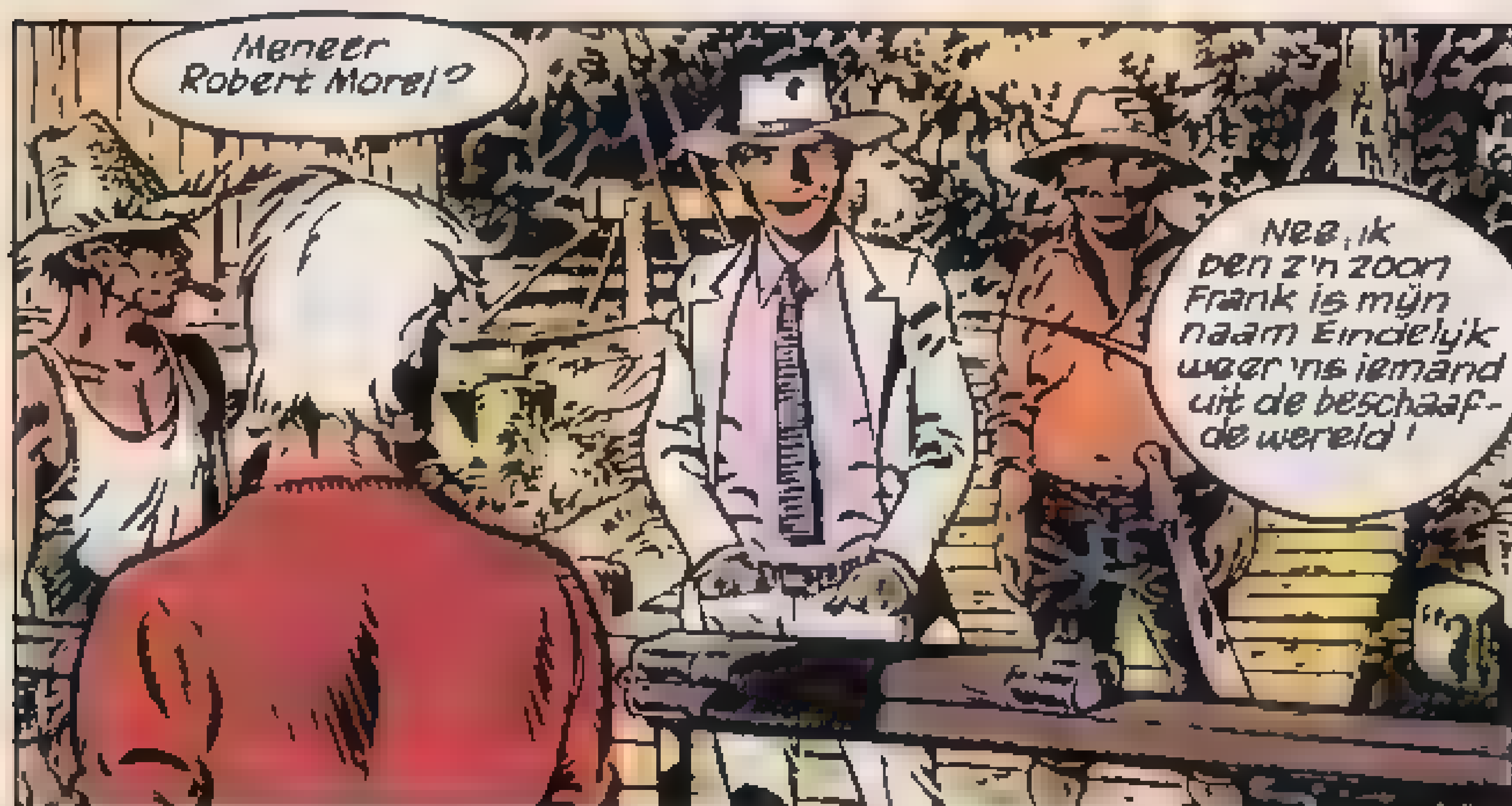
In de ochtend bleef het op de berghelling opvallend stil. In de vallei kwamen de werklui uit de barakken en keken verbaasd omhoog, waar de lorries bleven. Waarom was daar het werk niet in volle gang? Een helicopter steeg op en vloog laag over de bewegingloze tractors en bulldozers heen, en maakte toen een vreemde draai en stortte omlaag. In de vallei zagen de werklui even een hoge steekvlam. Daarna gebeurde er niets meer.
Radiocontact met de ploeg op de berg was verbroken zonder dat er storing was opgetreden. De werklui die zich voor aflossing meldden, mochten niet naarboven voordat was uitgezocht wat er op de berg aan de hand was. Een vliegtuig vloog op grote hoogte over. Er werden foto's gemaakt, waarop wel de machines te zien waren, maar geen mensen. De nabije militaire basis werd gewaarschuwd en stuurde onmiddellijk een mobiele colonne.
Een ingenieur ontdekte aan de hand van de gemaakte luchtfoto's iets vreemds: waar gisteren de hogere hellingen nog groen waren, zagen ze nu grijs van kaalheid... alsof daar de technisch-biochemische dienst aan het werk was geweest. Maar de spuitwagens van de dienst waren veel lager bezig met de bestrijding van het onkruid. Daar, aan de voet van de berg, kregen ze ongevraagd hulp. De verbaasde chauffeurs zagen hoe de ruig begroeide bergwand langzaam kaal werd, alsof de vloeistof die ze „dieptestabilisator" noemden vanaf de top omlaag kwam stromen. Met die vloeistof werd sinds kort alle onkruid bestreden en de grond betonachtig gemaakt. Nu leek het wel alsof daarboven een reusachtige, onzichtbare spuitwagen bezig was. Toen de chauffeurs de laatste smalle strook groen zagen verdwijnen, besloten ze de rest niet af te wachten en ze reden in paniek weg.
Intussen was een militaire vrijwilliger per parachute in het bivak op de berghelling geland, en daar herstelde hij zonder enige moeite het radiocontact. Nog geen uur nadat hij zijn rapport had voltooid, verkeerde het hele land in staat van alarm. Van de werklui werden brillen, zakkammetjes, gebitten en andere metalen of plastic voorwerpen teruggevonden, maar dat was ook alles. De mannen zelf waren spoorloos, opgelost, gedesintegreerd, zoals al het dierlijke en plantaardige leven op de berghelling. Volgens de onderzoeker had „een of andere geheimzinnige polymere stof" de grond tot een nog niet te meten diepte levenloos en zelfs betonachtig gemaakt.
Strikte geheimhouding werd voorgeschreven en de speurtocht naar de vermiste arbeiders voor de vorm voortgezet. De hele berg werd door de militairen afgezet en bewaakt. Een legeronderdeel trof de chauffeurs van de spuitwagens op de weg aan en rukte snel op naar de aangewezen plaats. De jeeps bevonden zich nog maar net op de door de dienst bewerkte grond toen ze ineens alle kanten uitreden en met gierende banden tot stilstand kwamen. De soldaten die nog uit de jeeps wisten te komen, konden drie, vier stappen doen en toen leken hun lichamen vloeibaar te worden. Geweren, helmen en koppels kletterden op de dode grond en de verslapte ledematen werden doorschijnend, losten op tot dampslierten terwijl de harten nog zichtbaar klopten, en toen vervaagden ook deze en de mannen waren verdwenen.
Dit gebeurde omstreeks de tijd dat de onderzoeker hoger op de berg ongedeerd rondliep. Het onheil, wat het dan ook mocht zijn, moest zich verplaatsen langs de bergwand, omlaag naar de voet van de berg. Behalve dat het een kilometers breed spoor van levenloze betonachtige grond achterliet, was er verder niets zichtbaar. Het leek er nog het meest op dat een onkruidbestrijder-in-het-groot gebruikt was, maar dan een die fataal uit de hand liep. Een eigenmachtige „dieptestabilisator" die alle organismen doodde, en die onhoudbaar in beweging was, in de richting van de uitgestrekte korenvelden.
Dwars door bouwlanden bleek een betonnen landingsbaan te lopen van toenemende breedte, als een uitwaaierende stenen rivier, en het werd steeds moeilijker om boeren met hun vee bijtijds te evacueren. Van de dieren die achtergelaten moesten worden, bleef niets over. Maar waar de grond eenmaal verhard en kaal was, konden mens en dier ongedeerd lopen. Experts trokken de conclusie dat ze met een zich verplaatsend, onbekend gas te doen hadden en voorspelden grotere rampen voordat een afdoende bestrijding gevonden was.
Ze kregen gelijk. Het bleek zinloos om kostbare barricades op te werpen, want wát het ook was dat zo'n verschrikkelijk onheil aanrichtte, het liet zich door niets tegenhouden. De onafzienbare korenvelden waren verdwenen, een heel dorp bleef doods en grijs achter temidden van een betonnen woestijn, en nu werden twee voorsteden bedreigd. Het hele land hield de adem in, terwijl de genietroepen koortsachtig werkten, en experts uit het buitenland werden overgevlogen. Proefnemingen bevestigden de eerste vermoedens: een geheimzinnig gas verrichtte op ongekend grote schaal het werk van de technisch-biochemische dienst.
Binnen korte tijd was de chaos compleet. Evacuaties verliepen ordeloos omdat de richting waarin het onheil zich begaf, onvoorspelbaar bleek. De dreiging hield de meest nabije steden in een beklemmende greep, terwijl in laboratoria en militaire proefstations wanhopig naar een oplossing werd gezocht. Grote stukken van het sinds eeuwen gecultiveerde land veranderden in een doodse woestenij. Veertien dorpen en drie steden werden zó drastisch „ontluisd" dat de terugkerende bewoners geen vlo of bladluis meer tegenkwamen, maar hun plantsoenen, lanen, parken, dierentuinen en hofjes waren ook verdwenen. De stad had een grijs en eentonig aanzien gekregen. Op het getroffen bouwland wilde geen sprietje meer groeien en de schatkist raakte leeg omdat tuinders en boeren ondersteund moesten worden. De prijzen van landbouwprodukten bleven stijgen. Toen bracht de desperate regering een driest en kostbaar plan ten uitvoer dat misschien aan de uitbreidende ramp een einde zou maken.
Bommen en explosieven sloegen een rechte diepe geul over een afstand van kilometers door het land, zodat duizenden ontheemden elders onderdak moesten zoeken. In die metersbrede geul werden betonnen kuipen neergelaten, bekleed met lood, en iedere kuip was voorzien van een stalen deksel, dat door afstandsbediening mechanisch dichtgeklapt kon worden. Toen de onzichtbare, compacte gaswolk de geul bereikte, gingen gigantische absorptie-installaties aan het werk. Maar de experts wisten al dat die eigenlijk nutteloos waren. Ze spraken nu van „de gasmassa", een tegenstrijdige term die ze niet konden verklaren, maar die de feiten enigszins dekte. In elk geval daalde de „gasmassa" af in de wachtende kuipen, zoals iedereen hoopte, en de deksels klapten dicht toen een bevende vinger de rode knop indrukte.
De hele wereld had het gebeuren gevolgd en haalde verlicht adem. De deksels werden in grote haast verzwaard en verzegeld en bulldozers schoven onmeetbare ladingen zand en grind op de deksels. De geul werd niet alleen dichtgegooid, maar bazaltblokken werden aangesleept en er verrees zowaar een kunstmatige berg, die wel het grootste monument genoemd kon worden, ooit ter herinnering aan een overwonnen gevaar opgericht. De dreiging was geweken.

Opnieuw zat het wezen opgesloten in het binnenste van een berg. Maar het voelde geen ongeduld, want tijd bestond niet en eens zou het opnieuw vrijkomen. Niet op eigen kracht. De mens, de wroetende mens zou vroeg of laat de ruimte die het innam voor zichzelf opeisen, zoals hij iedere meter grond van de aarde wenste te benutten. Hij zou zijn maatregelen treffen, misschien, maar toch het risiko nemen. Over een paar jaar, over een paar eeuwen, maar het kon niet uitblijven.
Het wezen wachtte. Op de volgende keer

ROB PALLAND

TEKENINGEN: HERMANN
TEKST: GREG
VERTALING: ANNEMARIE BROEK

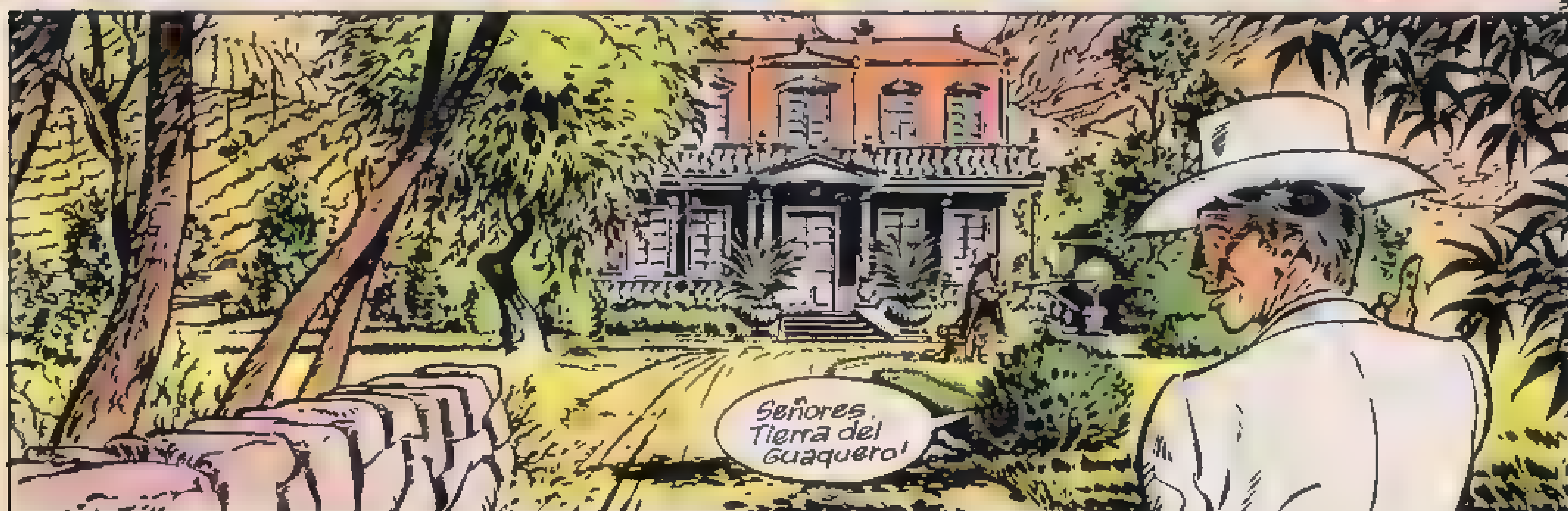

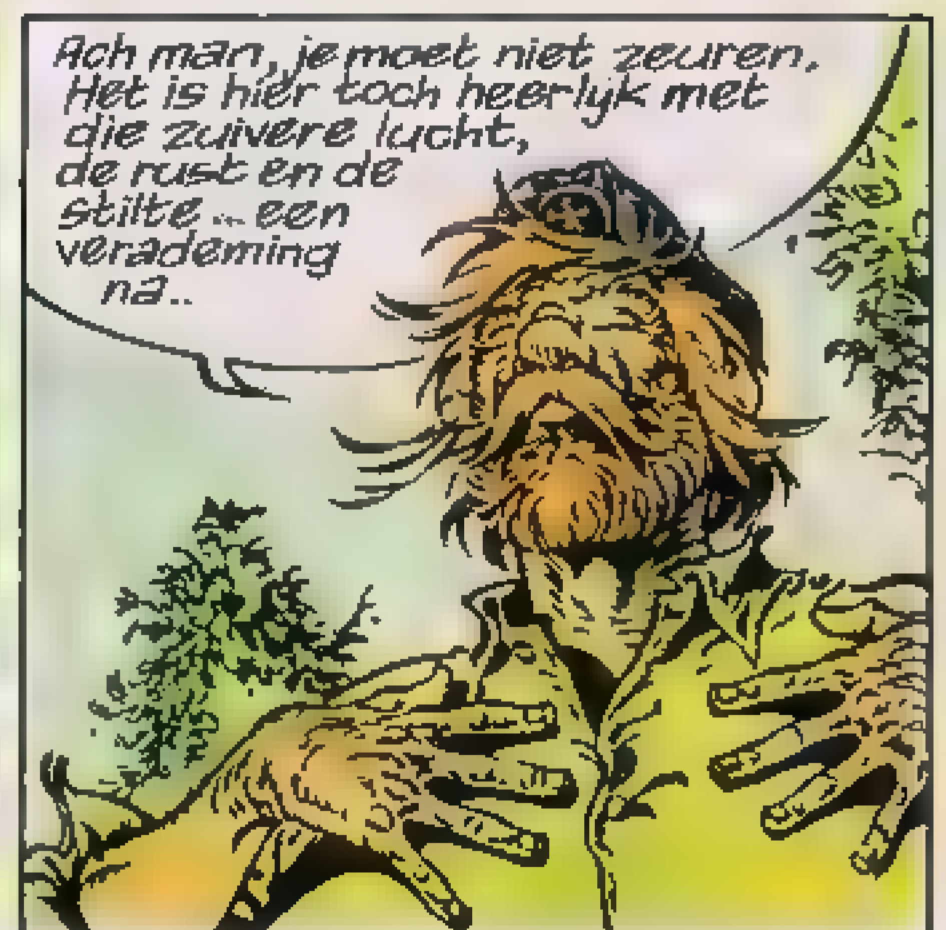

koffie en smaragden

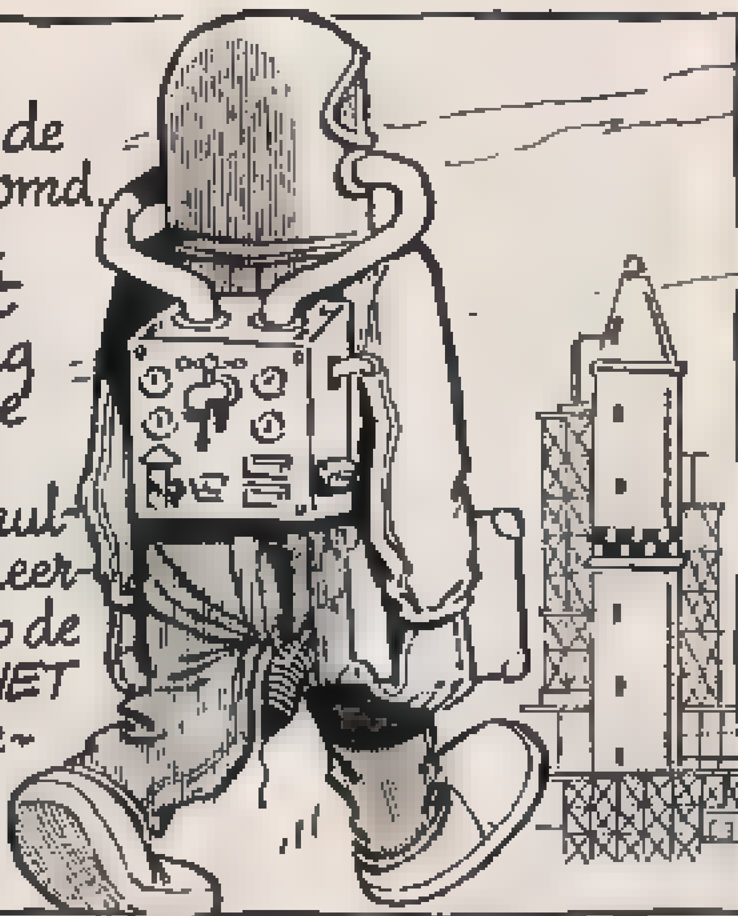

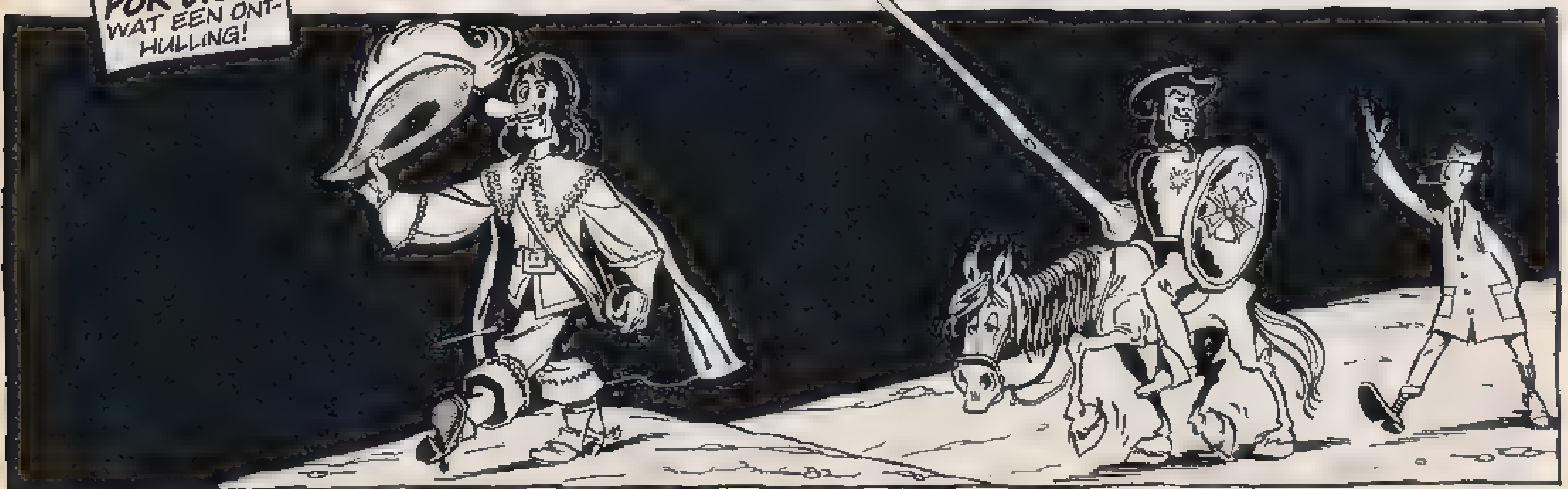
WORDT VERVOLGD

WAANZIN, WAANZUIT

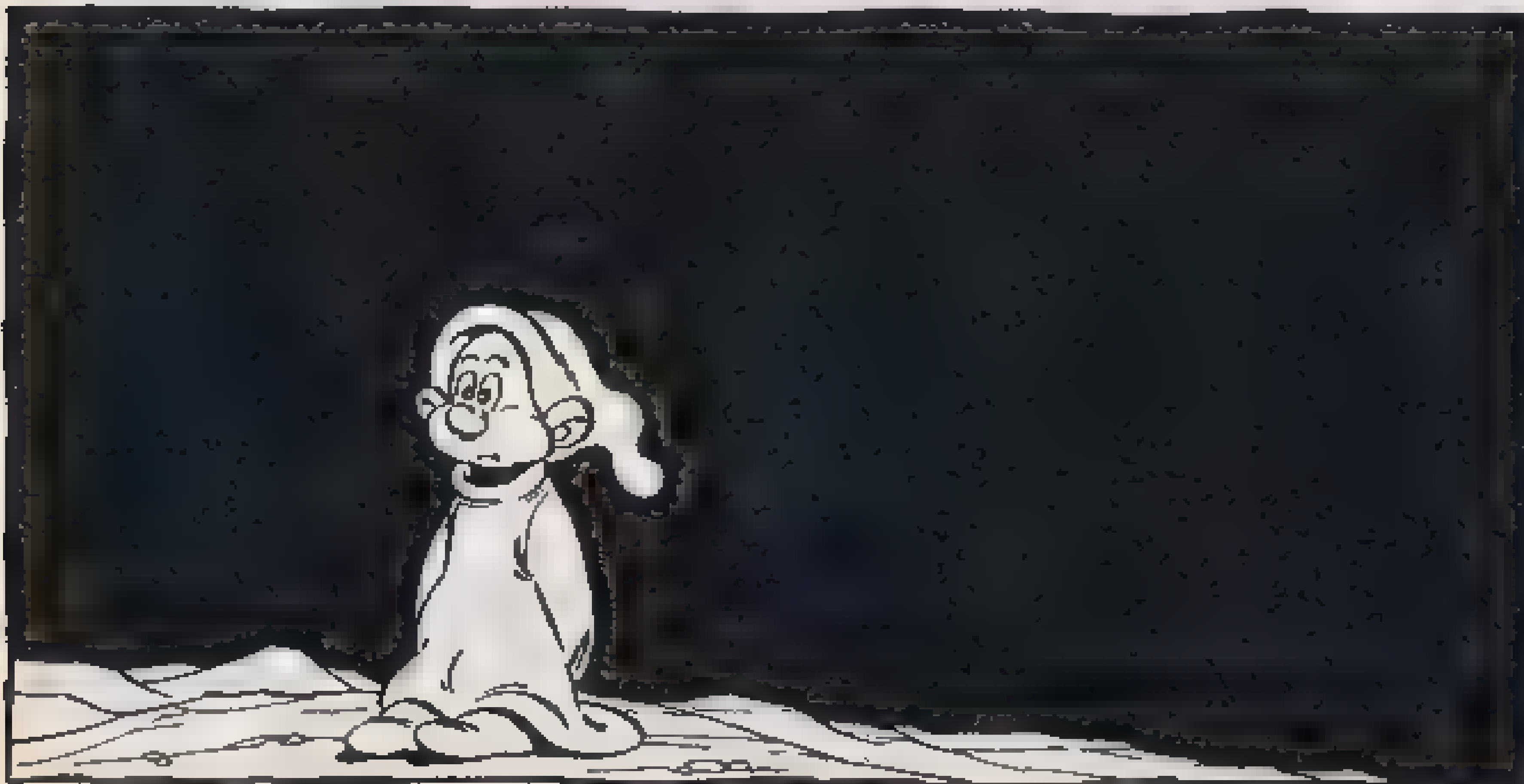
TEKST EN TEKENINGEN:
MARCEL GOTLIB
VERTALING: JAN VAN ERP

maanproject

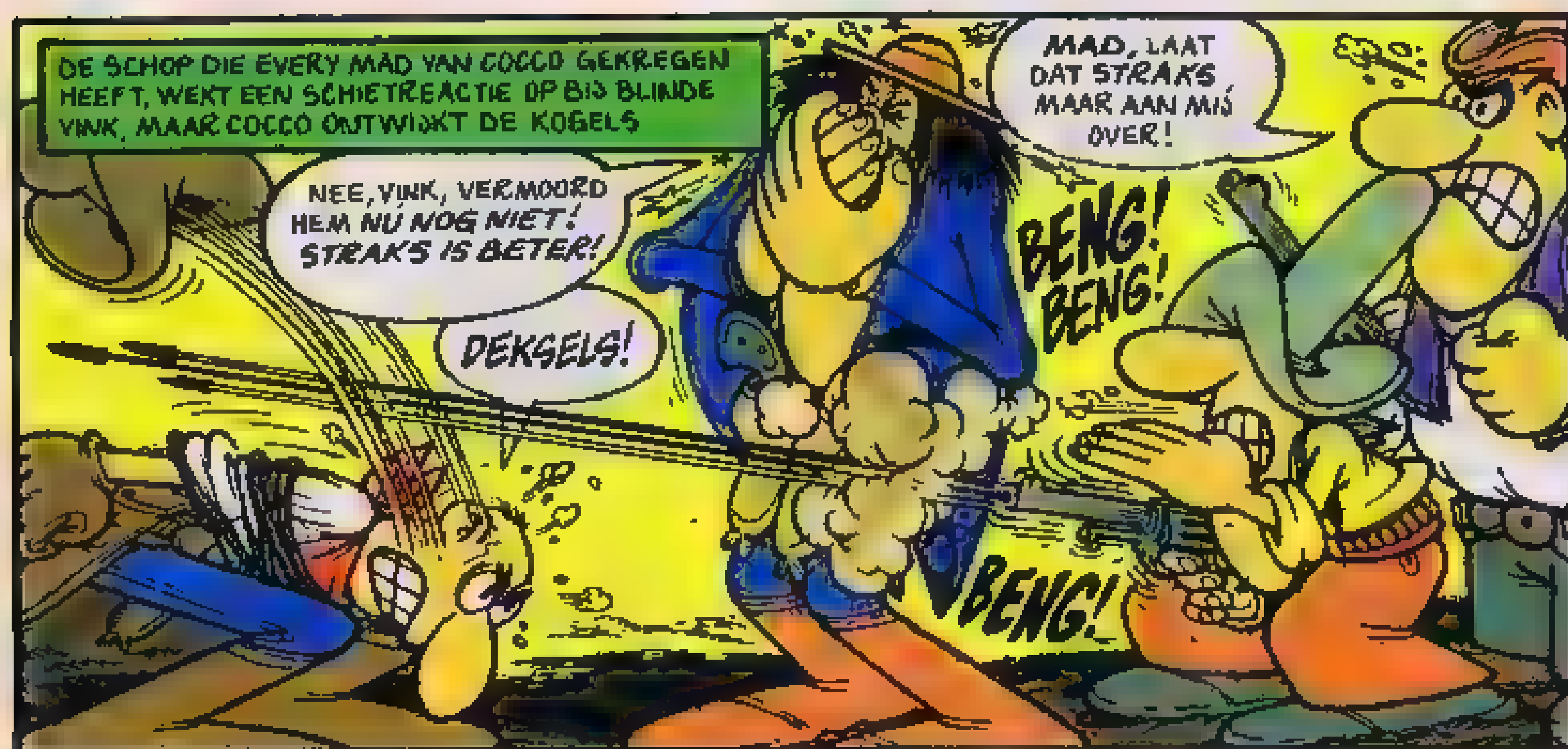

COCCO BILL contra de TSJOEK TSJOEK KLAN

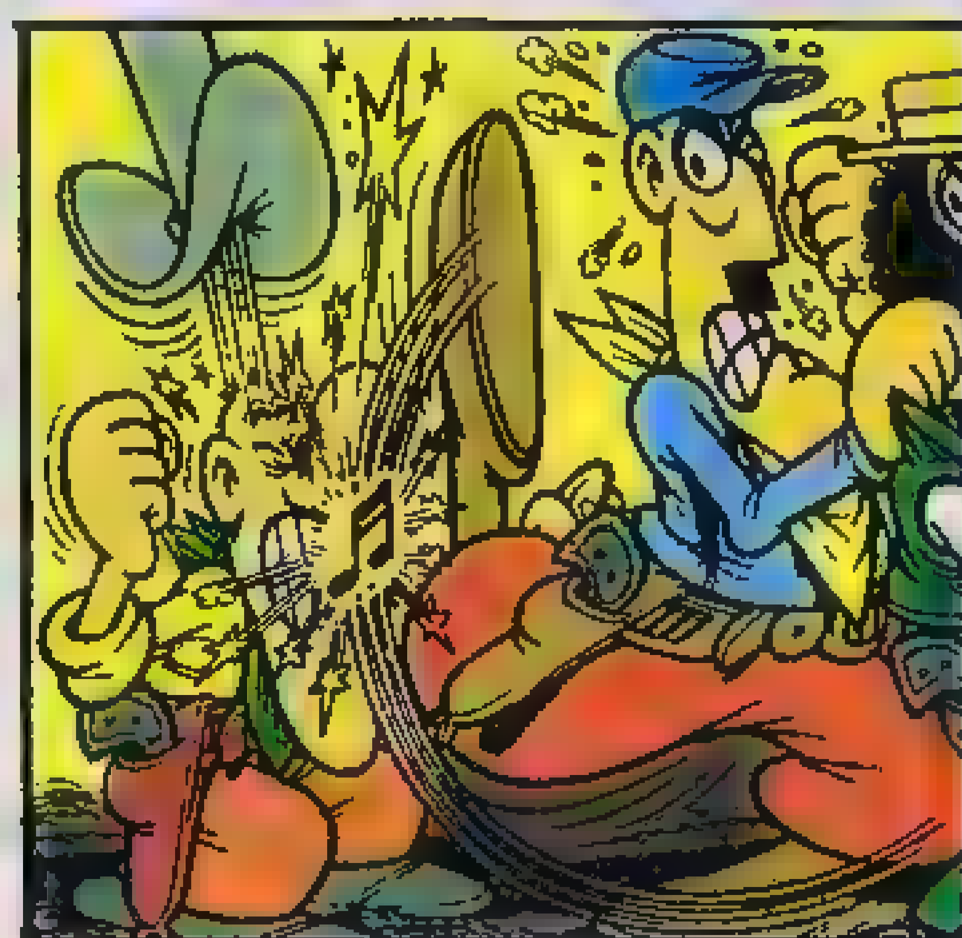

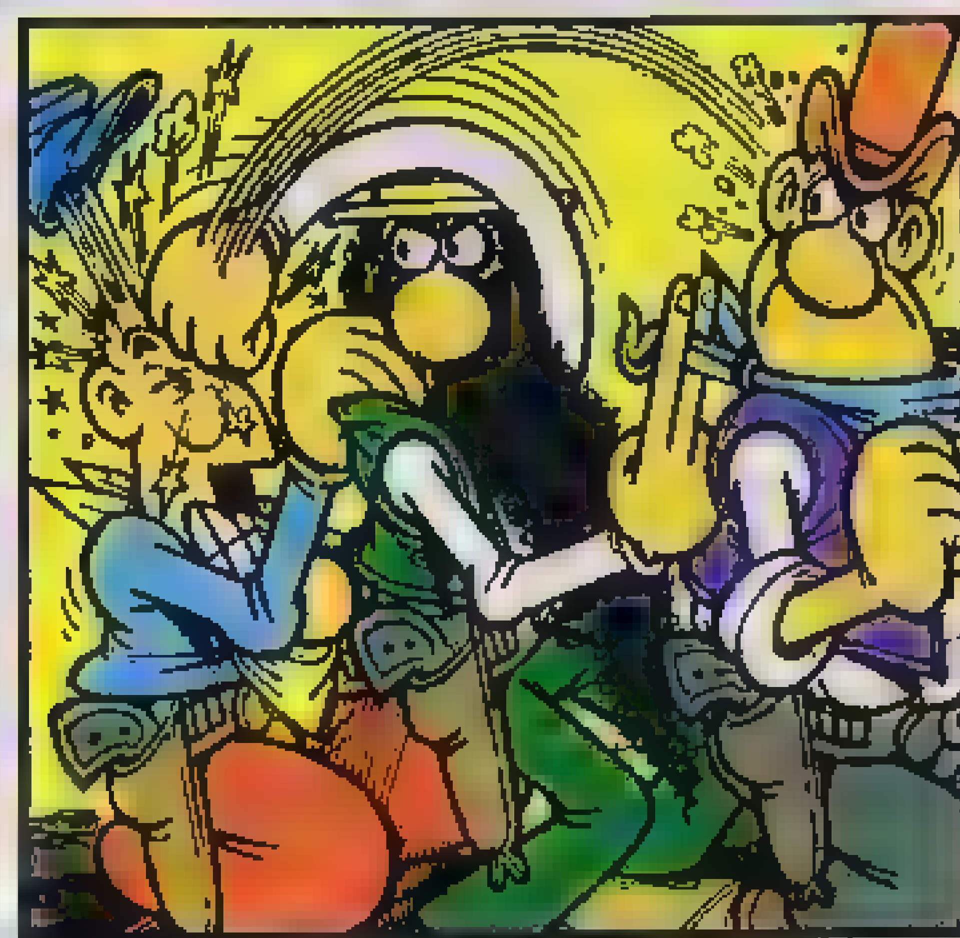

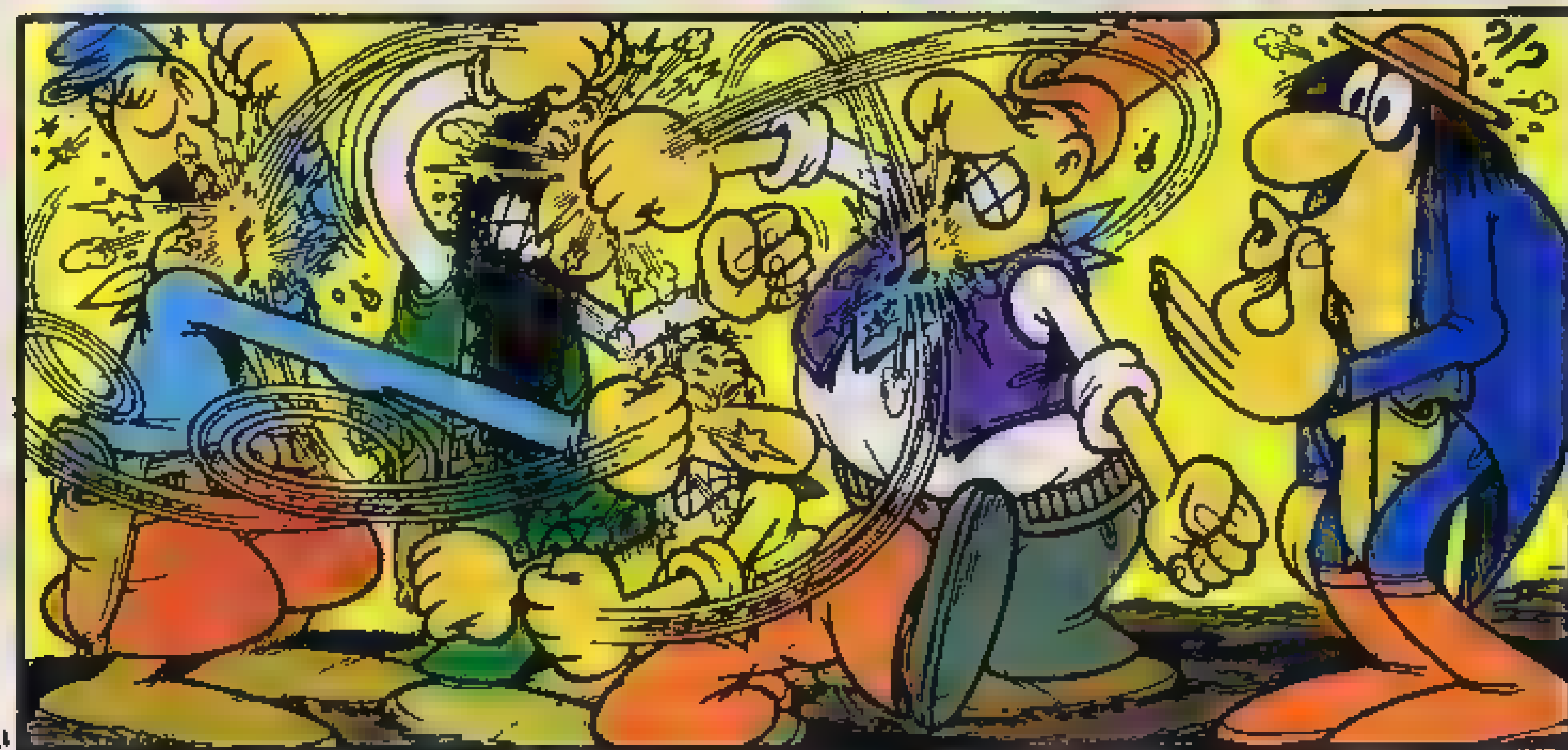

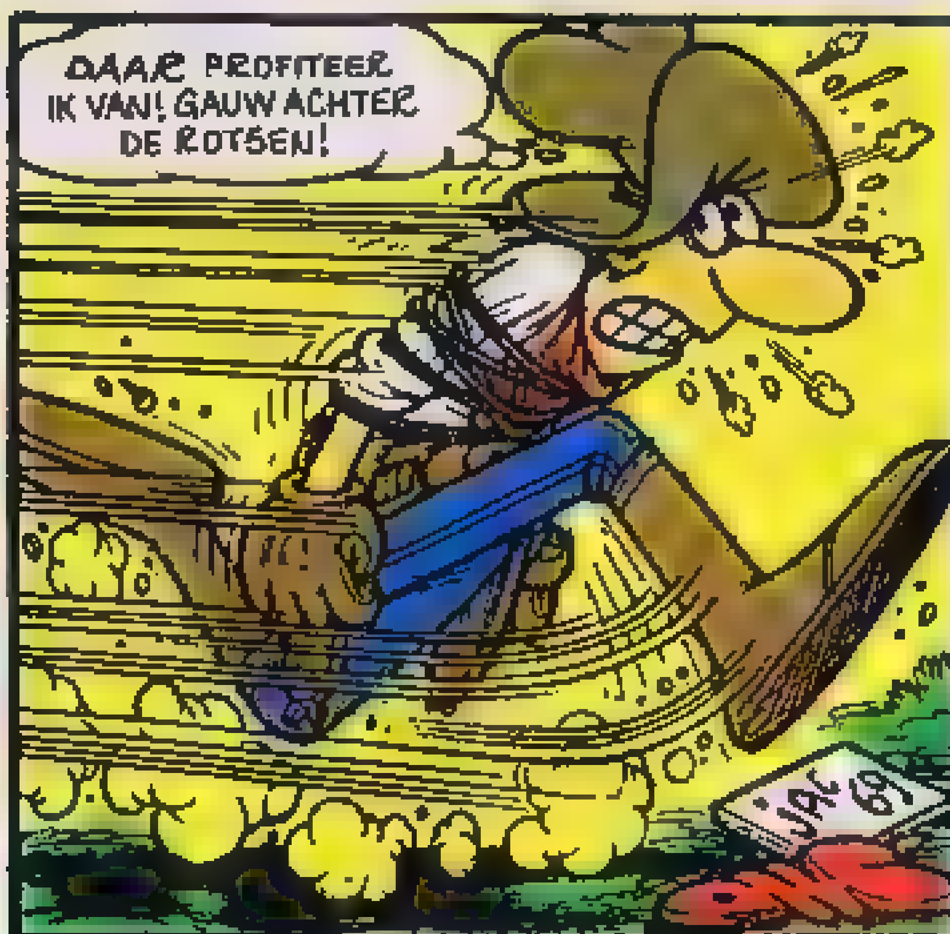

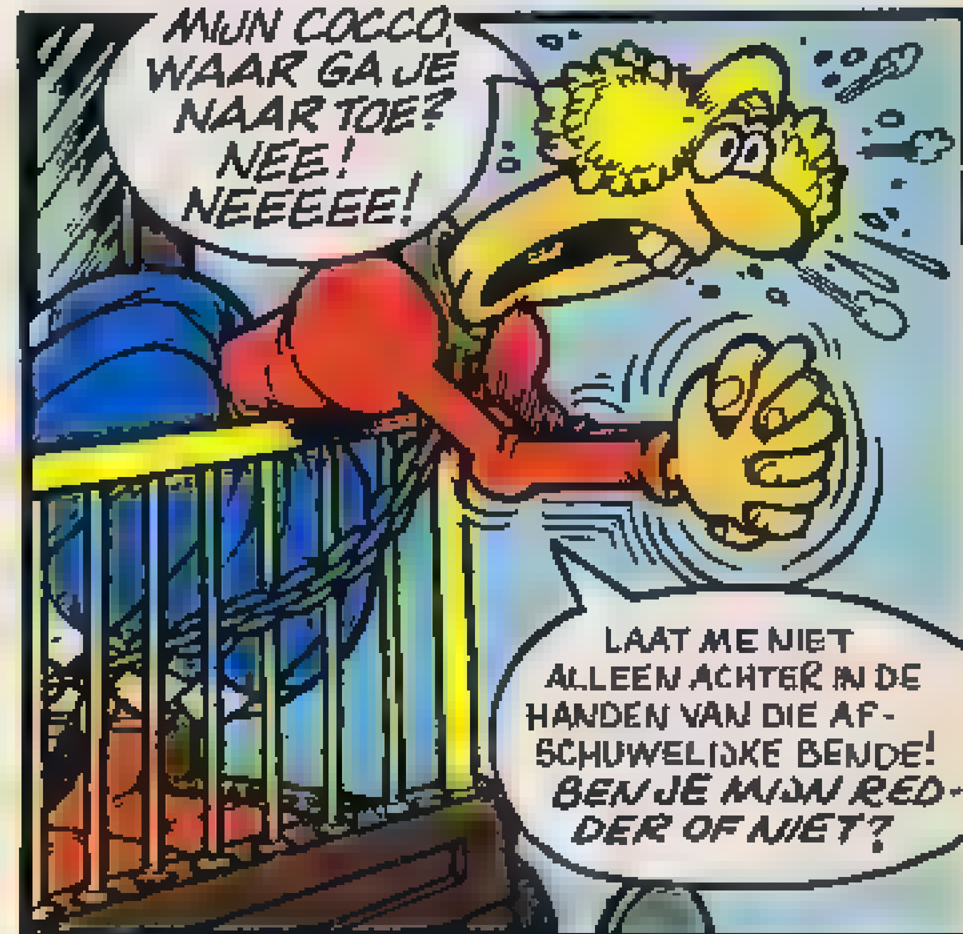

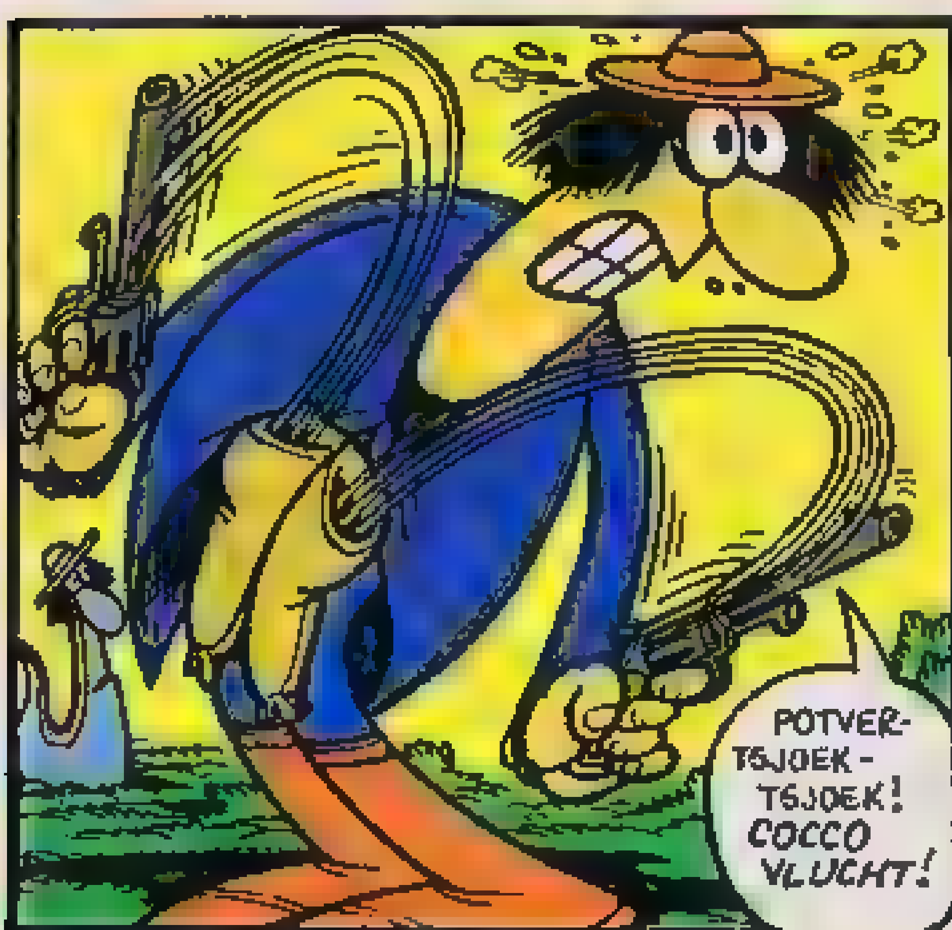

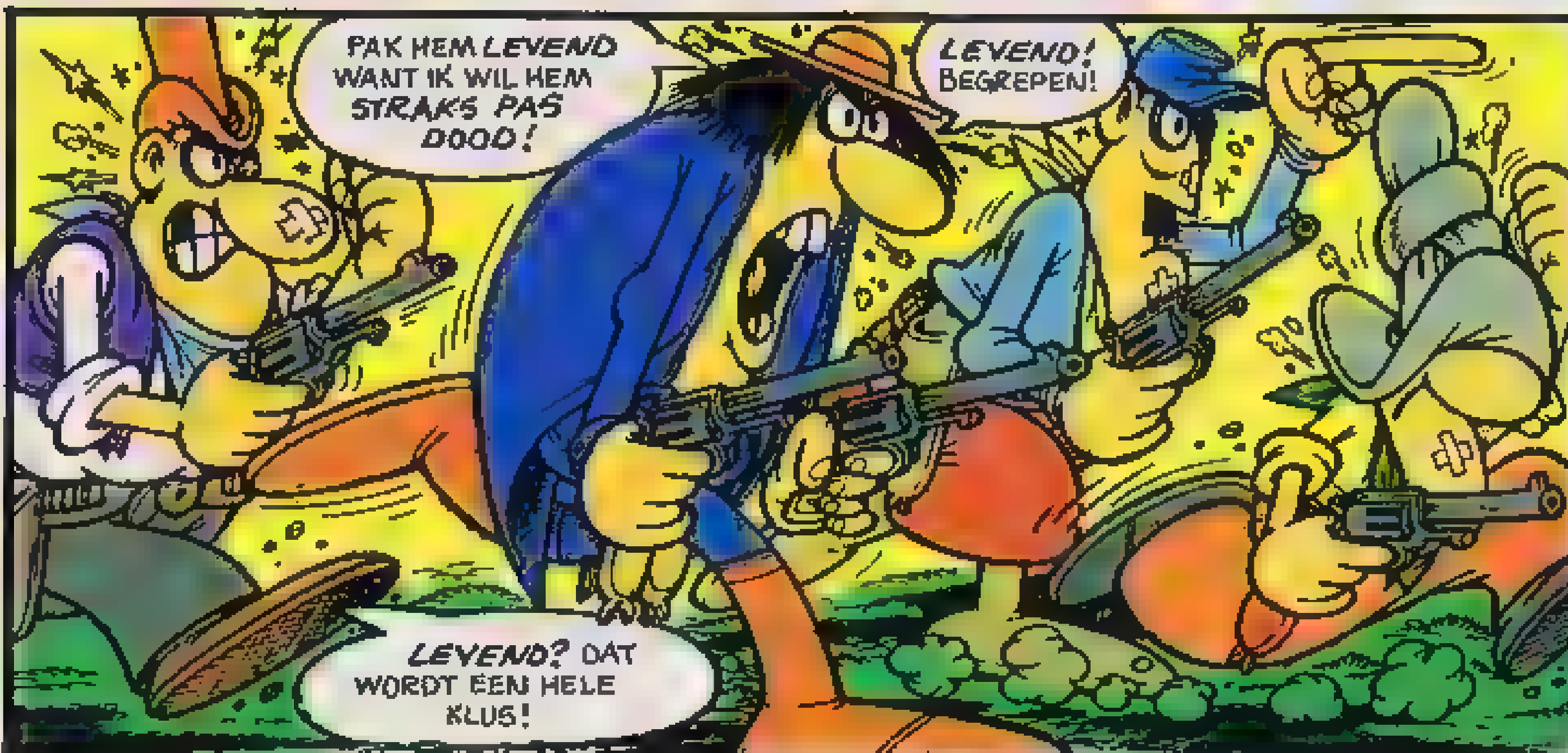

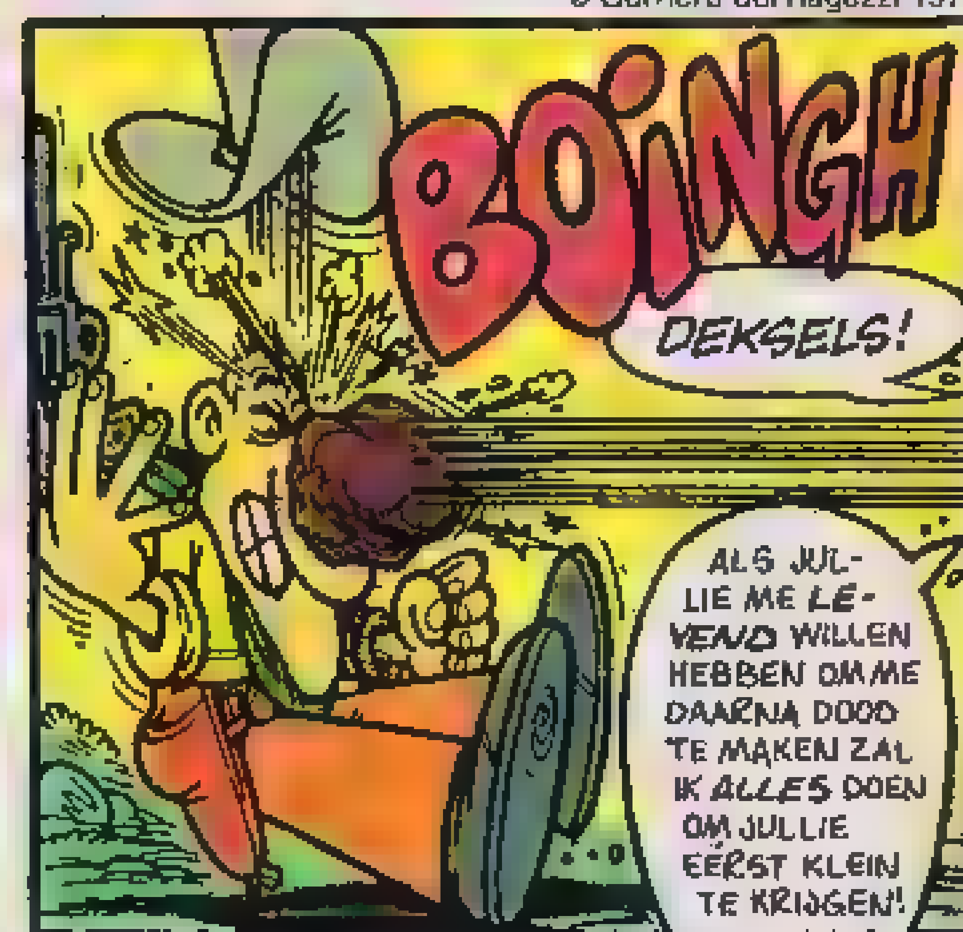

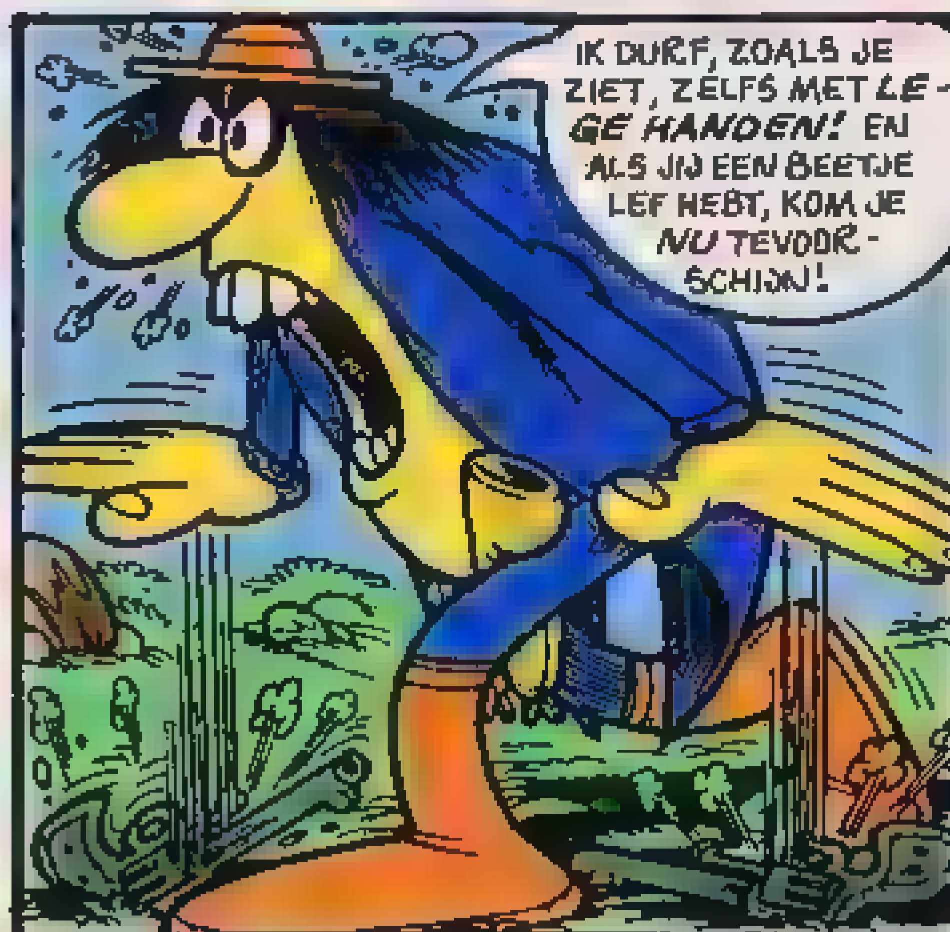

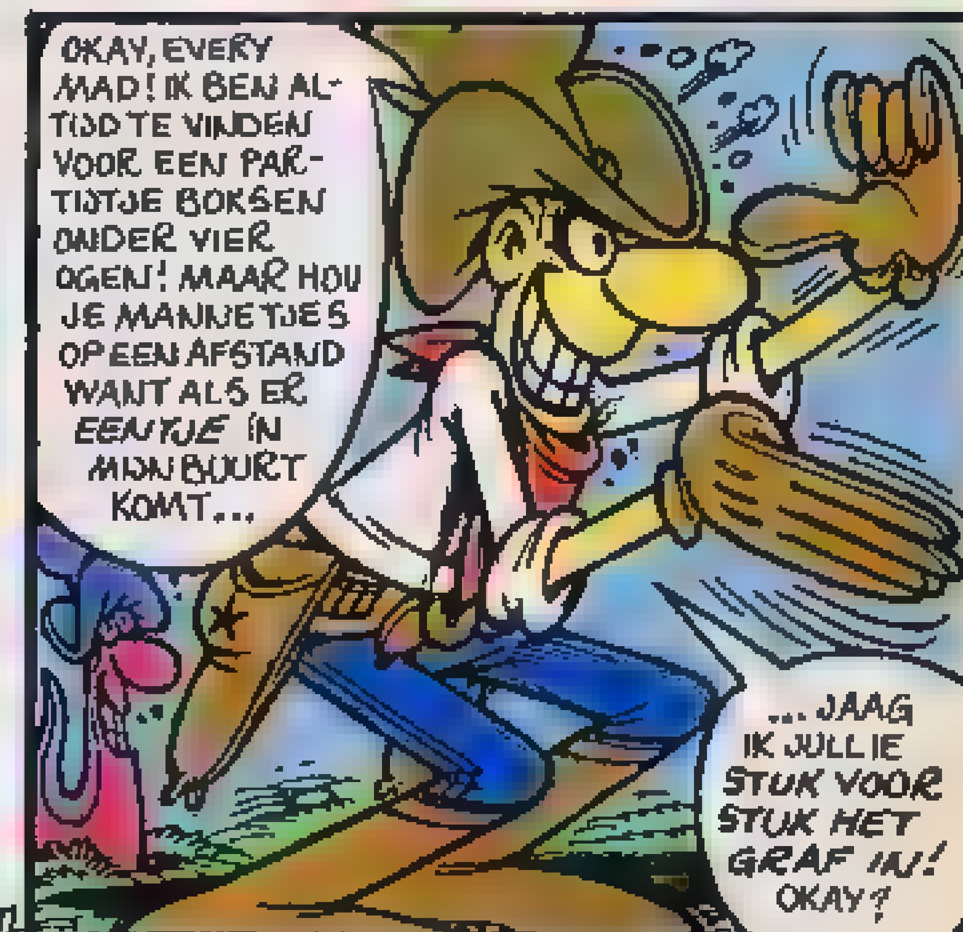
© Corriere dei Ragazzi 1973

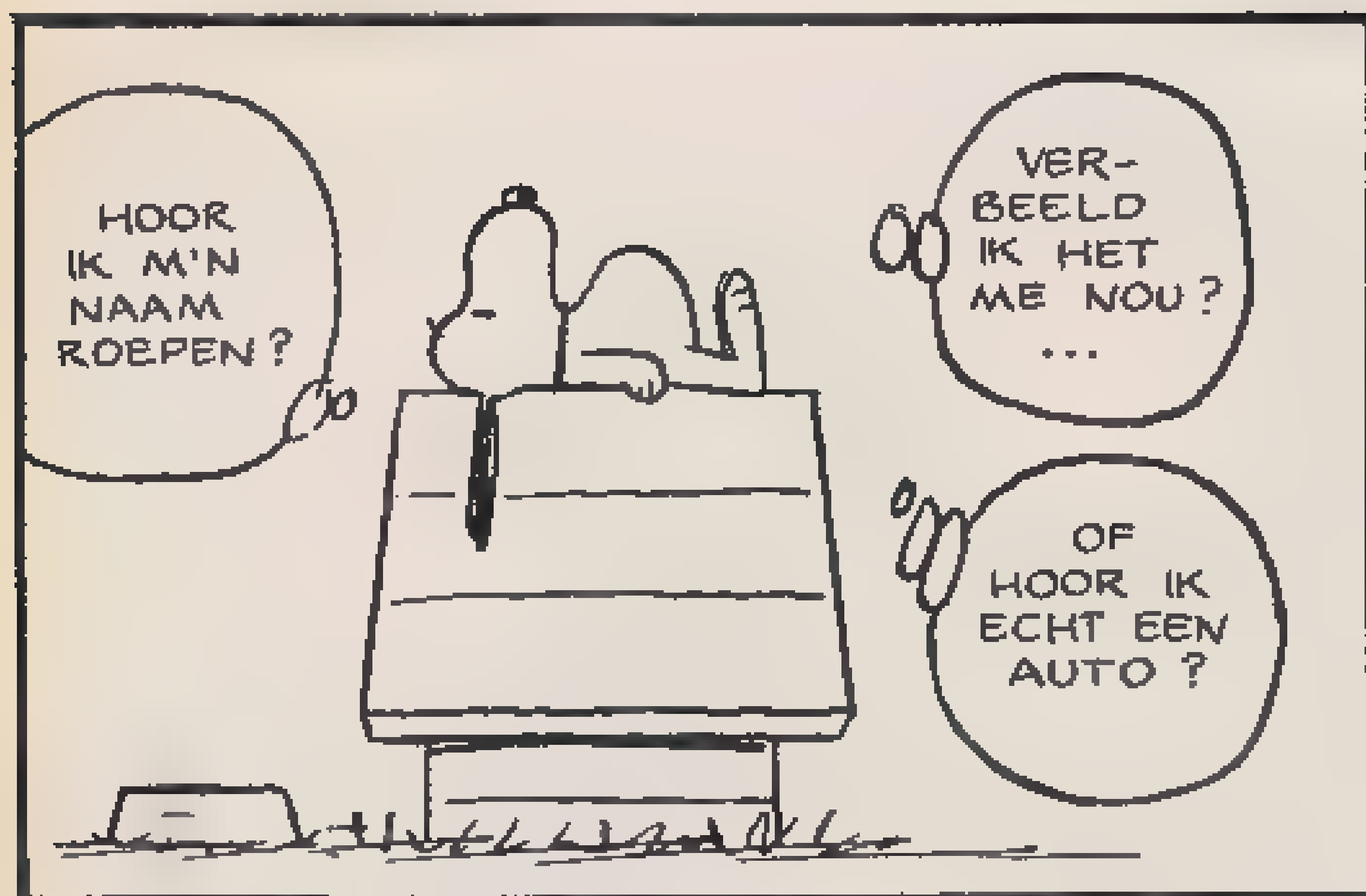

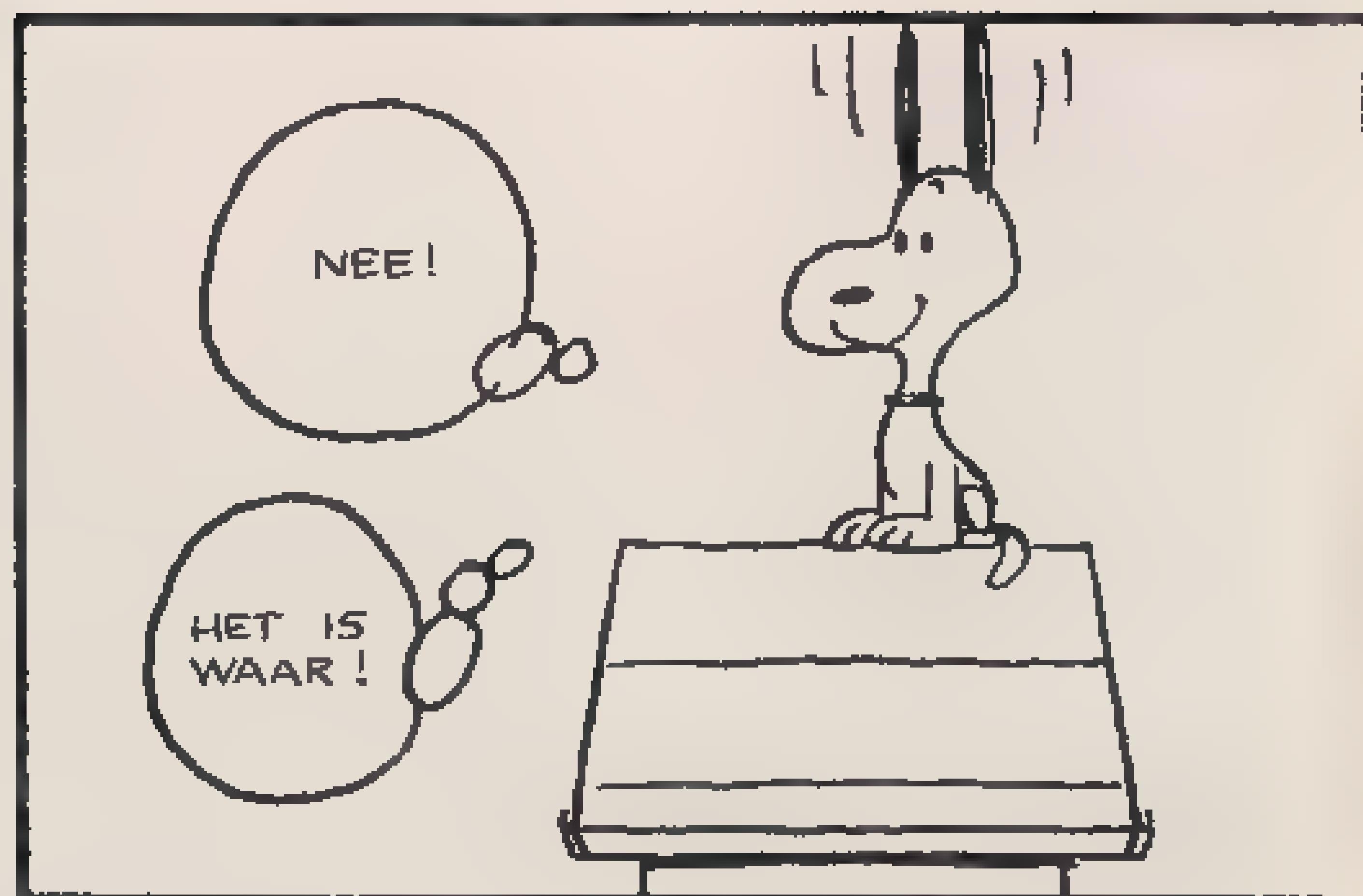

WORDT VERVOLGD

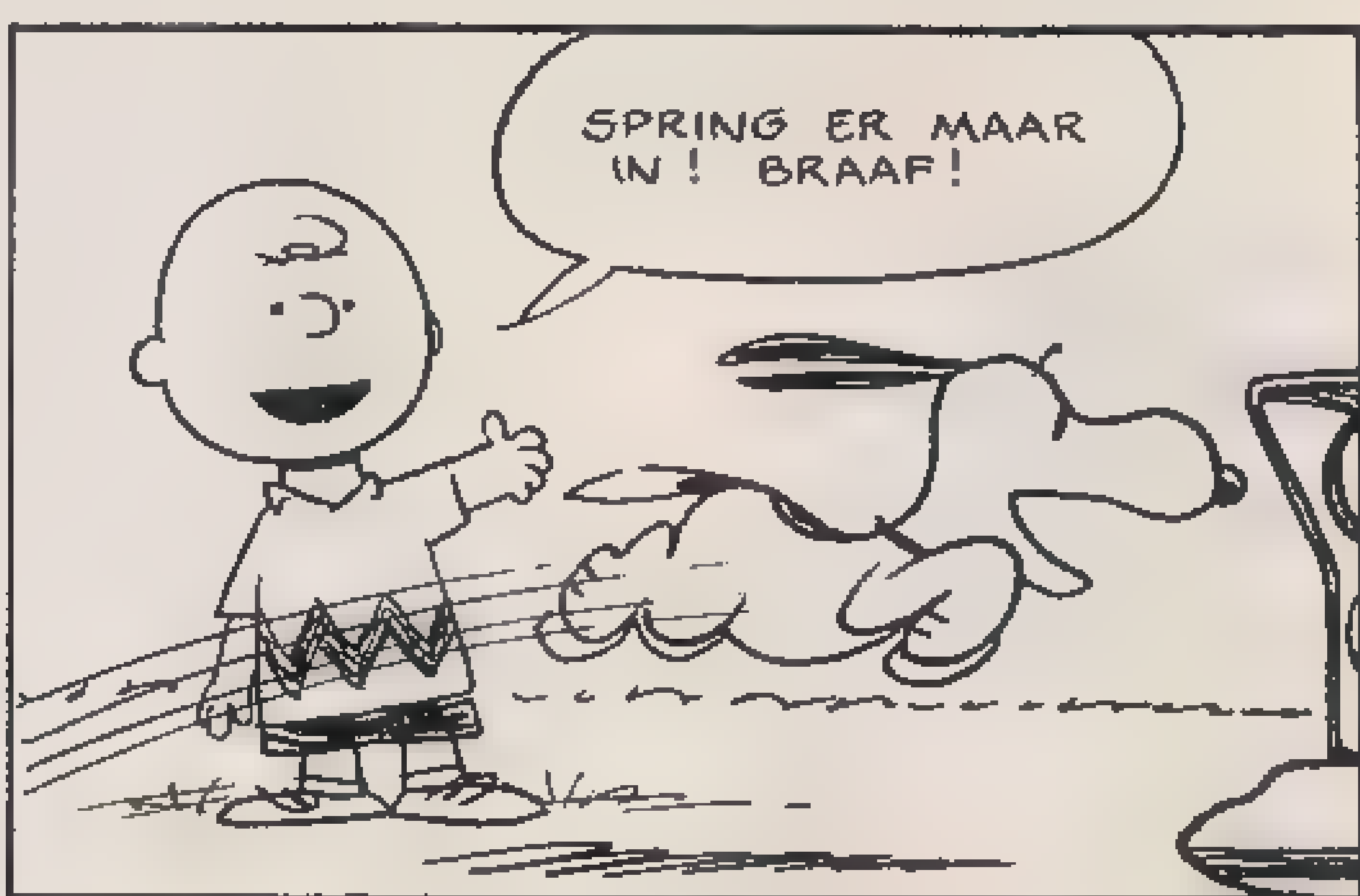
PEANUTS

DOOR
CHARLES M. SCHULZ
VERTALING:
BOLESLAV BECKMAN

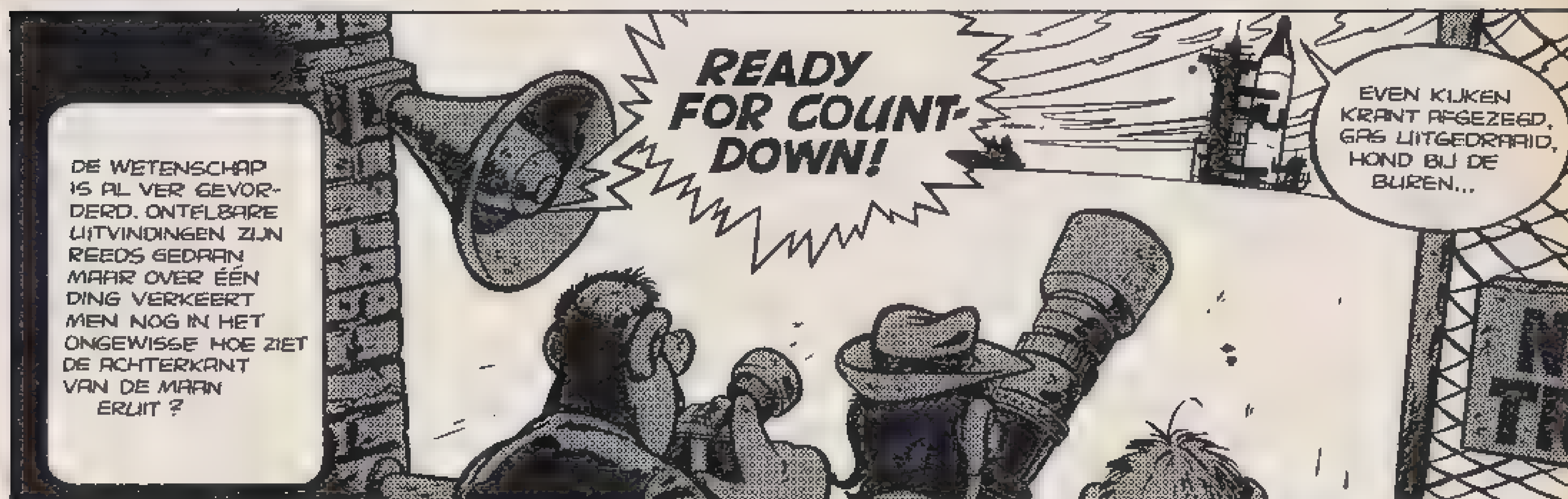

een grote stap voorwaarts

DOOR: WILBERT PLIJNAAR

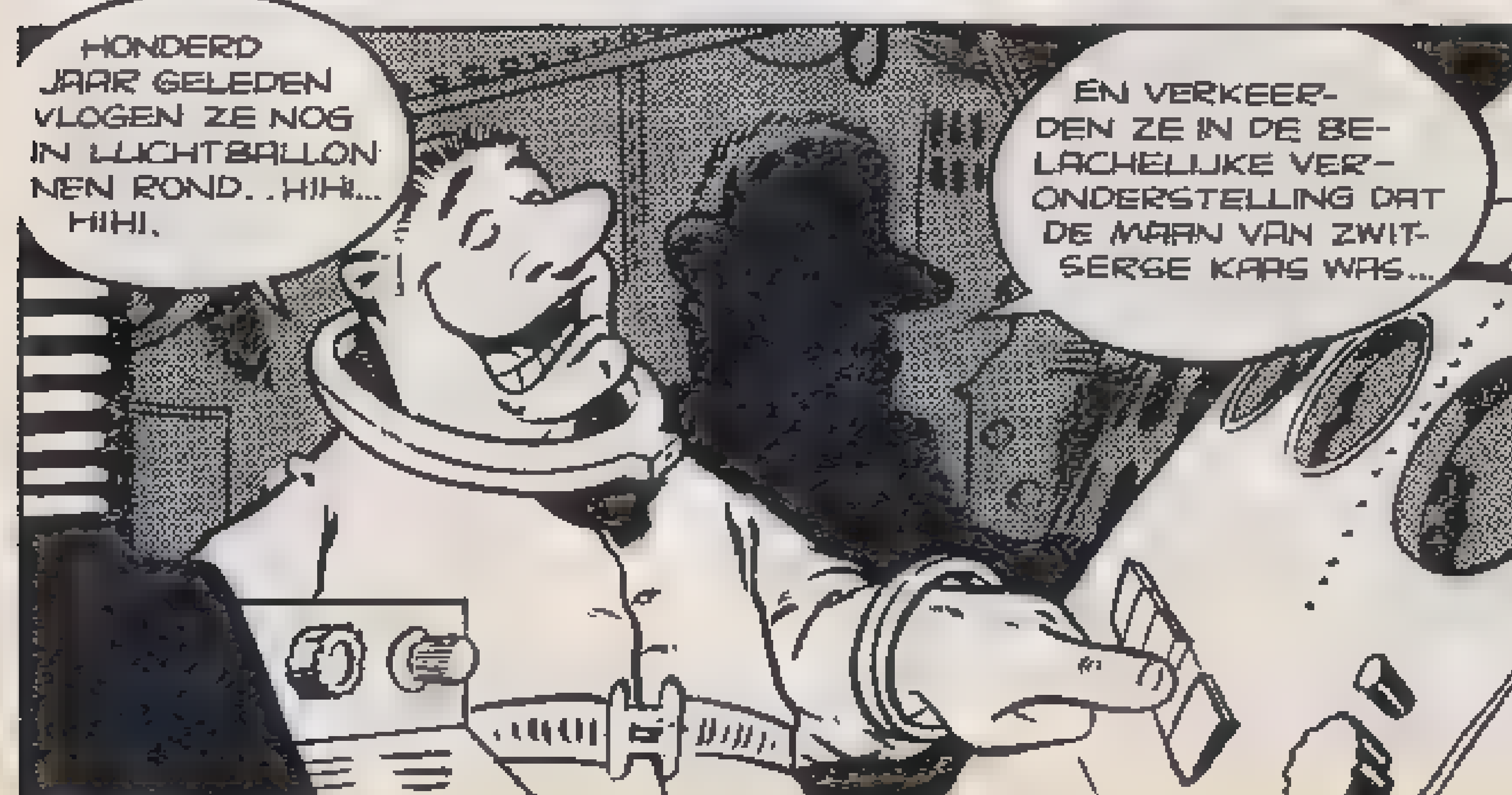

GOUDA
40+
UIT 'T
VUIST-
JE
UCHE
KUCHE
HOEST
PROEST
?

De snelste striptekenaar van Nederland

Johnn Bakker

door Jan van Erp

Wij — mijn collega-starreporter Boleslav „Bobo" Beckman en ik dus — hoefden in Zierikzee niet lang te zoeken naar de straat waar Johnn Bakker woont. Bij de gemeentegrens flaneerden wat Zeeuwse Meisjes (van een jaar of vijftien) in het schriele zonnetje, wij gingen zó staan dat het bordje „pers" achter de voorruit van onze PEP-reportagewagen goed te lezen was, en toen hoefden we alleen nog maar het woord „Keetenstraat" te laten vallen of er klonk in viervoud een verrukt „O, dan moeten jullie zeker bij Johnn zijn, hè?", in het Zeeuws natuurlijk.
Johnn is een volbloed Hagenaar, „in Den Haag geboren, getogen en verpest," maar „hoe ik in Zierikzee terechtgekomen ben, weet ik niet. Ik was toen in een vlaag van verstandsverbijstering. Ik denk dat mijn toenmalige vrouw het allemaal geregeld heeft, het huis en zo." Plotseling ontdekte hij dat hij in Zeeland woonde, en het bevalt hem tot nu toe best. Het is er lekker rustig en gemoedelijk, „net een grote familie"; de Zierikzeeers/Zierikzeelieden/Zierikzejenaars mogen hem graag, hoewel ze hem wel een rare vogel blijven vinden. „Bij Akkerdaas, de garage hier, mocht ik gewoon het spuitapparaat lenen! Zoiets maken ze in een grote stad niet..."

SUPERSNELLE FIREBIRD

Wie mocht denken dat Johnn dat verfspuitapparaat nodig had om er strips mee te tekenen, vergist zich. De tekenaar van Blook is de (nog steeds) gelukkige eigenaar van een supersnelle automobile, een Pontiac Firebird Supersprint G.T.O. 455; van dit type rijdt er maar ééntje in Nederland rond. En die is nu prachtig helgroen gespoten, met op de motorkap een geel-oranje-rood vuurvogel motief; dit vignet is voor een fiks bedrag in harde dollars gekocht door General Motors, zodat er tegenwoordig in Europa en in de V.S. een hele serie Pontiacs rondrijdt met een Bakker-vignet. „Ze moeten maar eens allemaal langskomen als ze willen dat ik mijn eigen werk signeer," zegt hij. „Dan zijn ze véél meer waard, met een echte handtekening!"

Johnn Bakker's eerste strips waren „Topple Tien" in M.E. en wat sex. Toen ging hij voor PEP Blook (spreek uit: Blook, niet Bloek) tekenen. Van deze held start in dit nummer een nieuw verhaal, „De Ruimtepiraten". „Ik werk elke dag twaalf uur. Altijd, hoe laat ik ook begin. Als ik 's avonds om 7 uur begin te werken, ga ik door tot de volgende ochtend 7 uur, en dan slaap ik overdag. Dat doe ik 1) om routine op te doen, en 2) om in mijn „ritme" te blijven. Als je elke dag een vaste tijd aan tekenen besteedt, heb je veel meer kans dat je net aan je tafel zit als je inspiratie krijgt. Dan heb je alles bij de hand om je idee meteen uit te werken. Wanneer je een

keer een dag overslaat, kost het je de dag daarna veel meer moeite om weer aan de slag te gaan. En dan ben je binnen de kortste keren zo ver, dat je helemaal niks meer doet."

VERLEDEN EN TOEKOMST

Helemaal niks doen is niet iets voor Johnn. Hij heeft vroeger nog bioscoopreclames gemaakt, o.a. voor de vader van Dick Matena; die had een bioscoop in Den Haag, en als Johnn dan op de ladder zijn platen ophing, stond Dick hem vanaf beneden voor de gek te houden. Dat hij er niks van kon. Johnn Bakker heeft heel veel bewondering voor Dick Matena: „In zijn acteren en in zijn decors heeft hij een volkomen eigen stijl gevonden, en dat met een steeds beter gekozen lijnvoering." Maar de beste tekenaar van Europa, beter dan Uderzo, beter dan wie ook, vindt hij Daan Jippes.

Laten we terugkeren naar het (wat duistere?) verleden van Johnn Bakker. Hij heeft een paar jaar gevaren, het interieur van het jacht van de sjeik van Koeweit ontworpen, onder de naam „Sleepy John Baker" samen met „Downy Boy Jason" een blues-duo „The Subterraneans" gevormd (ze hebben zelfs een lp opgenomen!), in de omstreeks 1965 zeer bekende „Kicks" gespeeld — „Ze dachten toen dat wij de beste popgroep van Nederland waren omdat Them nummers van ons speelde, maar het was omgekeerd, wij speelden nummers van Them, er was bijna niemand die dat toen doorhad," postertjes en reclame-affiches getekend, en toen kwam de strip.

Hij is nog een tijdje „de jongste beroepsstriptekenaar van Europa" geweest, maar die titel kun je natuurlijk nooit lang blijven dragen. HOE jong was hij toen hij met striptekenen voor PEP begon? „Ik heb drie verschillende leeftijden. Eerlijk, ze weten het niet. Toen ik een keer het ziekenhuis in moest, hebben de doktoren daar maar een schatting gemaakt. Ik ben in elk geval in augustus jarig, dan ben ik tenminste een Leeuw." Mysterie, dus. Iets voor mijn collega Pietje Pep, zou ik zeggen. Er bestaan vage foto's, genomen in... Maar laat ik verder zwijgen over dit tere punt. We hebben ook niet veel ruimte meer.

Over ruimte gesproken: John Bakker heeft een grote voorkeur voor humoristische S.F.-verhalen. Ook de nieuwe strip waar hij momenteel aan werkt, „De Fantastische Nachtmerries Van Smock", behoren tot die richting. Johnn doet aan „Smock" alles zelf: schrijven, tekenen en kleuren. De hoofdpersoon is iemand die andere mensen kan laten denken dat ze iets écht zien, allemaal met behulp van suggestie. Smock kan een boef bijvoorbeeld laten denken dat hij opgegeten wordt door een draak, met alle sensaties van dien: die boef VOELT dan ook echt dat hij opgegeten wordt. Maar als Smock het telepatische contact verbreekt, blijkt steeds, dat er in feite niks aan de hand is. Enfin, je zult het volgend jaar wel in PEP zien staan. Johnn is hard aan het werk.

Johnn (waarom 2 ennen? Mysterie!) Bakker — hier gezeten op zijn Firebird (helaas niet in kleur) — heeft tot nu toe voor PEP getekend:
Blook en de supermolecuul 37-41 (69),
Blook en de Ruimtereiniger 42-47 (69),
Blook en de zwelplaneet 1-22 (70),
Blook en de Melodioten 27-43 (70),
Blook en de robots 7-24 (72),
Blook en de profbokser 34 (72),
Blook en de robots 1-22 (73),
Blook en de ruimtepiraten 45 (73)— ?
Dan Teal en het maanvirus 46 (70)-13 (71).
Verder een aantal PEPspotters en cartoons, en deze week een compleet verhaal van „Baco": Onkruid vergaat tóch...

de BROERTJES SAMOVAROF & Co

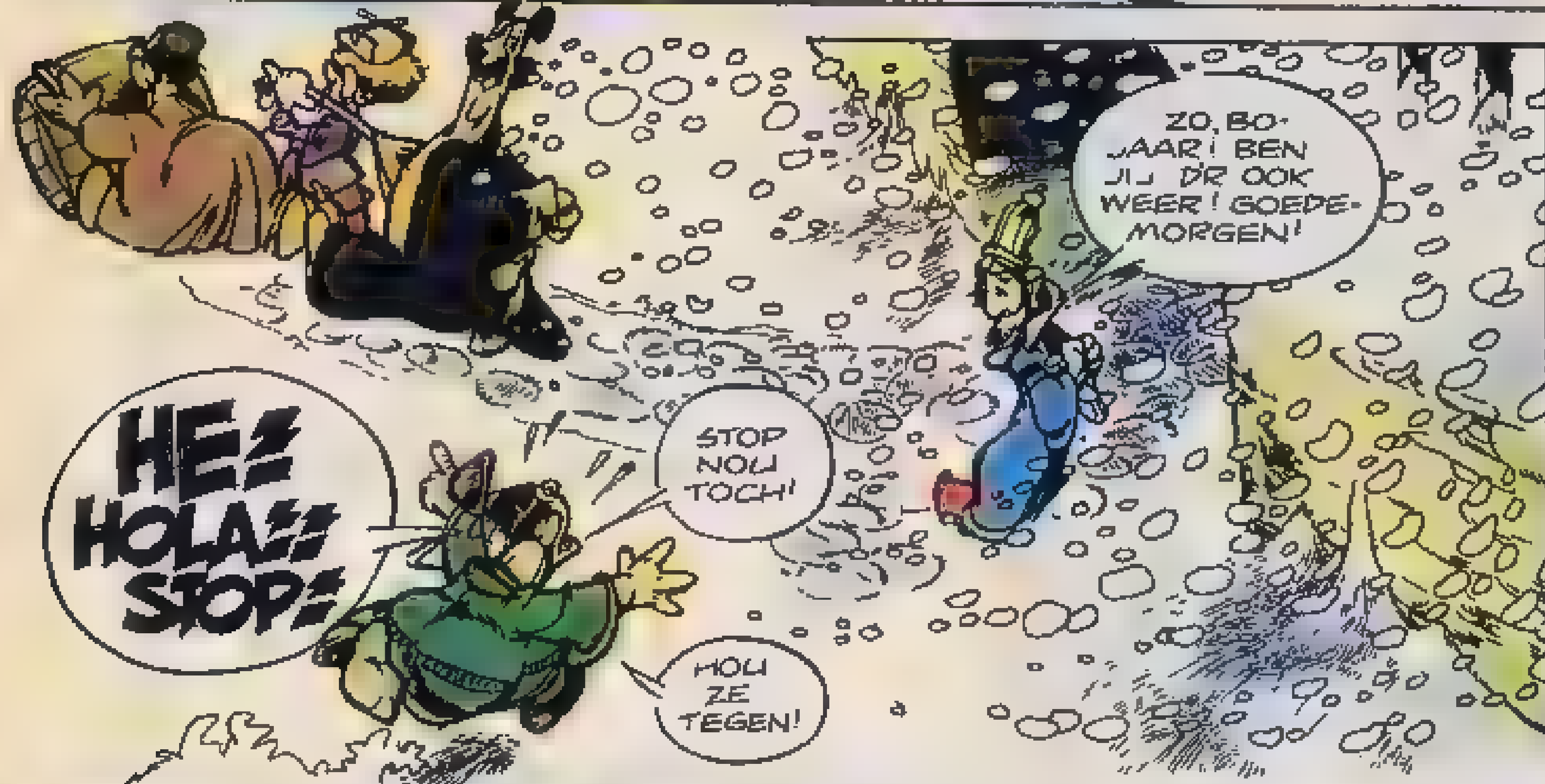
HOFLEVERANCIERS IN ZANG & DANS

DE EERSTE ECHTE, ONVERVALSTE

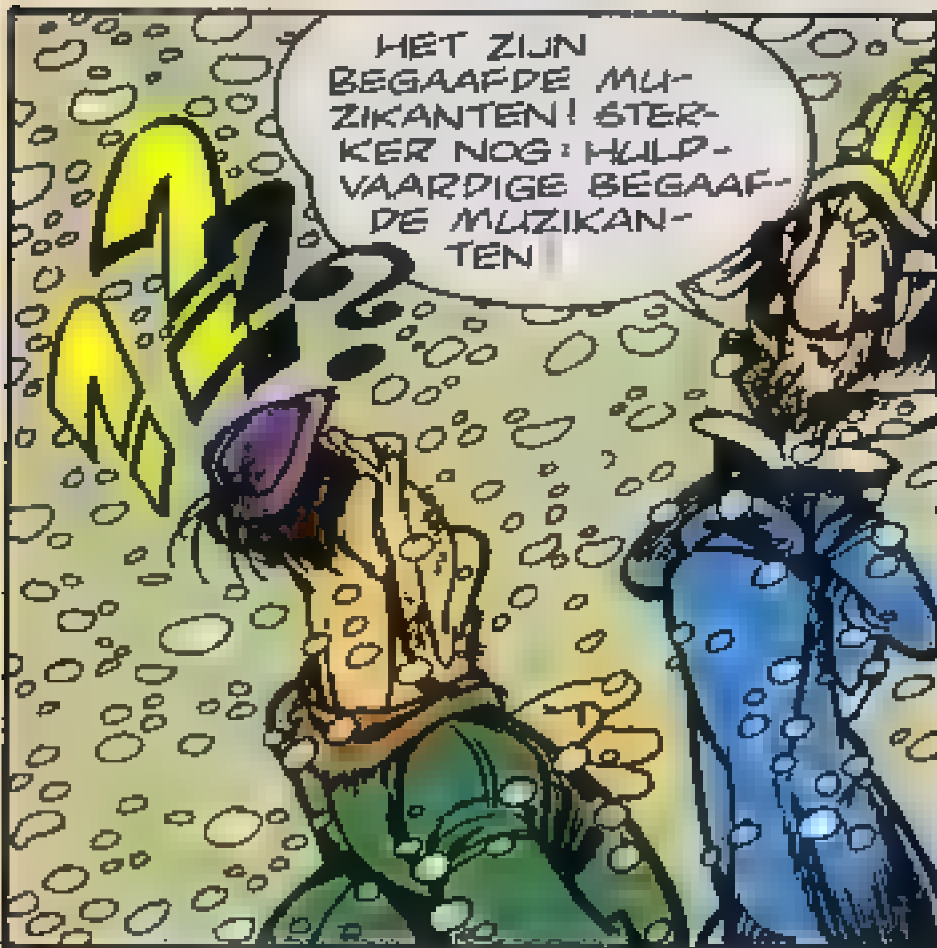

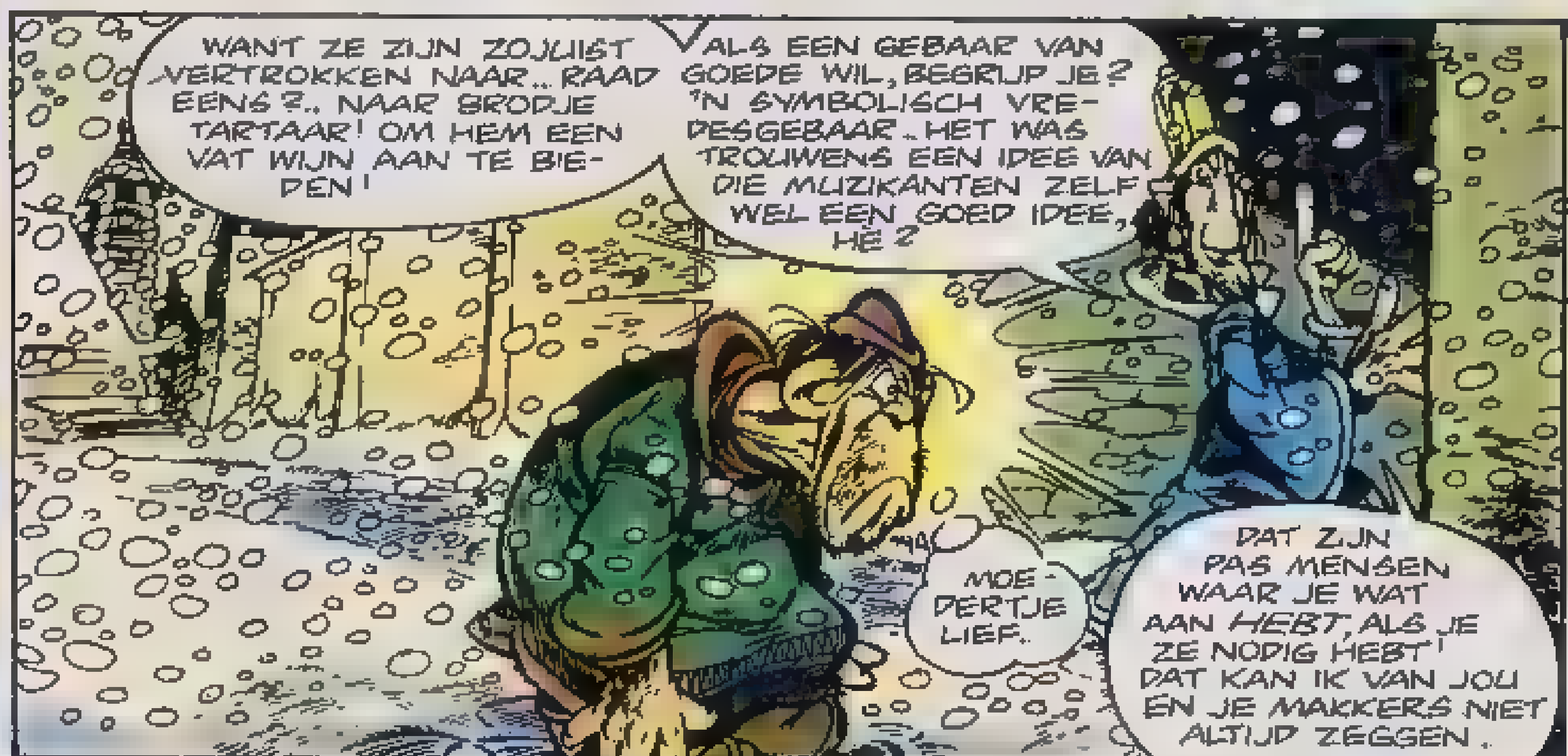

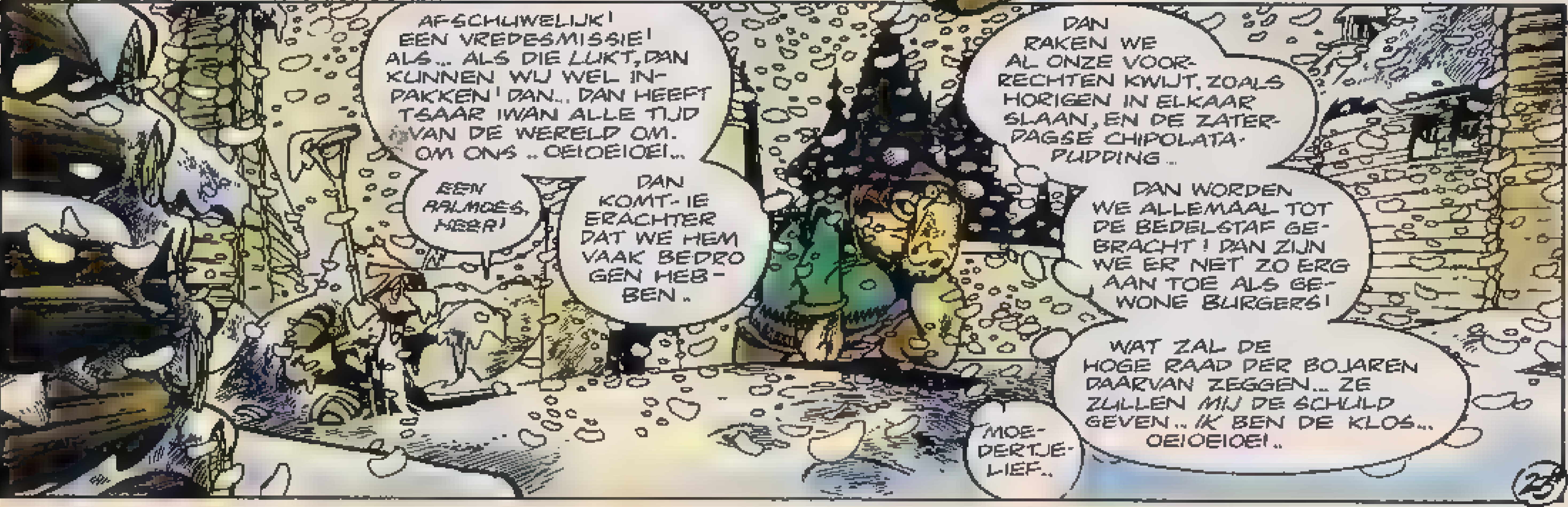

HET GESCHENK VAN DE TSAAR

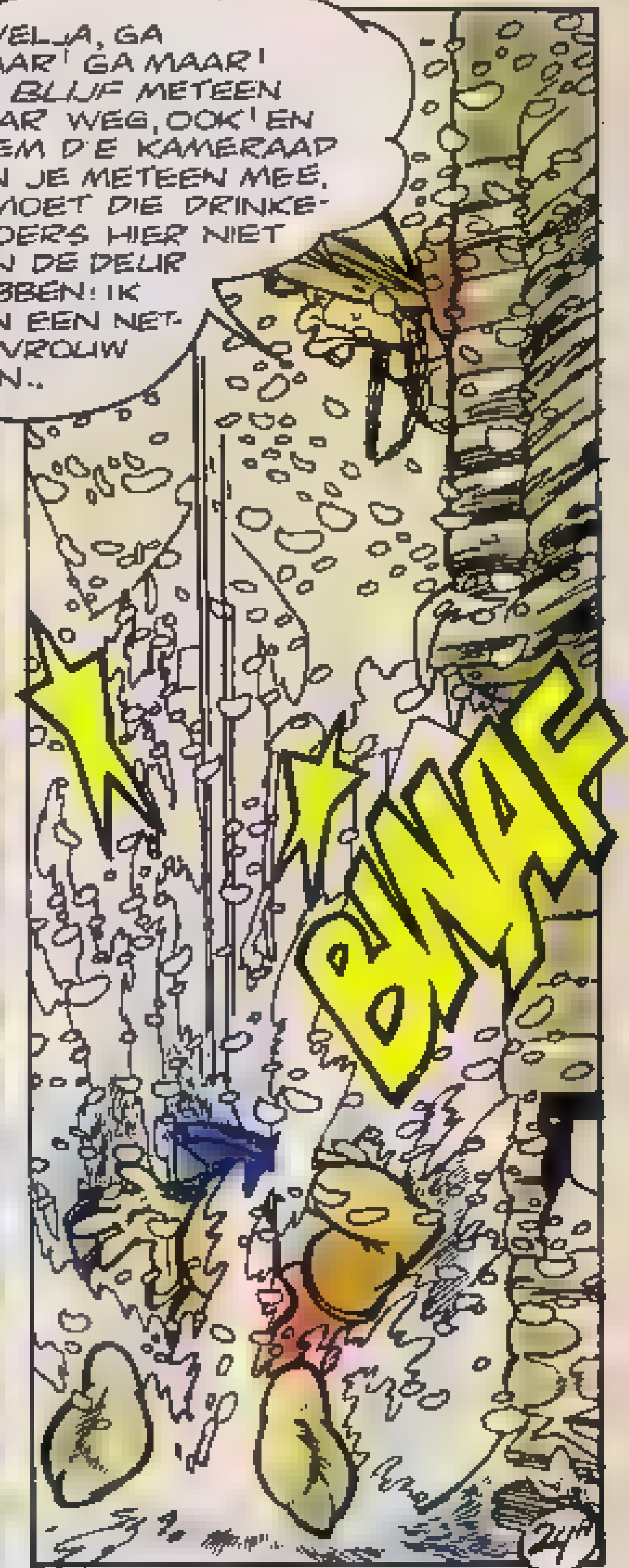
DOOR FRED A. JULSING

KLEUR: MARIANNE VELDHUIZEN

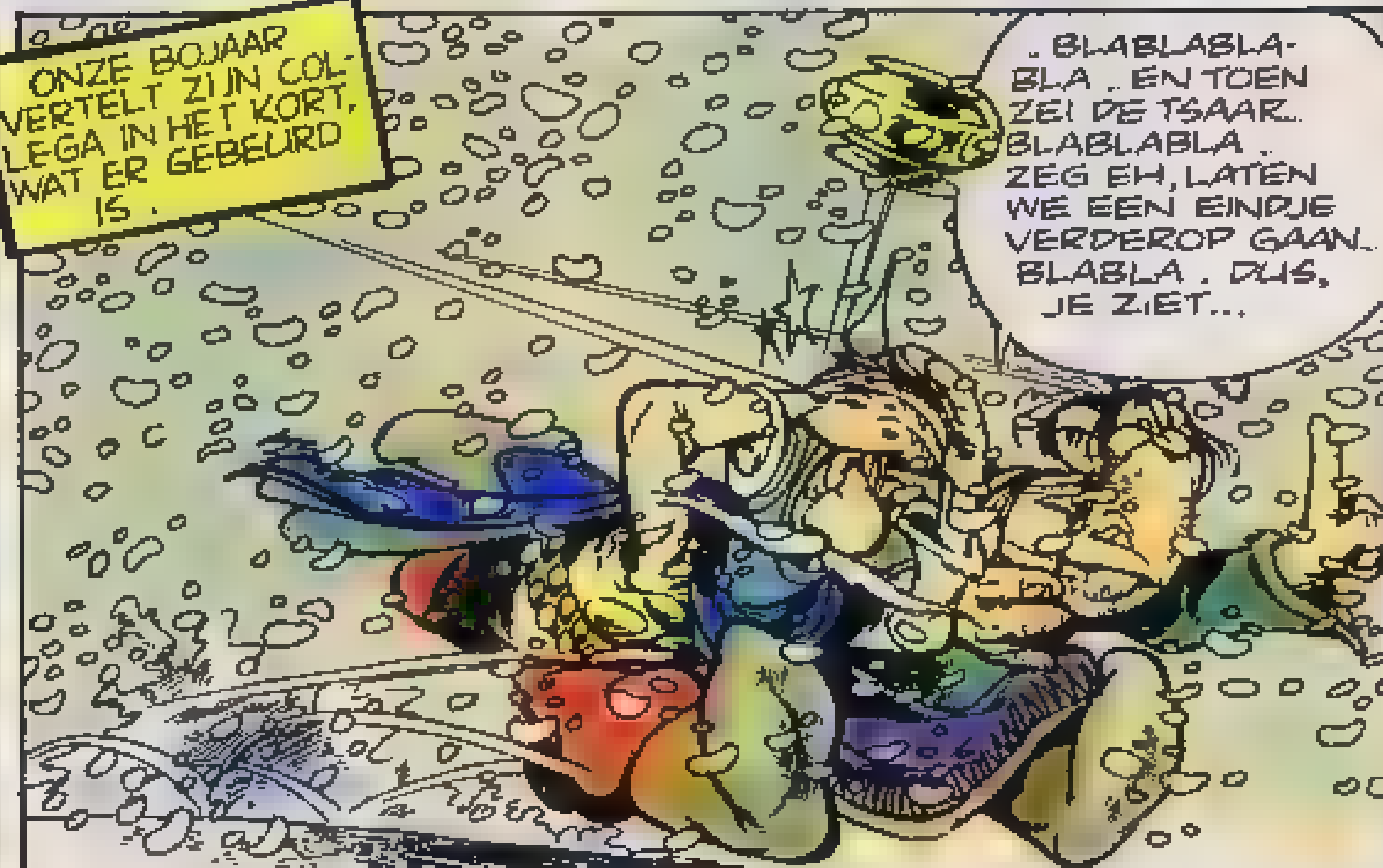

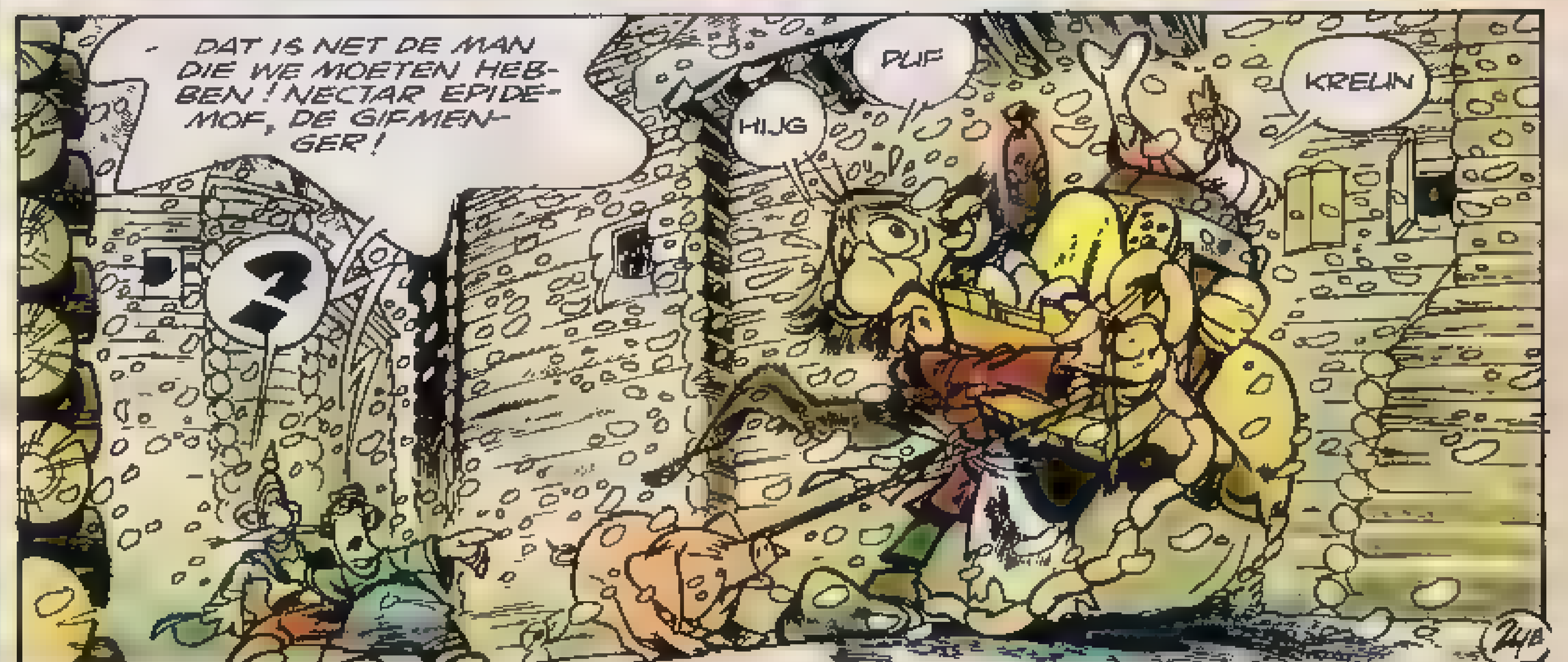

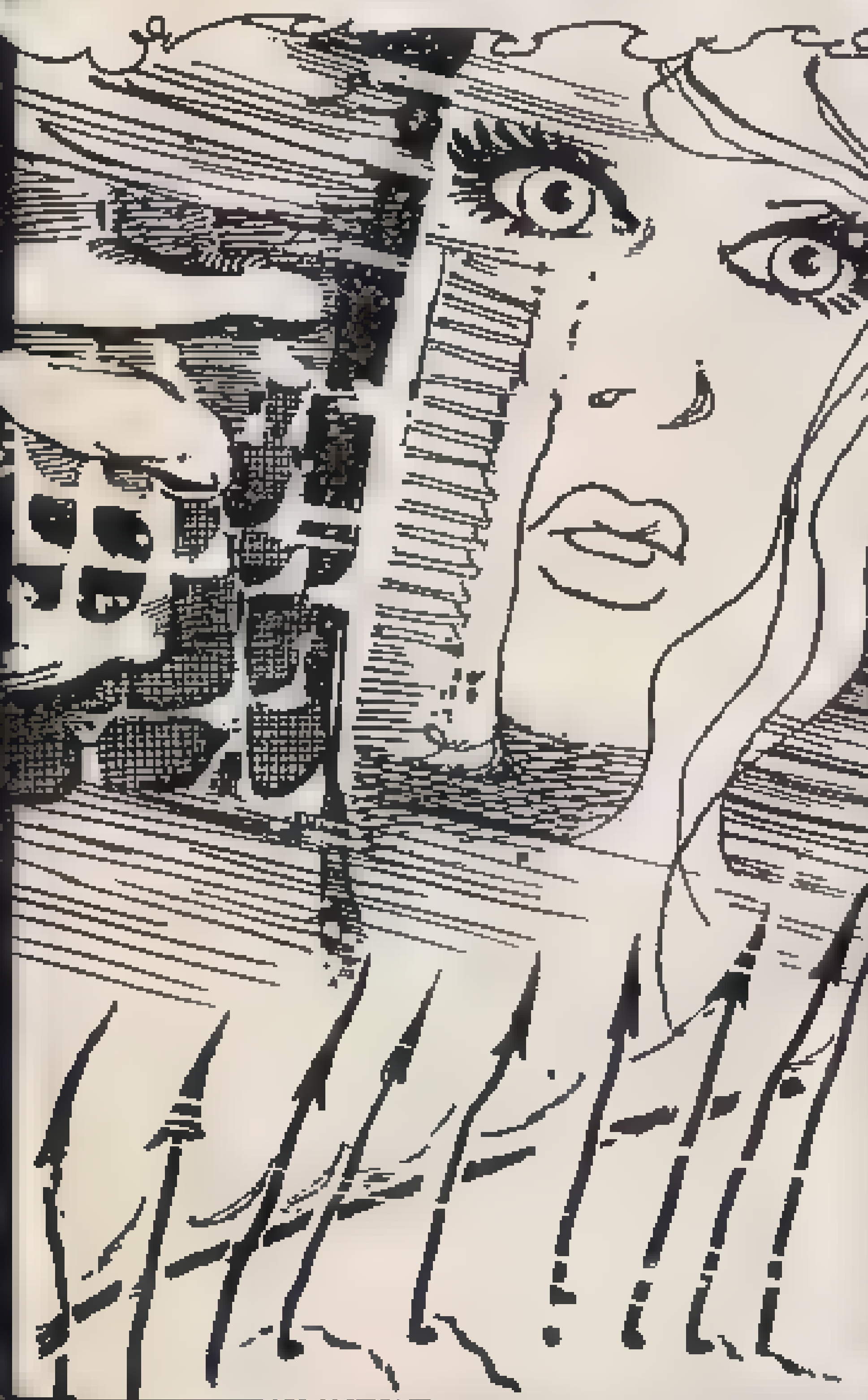

KRAAIENHOVE

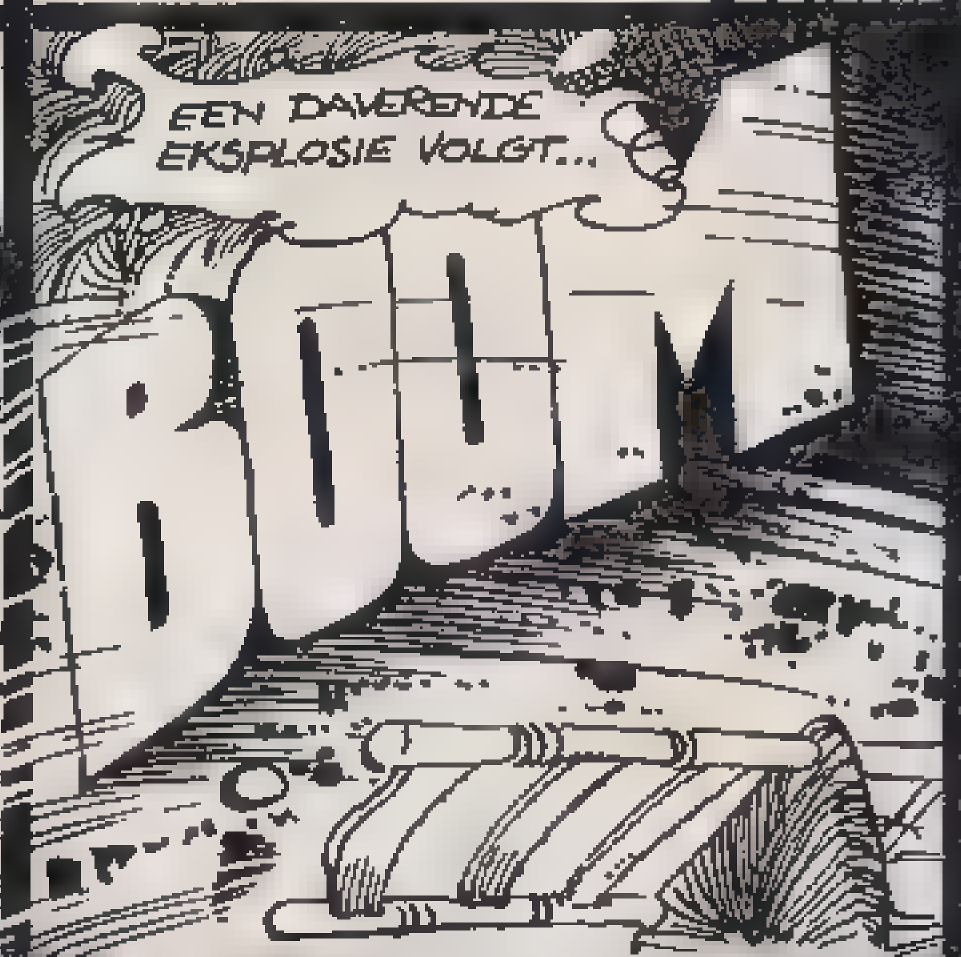

DOOR:
WILLY LOHMANN

het urtonium

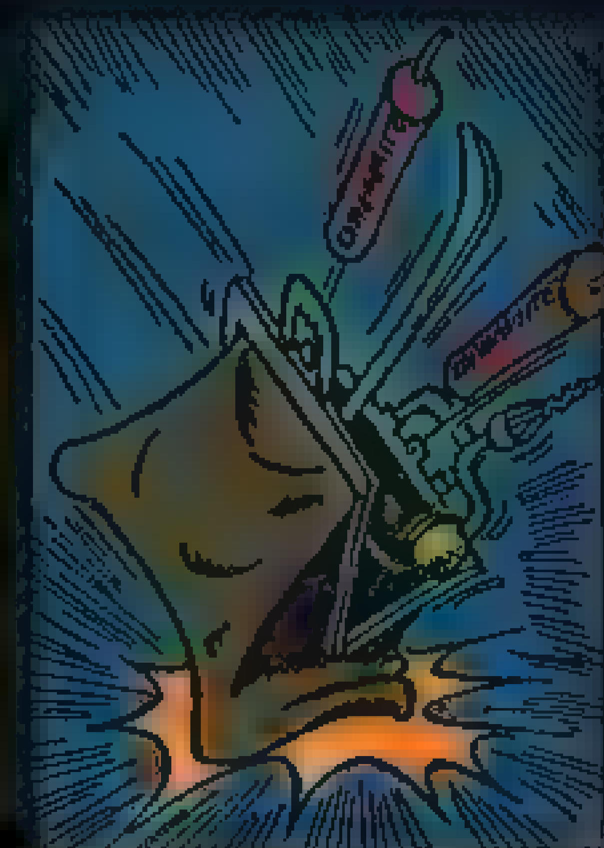

WORDT VERVOLGD.

DAN DENK JE DAT JE NA AL DAT GEDOE IN FRANKRIJK EENS LEKKER KUNT GAAN UITRUSTEN, EN DAN 'T LIEFST IN EEN RUSTIG LAND ALS BIJ VOORBEELD: ENGELAND!
NOU VERGEET 'T MAAR!
WANT...

KOM JE IN EEN BANK, STAAT DIE ONDER POLITIEBESCHERMING; GEEN GELD TE KRIJGEN...

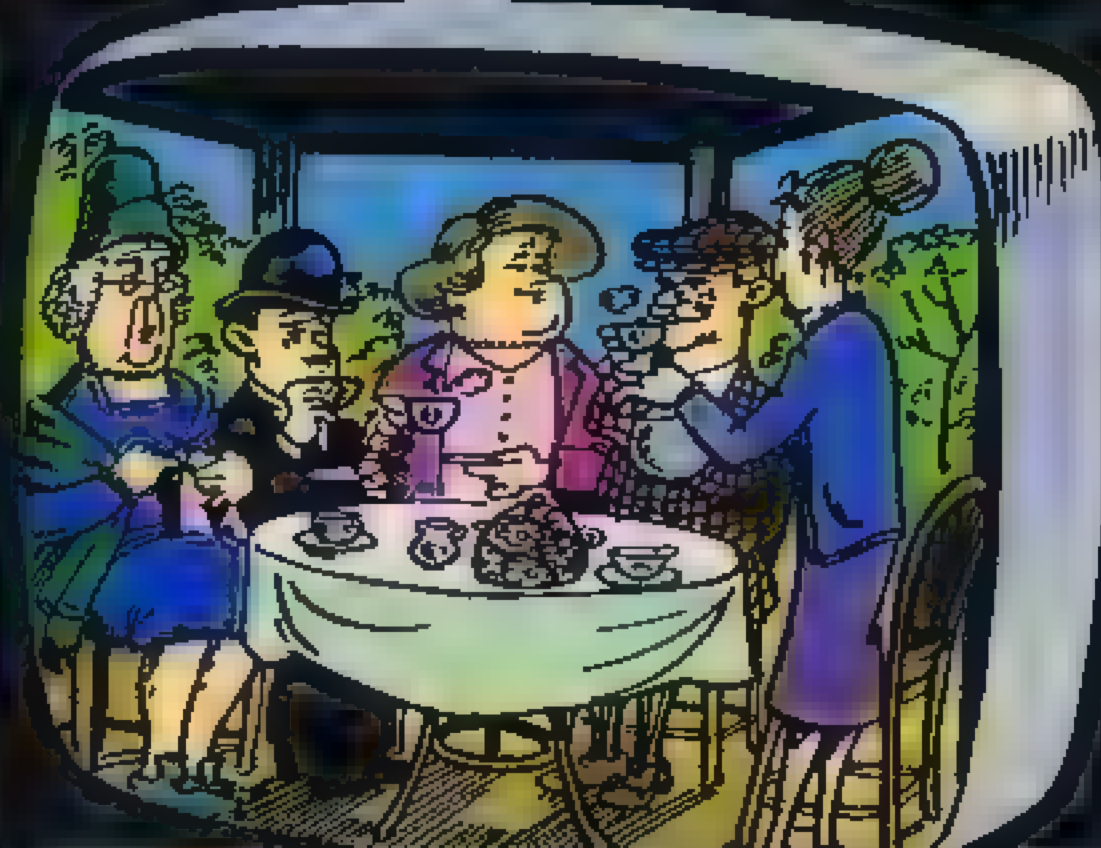
JE STRUIKELT OVER EEN TAS VOL INBREKERSSPUL...

IS ER PANIEK OP DOWNING-STREET 10...

EN IN DE „BANK OF ENGLAND"...

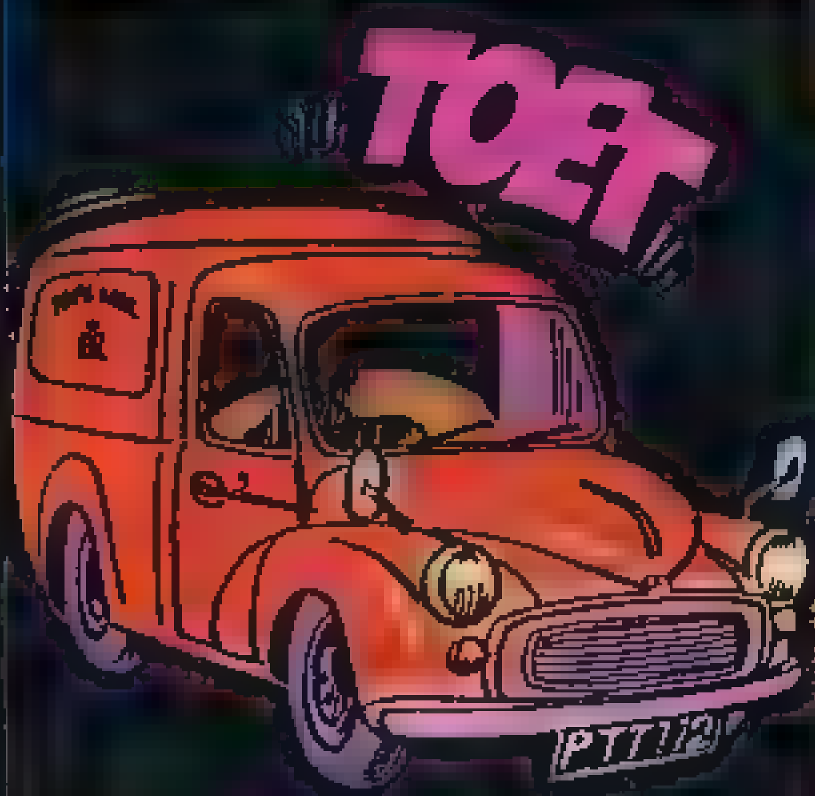

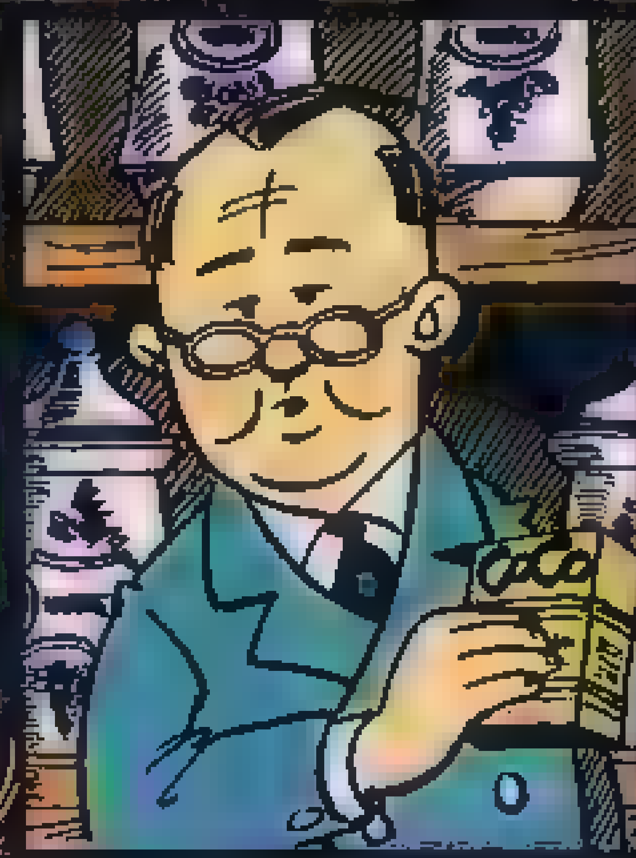
EN DAN GEEFT DRIDEE JE ALS AANKNOPINGSPUNT EEN FOTO VAN EEN THEEKRANSJE...

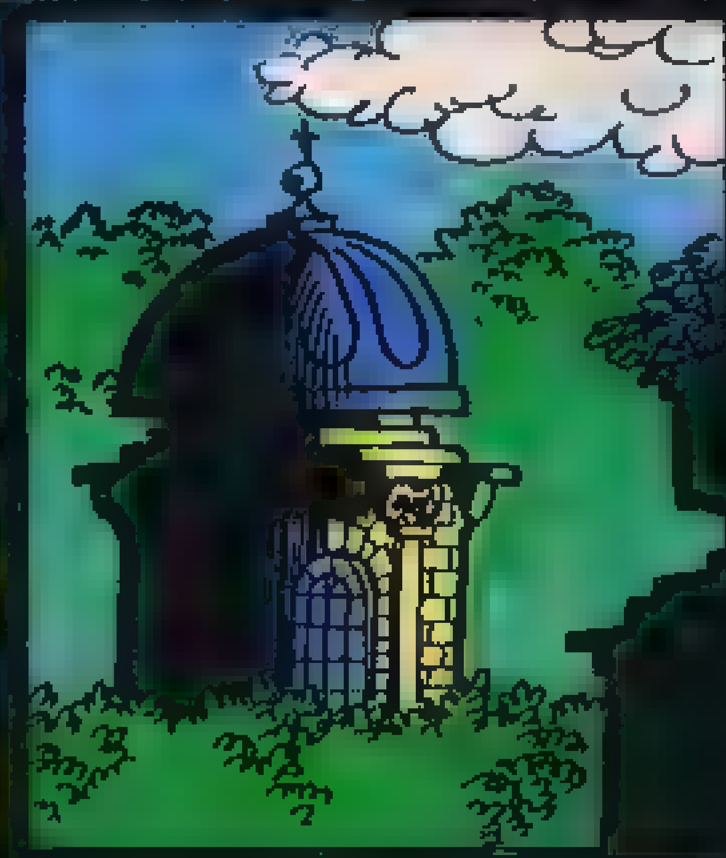
EN WAT MOET JE MET DE VREEMDE OOM ALLISTAIR...

WAT HEEFT DE RODE POST-AUTO ER MEE TE MAKEN...

WAT WEET DE DROGIST...

WAT GEBEURT ER IN HET THEEHUIS...

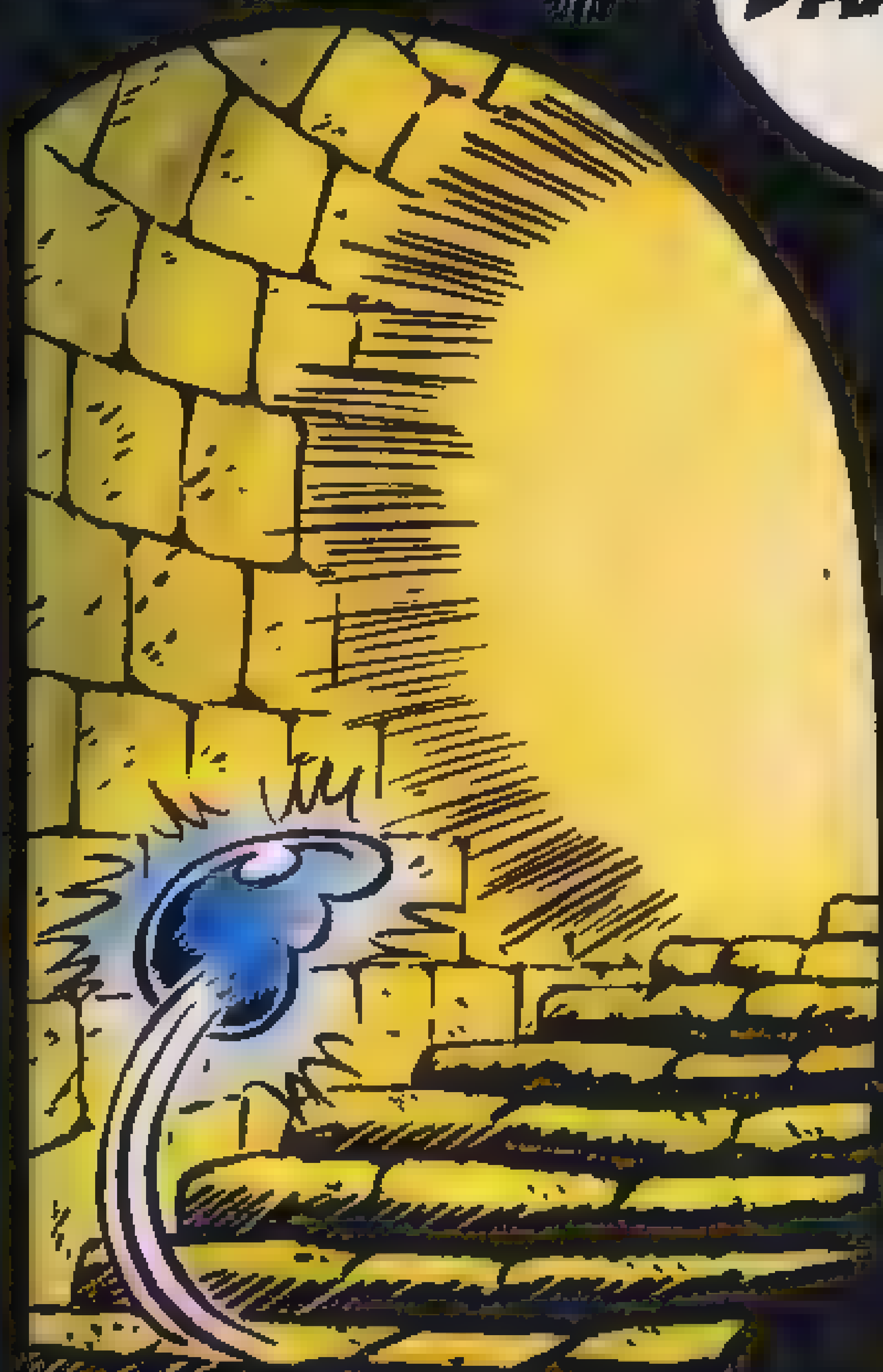

EEN NIEUW AVONTUUR VAN TITUS

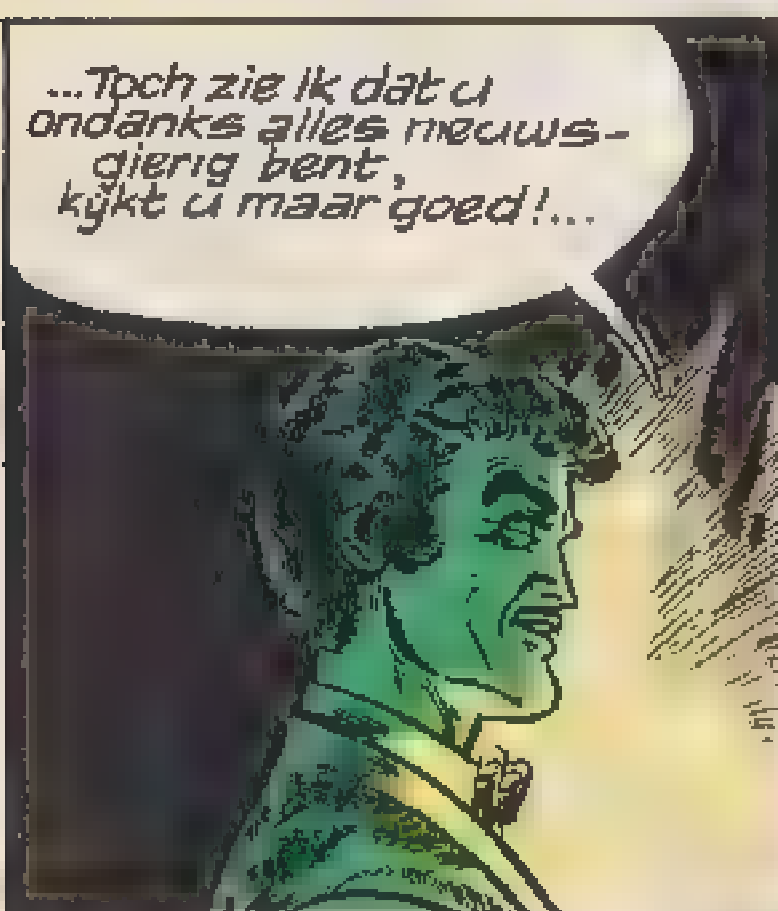
GOUDPANIEK

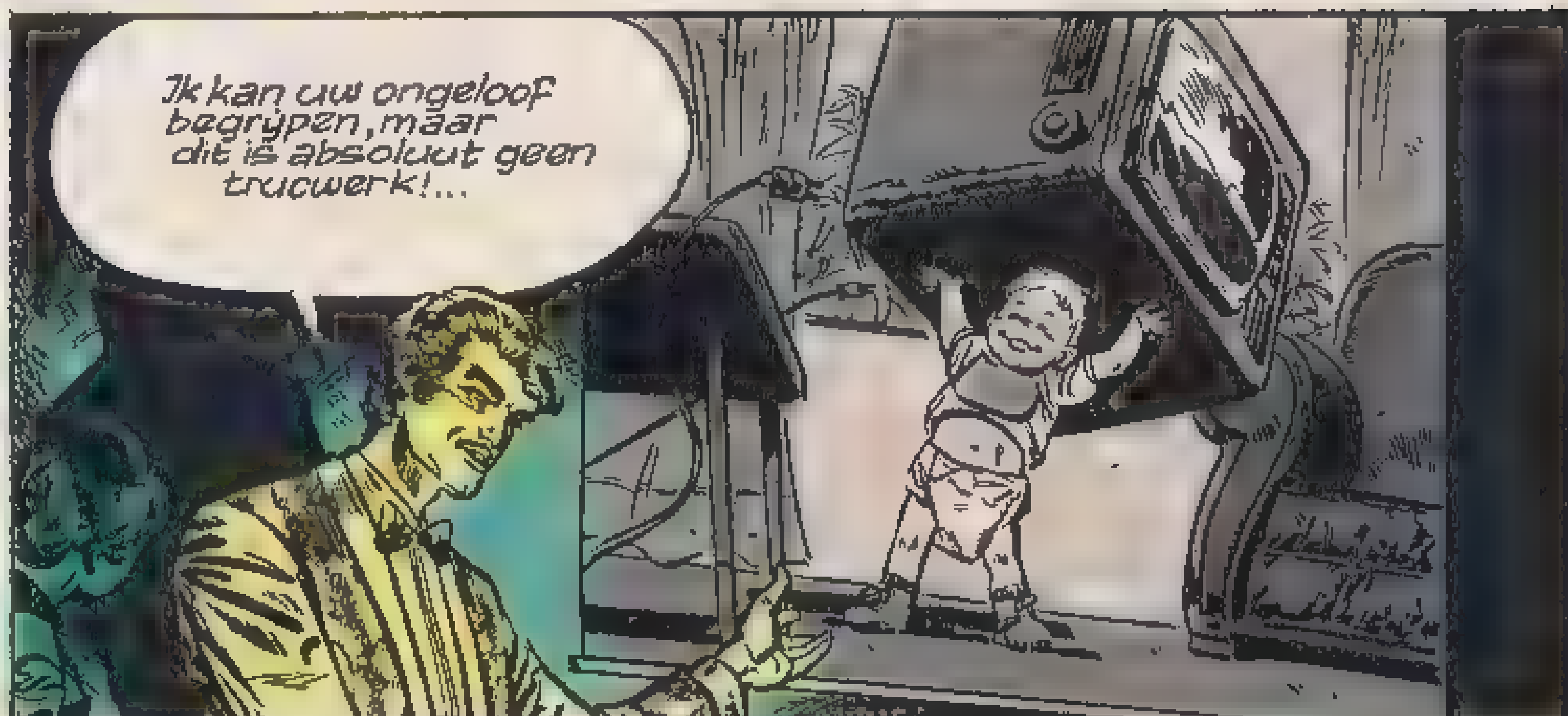

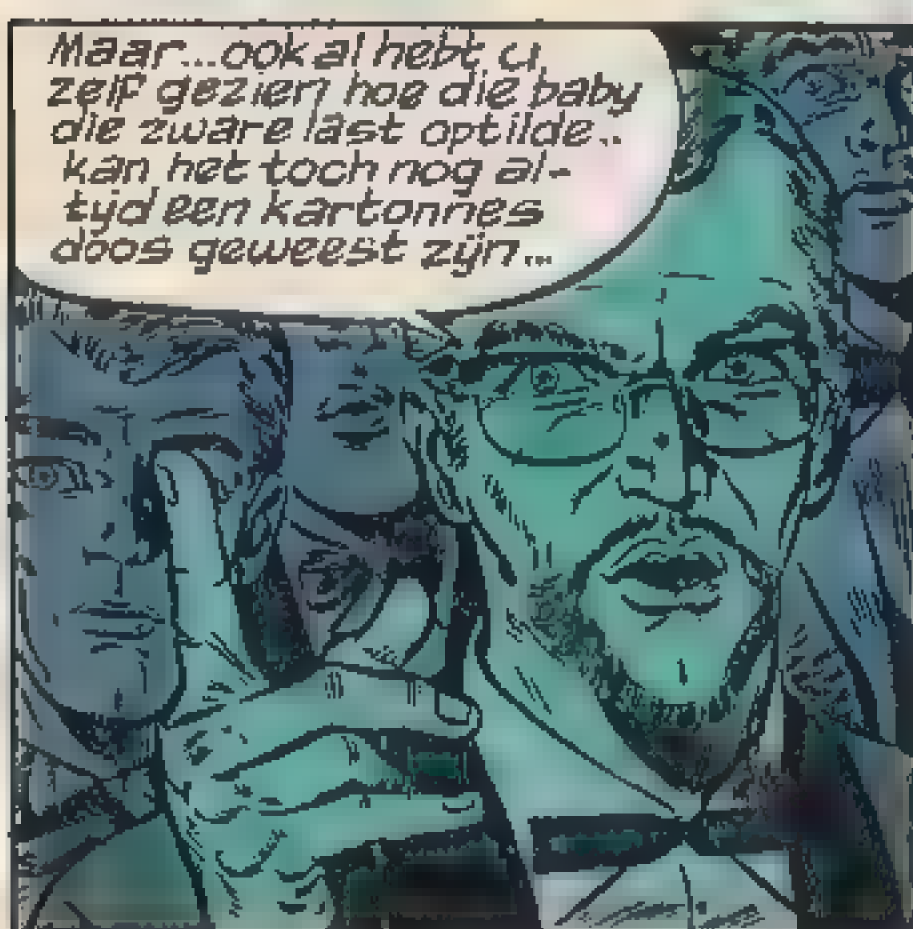

VOLGENDE WEEK IN PEP

LUC ORIENT

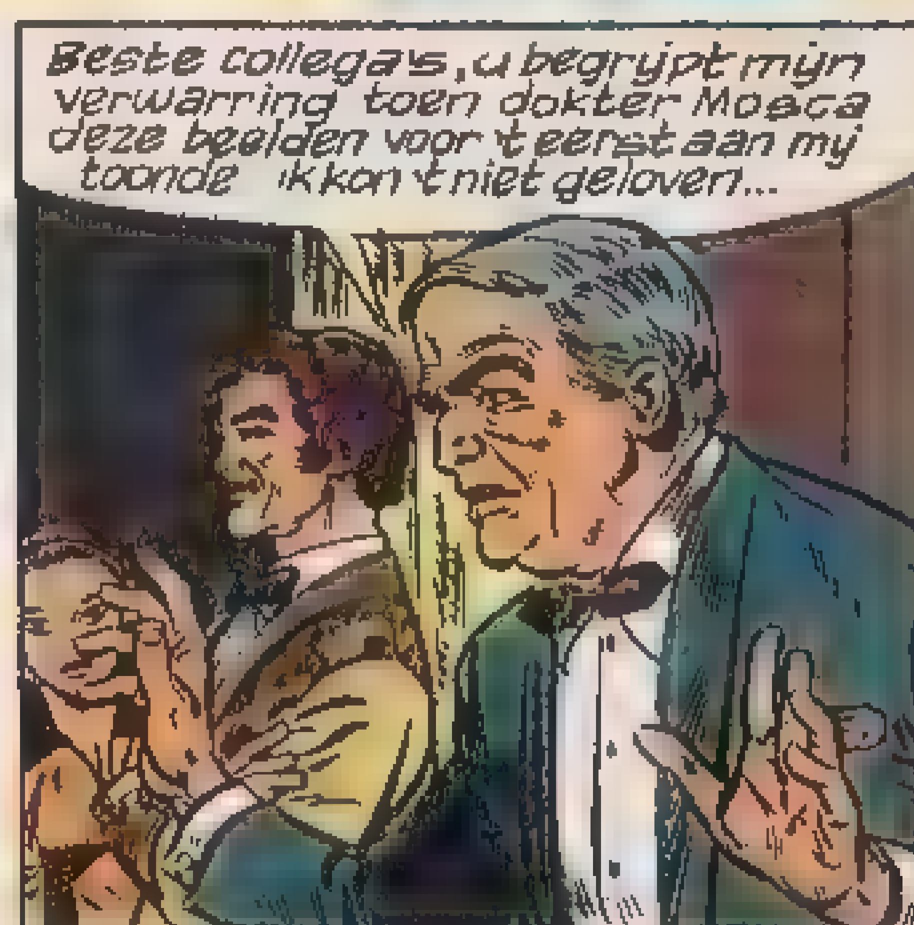

...Toch zie ik dat u ondanks alles nieuwsgierig bent, kykt u maar goed!...

Jk kan uw ongeloof begrypen, maar dit is absoluut geen trucwerk!...

Maar...ook al hebt u zelf gezien hoe die baby die zware last optilde.. kan het toch nog altyd een kartonnes doos geweest zyn...

Nee, dokter Kala, dit is niet zomaar een losstaande opname... maar misschien zullen de volgende beelden u overtuigen...

Ik heb nog veel meer opnamen, die ik gaarne tot uw beschikking zal stellen, maar ik neem aan dat u eerst rustig wil nadenken over hetgeen u zojuist gezien hebt... dus zullen we deze kleine voorstelling maar beeindigen.
?!

Beste collega's, u begrypt myn verwarring toen dokter Mosca deze beelden voor 't eerst aan my toonde ik kon 't niet geloven...

..maar het schynt inderdaad een voorkomend verschynsel te zyn .ik stel voor dat we tydens de lunch naar de uiteenzettingen van dokter Mosca zullen luisteren...
Nou.. dergelyke onzin ligt nogal zwaar op de maag!
Kon u er eigenlyk niet voor zorgen dat de kleine zwaargewicht zelf zou komen?...

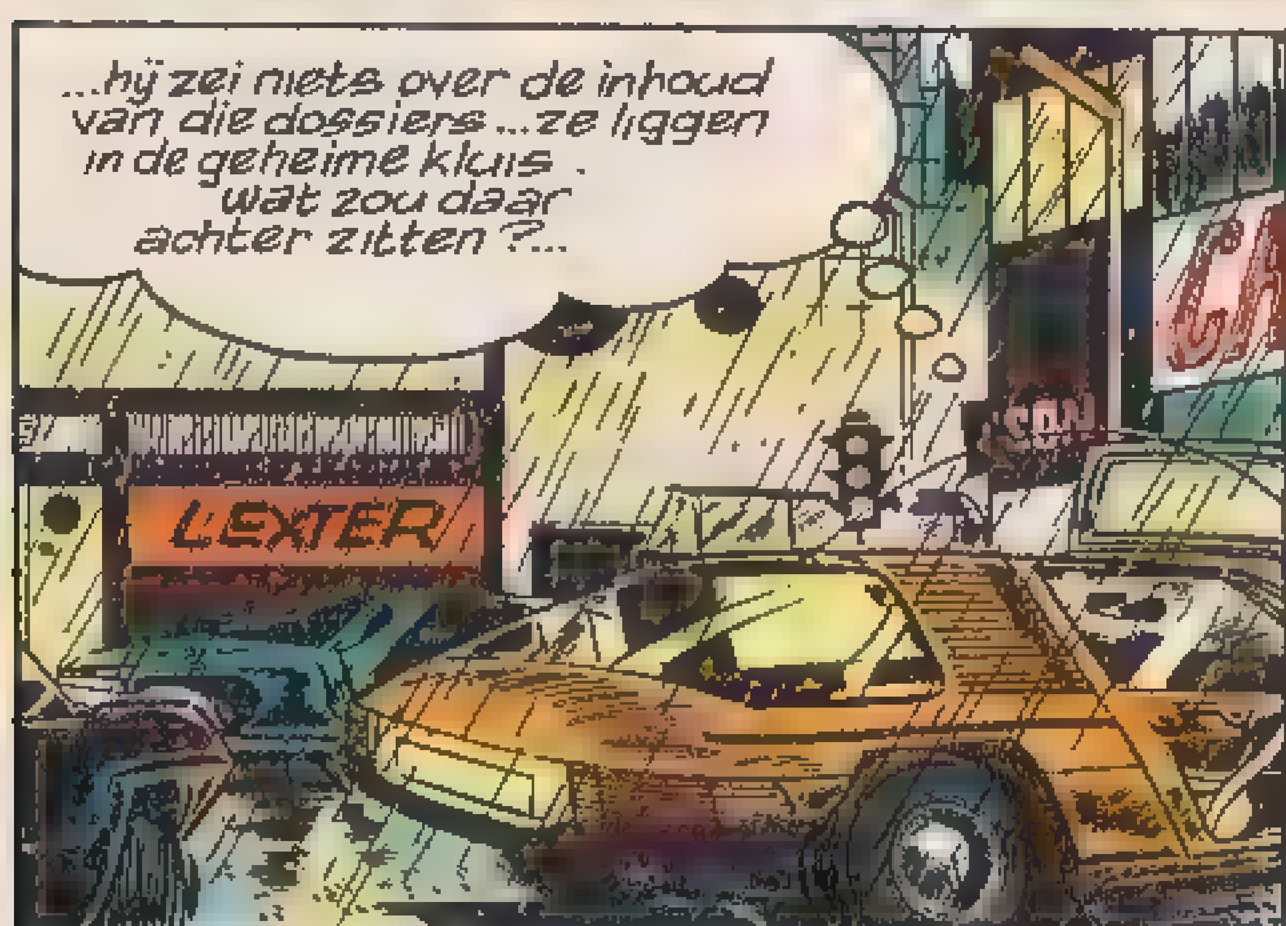

Luc, zou je zo gauw mogelyk naar Euro-crystal willen gaan om deze dossiers op te halen.
IK MOÉT DE INHOUD ERVAN ABSOLUUT BEKEND MAKEN!
?

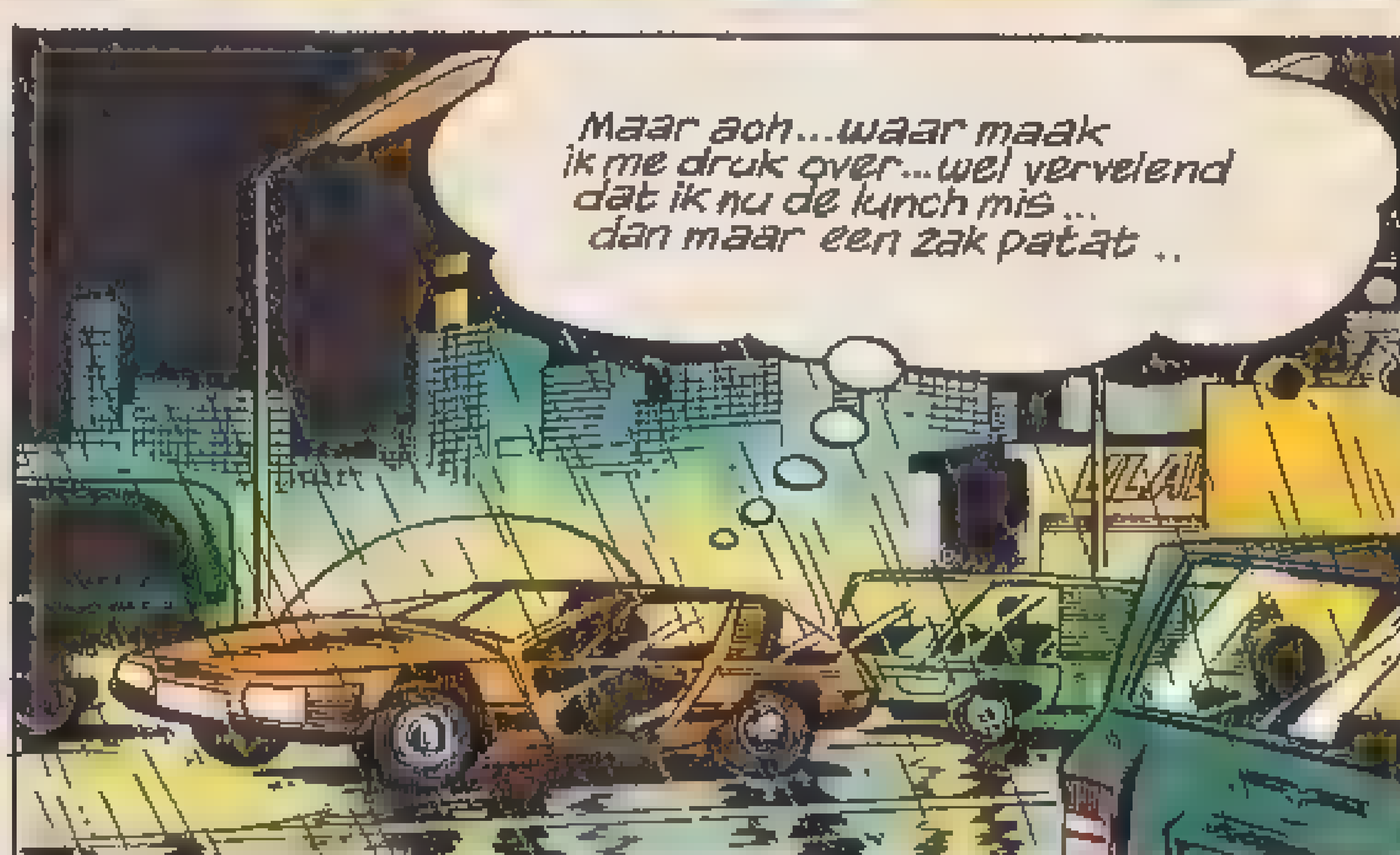
TEKST: GREG
TEKENINGEN: PAAPE
VERTALING: BOLESLAV BECKMAN

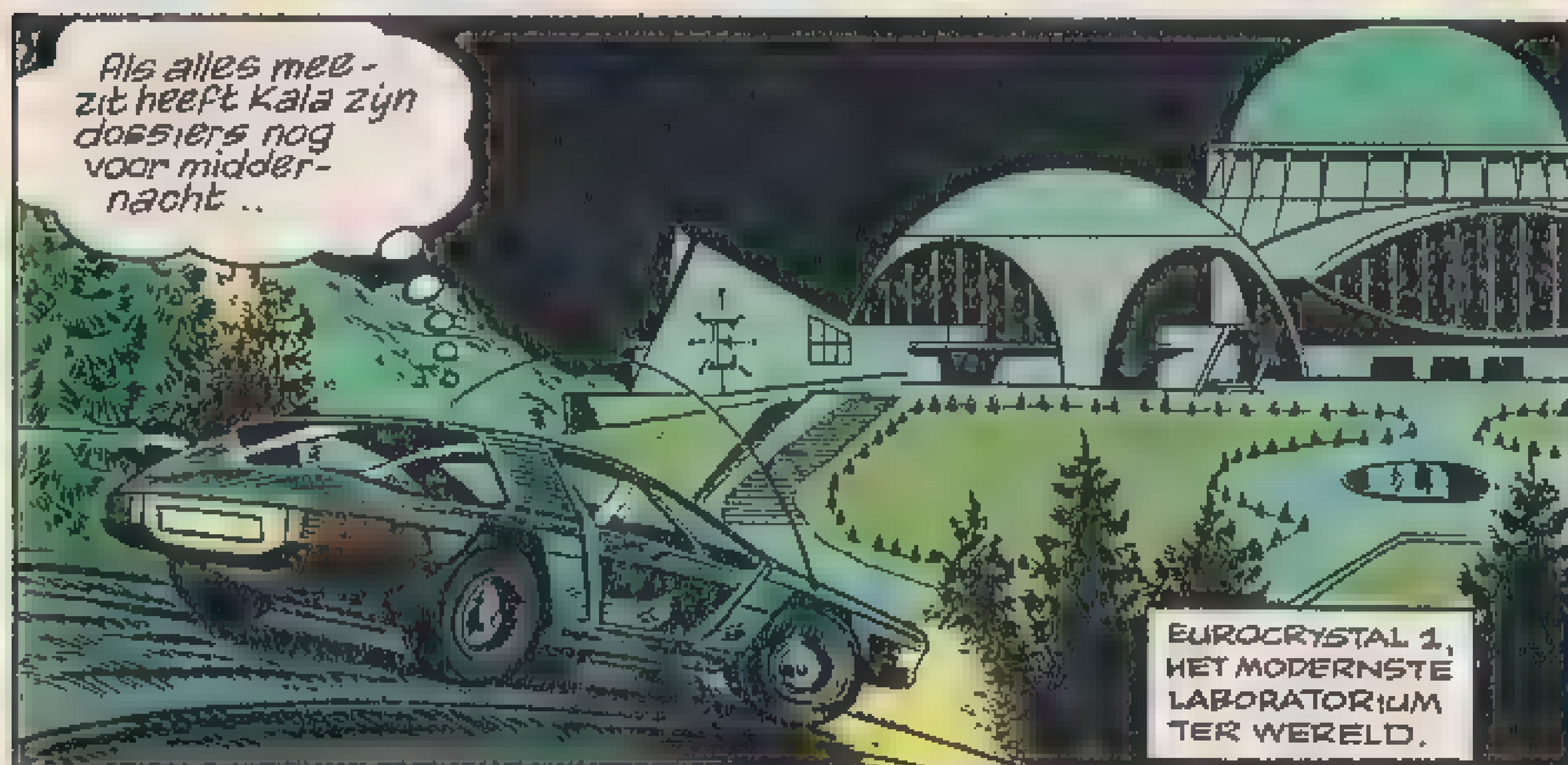
de super-generatie

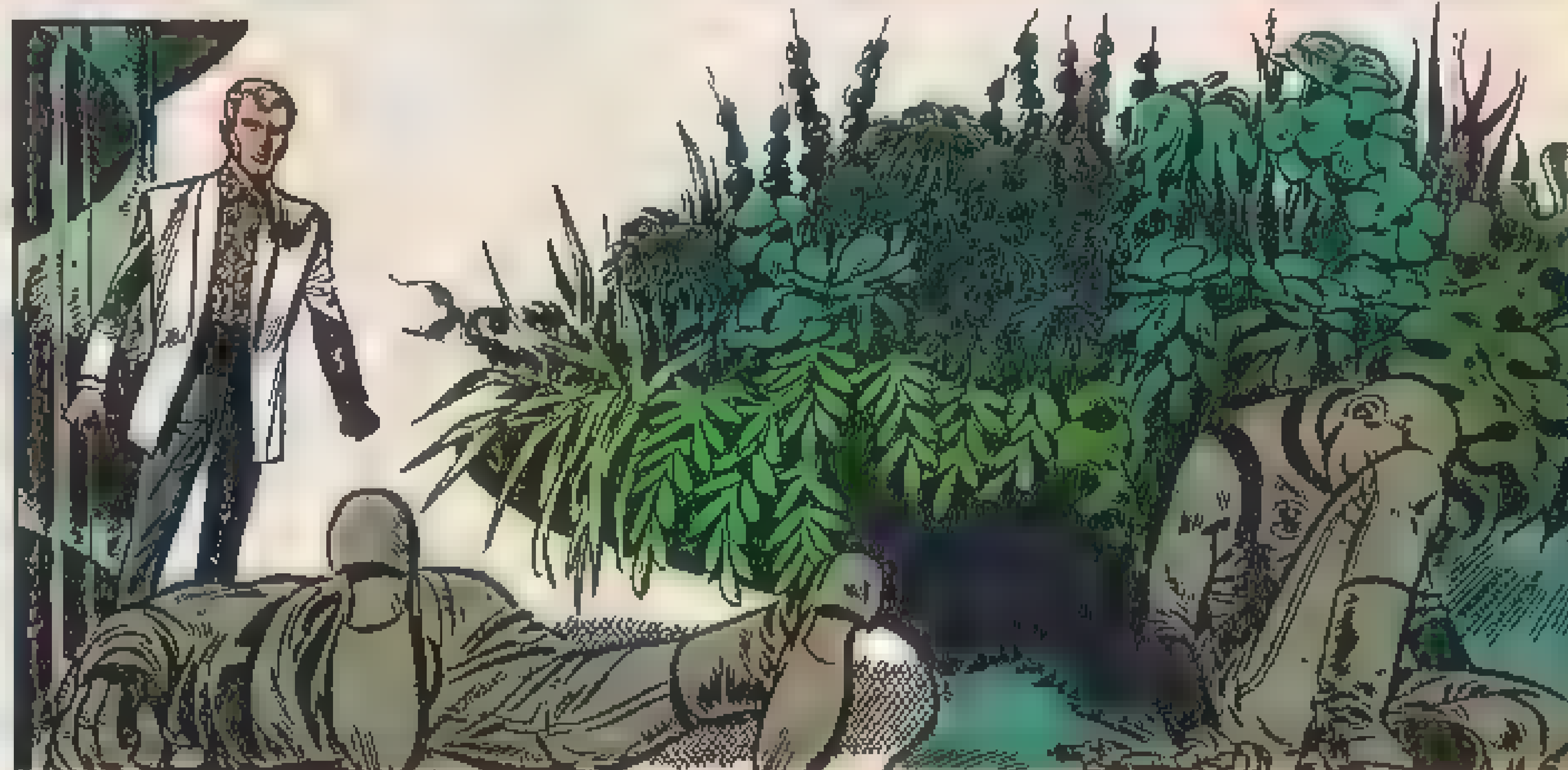

wordt vervolgd

Dr. Hook and the Medicine show

Tekst:
Jan
de Rooij

Als je het over Dr Hook And The Medicine Show hebt, heb je het automatisch ook over hun hit Sylvia's Mother. Eén van de allermooiste nummers die ik ken. Dat ik het bij het opstellen van m'n Top Twintig Aller Tijden vergeten ben, is een grof schandaal. Ik hoop dat ik deze blunder met het samenstellen van deze pagina heb goedgemaakt. Het verhaal van Sylvia is trouwens waar gebeurd. Komponist Shel Silverstein was echt verliefd op een Sylvia, die met een Spaanse stierenvechter ging trouwen. En Sylvia's moeder zei echt „Sylvia's happy, now why don't you leave her alone" en „thank you for callin' and sir won't you call back again" over de telefoon. Tegenwoordig woont Sylvia in Parijs en is de gelukkige moeder van drie kinderen. Zo gaat dat.

De smartlapliefhebbers die de single kochten, zullen aan de beide langspelers - Dr. Hook en Sloppy Seconds - die inmiddels uitgebracht zijn niet veel plezier beleefd hebben. Shel steekt namelijk de draak met talloze facetten uit de Amerikaanse maatschappij op een cabaretteske humoristische manier. Een manier die mensen met lange tenen (en de meeste mensen hebben die helaas) niet zo zal liggen. Satire stuit nog steeds op weerstanden.

Als je denkt dat Shel Silverstein deel uitmaakt van de Dr. Hook-formatie heb je het mis. Shel is uitsluitend komponist en tekstschrijver. Begin 1970 heetten Dr. Hook And The Medicine Show nog The Chocolate Papers. De groep speelde toen voornamelijk countrymuziek in kroegen in het zuiden van de Verenigde Staten. Basgitarist/zanger Ray Sawyer. „Dat kwam ons wel de neus uit. Je werd er doodziek van elke avond voor in leer geklede zatlappen te moeten optreden. Als we ophielden met spelen, sloegen ze de boel kort en klein. In de Chocolate Papers-tijd waren we nog met z'n vijven. Dennis Locorriere zong en speelde bas, Jay David drumde, Bill Francis zat aan de piano, George Cummings speelde sologitaar en ikzelf zong en baste een eind weg. Pas na Sylvia's Mother kwamen Rik Elswit (rhythmgitaar) en Jance Garfat (bas) erbij. Hoe we aan Shel Silverstein gekomen zijn? Nou, op een gegeven moment werd Ron Haffkine onze manager. Die had vroeger met Shel in folkclubs opgetreden. Toen hij Shel een bandje van ons liet horen, was die meteen razend enthousiast. Hij zag wel wat in ons voor een film waaraan hij werkte. Voor die film, Who Is Harry Kellerman And Why Is He Saying Those Terrible Things About Me?, moest Shel muziek leveren. Wij kregen er samen met Dustin Hoffman een rol in. Een aantal van de songs die we in de film ten gehore brengen, staat op een door CBS uitgebrachte soundtrack. Bij CBS kregen we ook een langdurig platencontract."

Wat de plannen van Dr. Hook voor de toekomst zijn, weten we niet. De groep zal de komende jaren nog wel gewoon doorgaan. En dat is maar goed ook, want de muziek die ze brengen is uniek. Muziek die het midden houdt tussen swamp-rock, sentimentele ballads en met komische effecten geladen country & western.

achter, v.l.n.r.: Ray Sawyer en Bill Francis
midden, v.l.n.r.: Dennis Locorriere, Jance Garfat, Jay David en George Cummings
voor: Rik Elswit

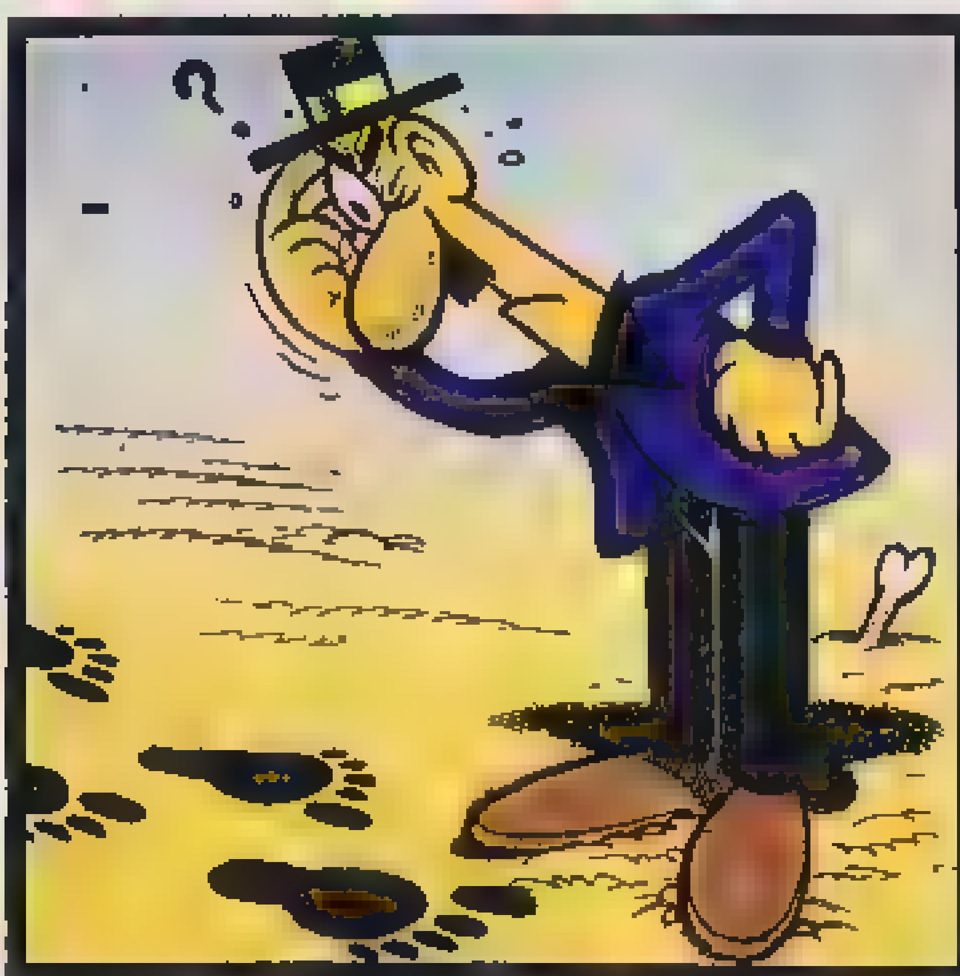

Foto's:
Gijsbert
Hanekroot

PEP's lonely hearts club

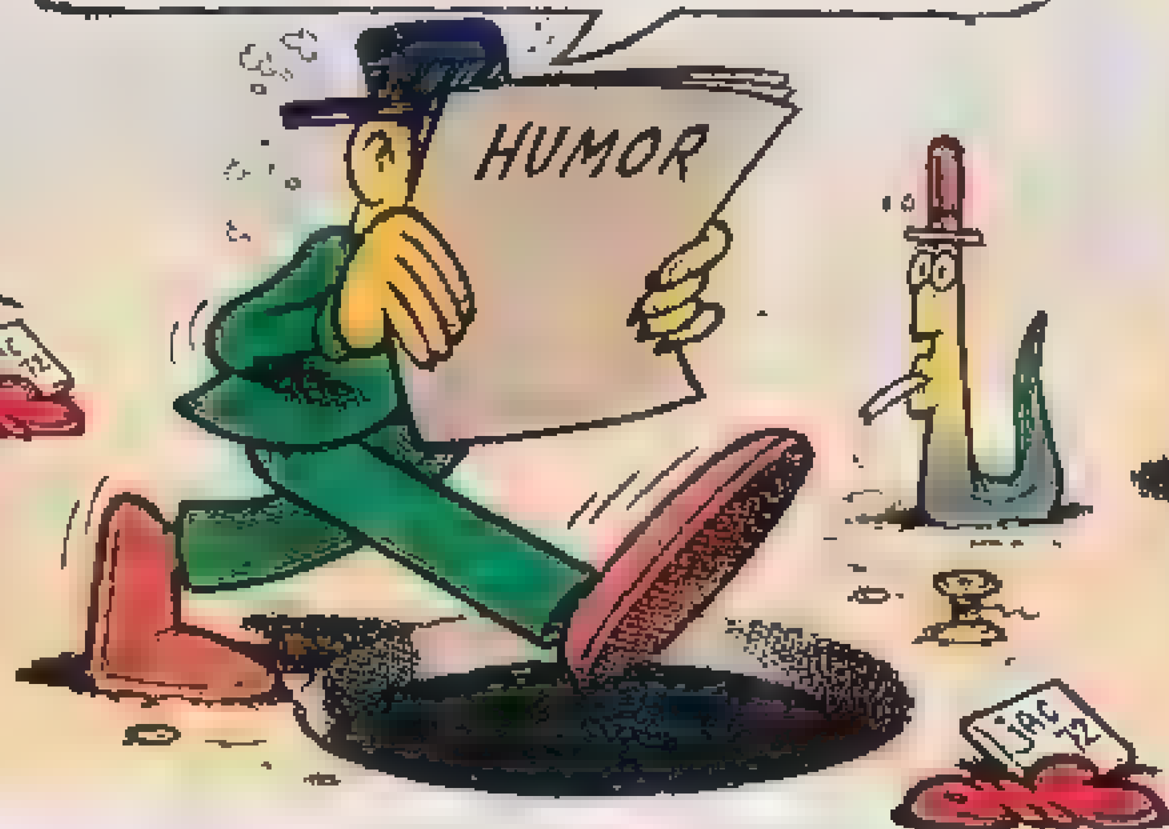
GIUSEPPE

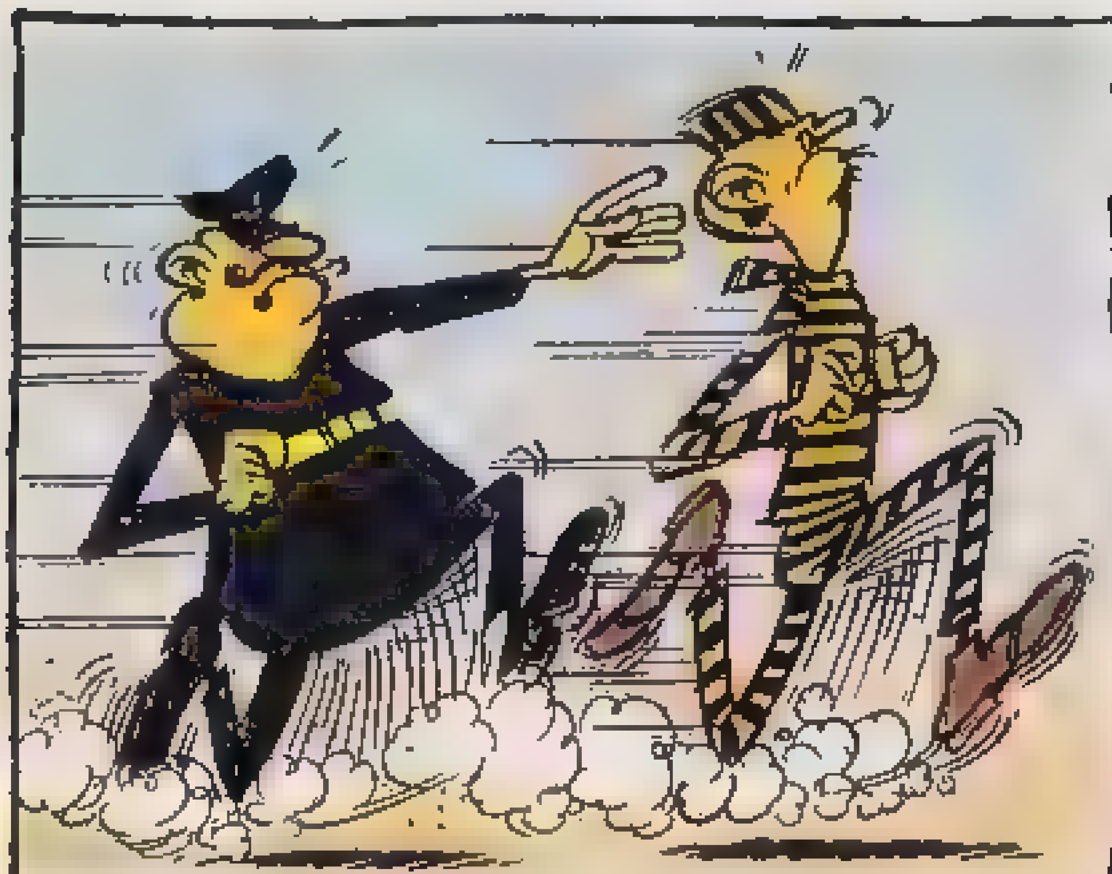

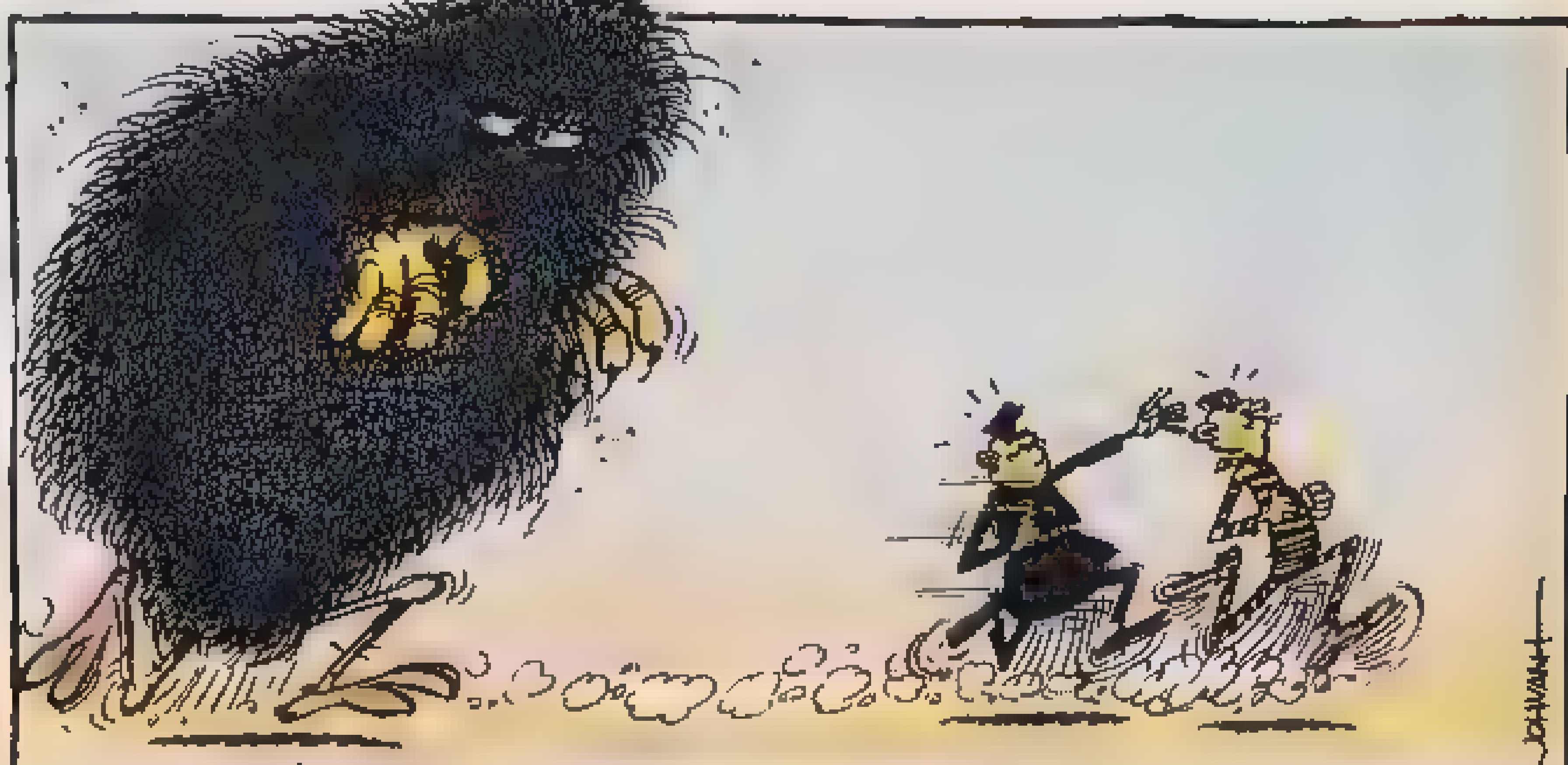

voortvluchtig

door Jan van Haasteren

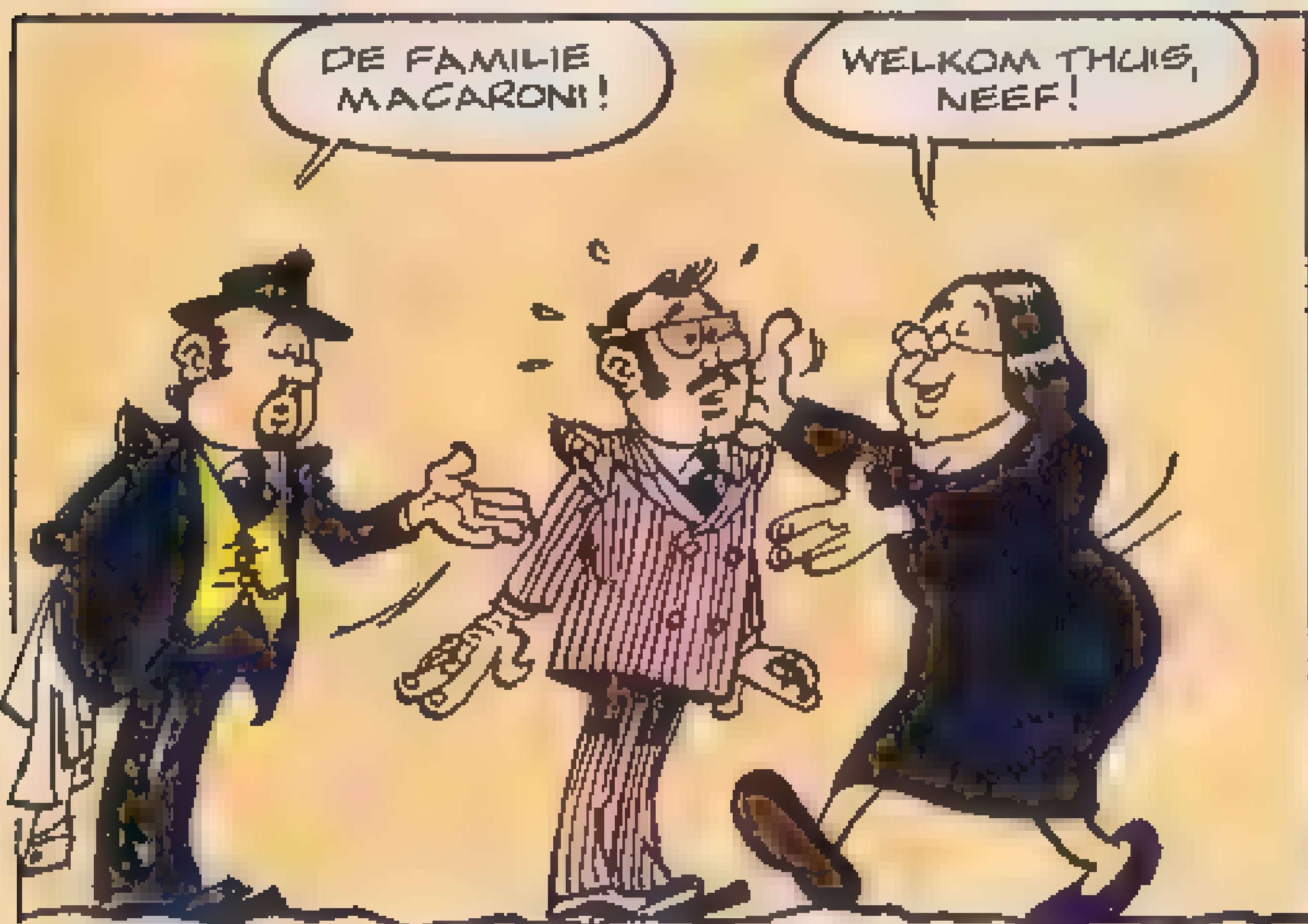

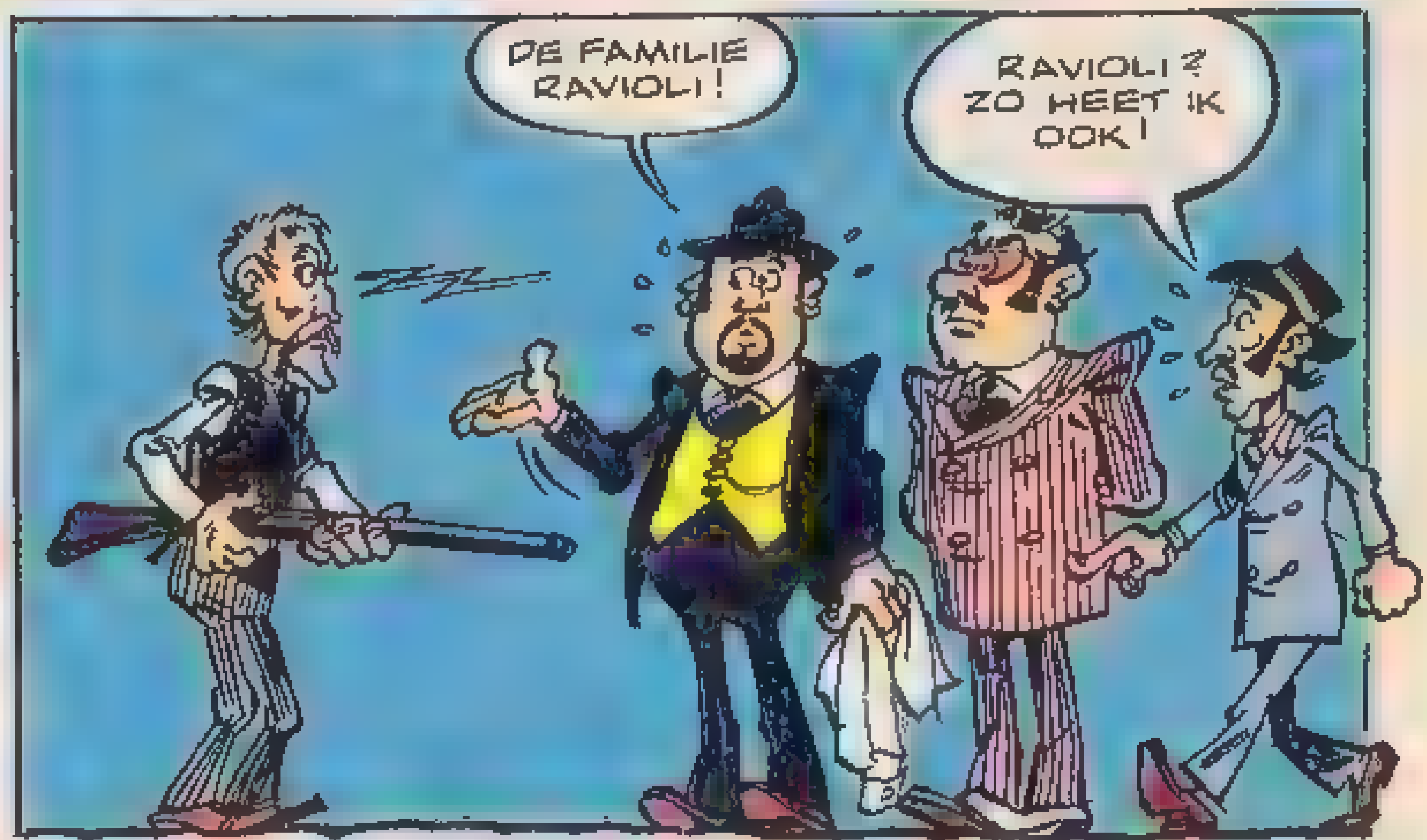

DE MACARONI'S

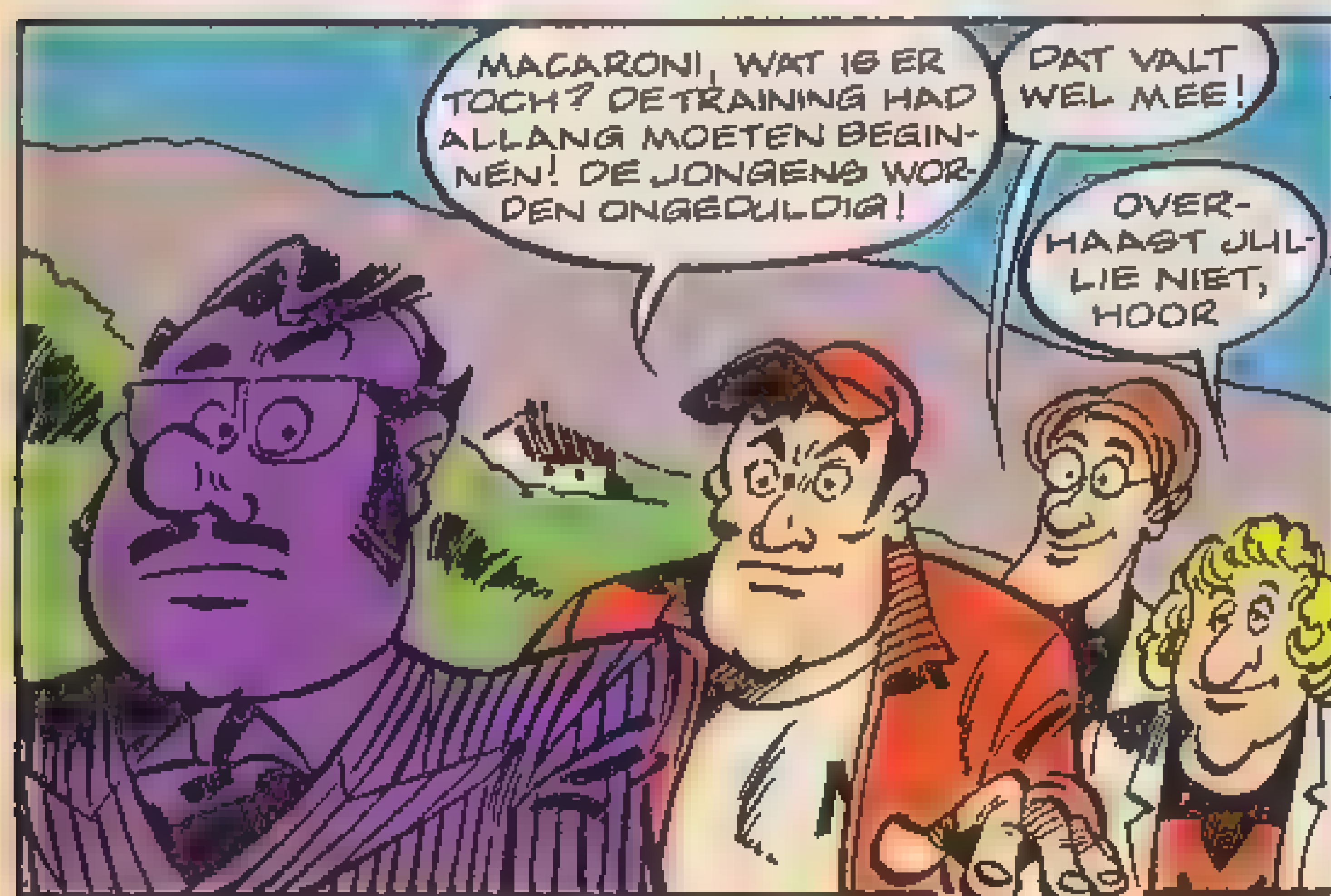

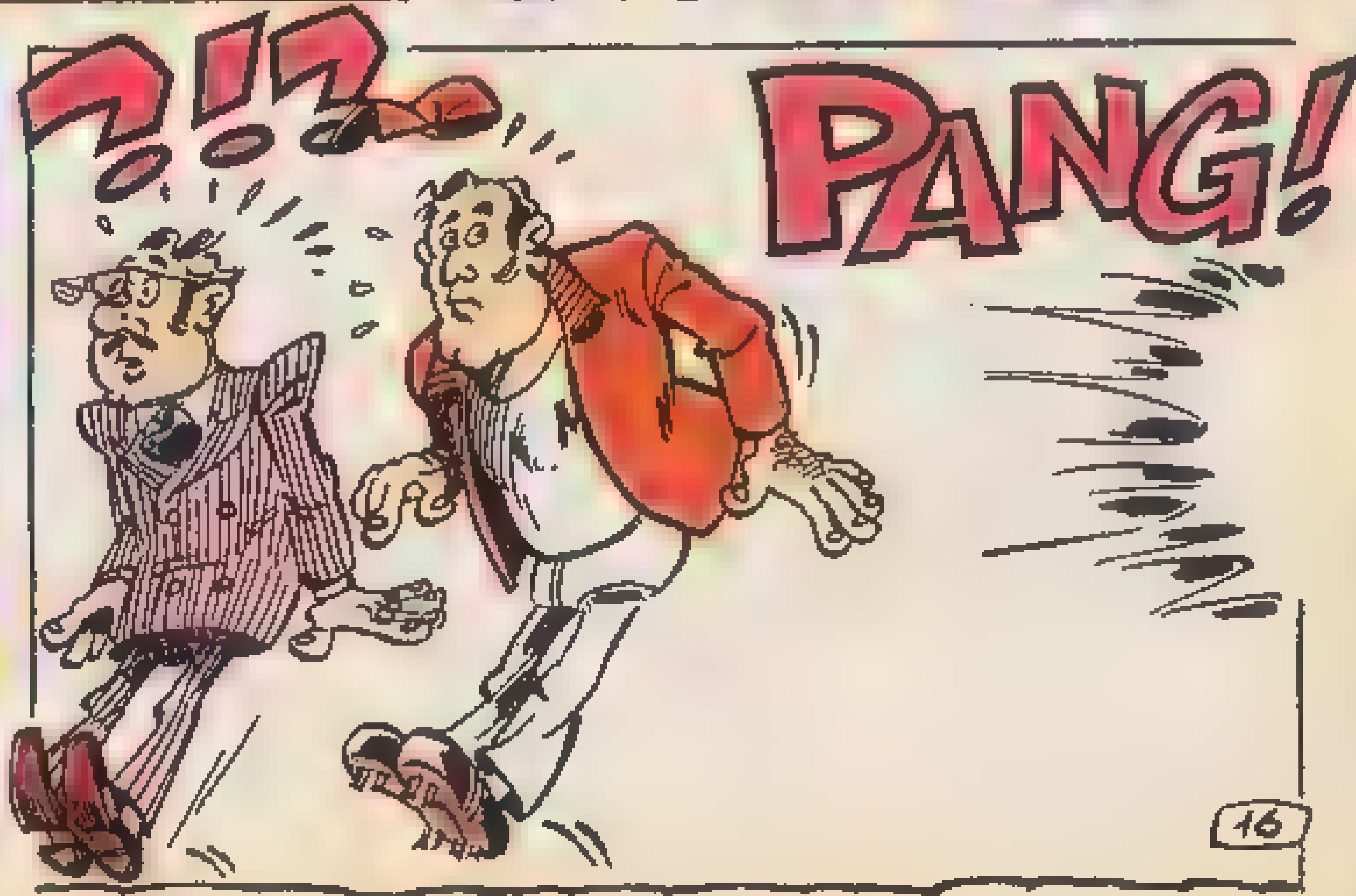

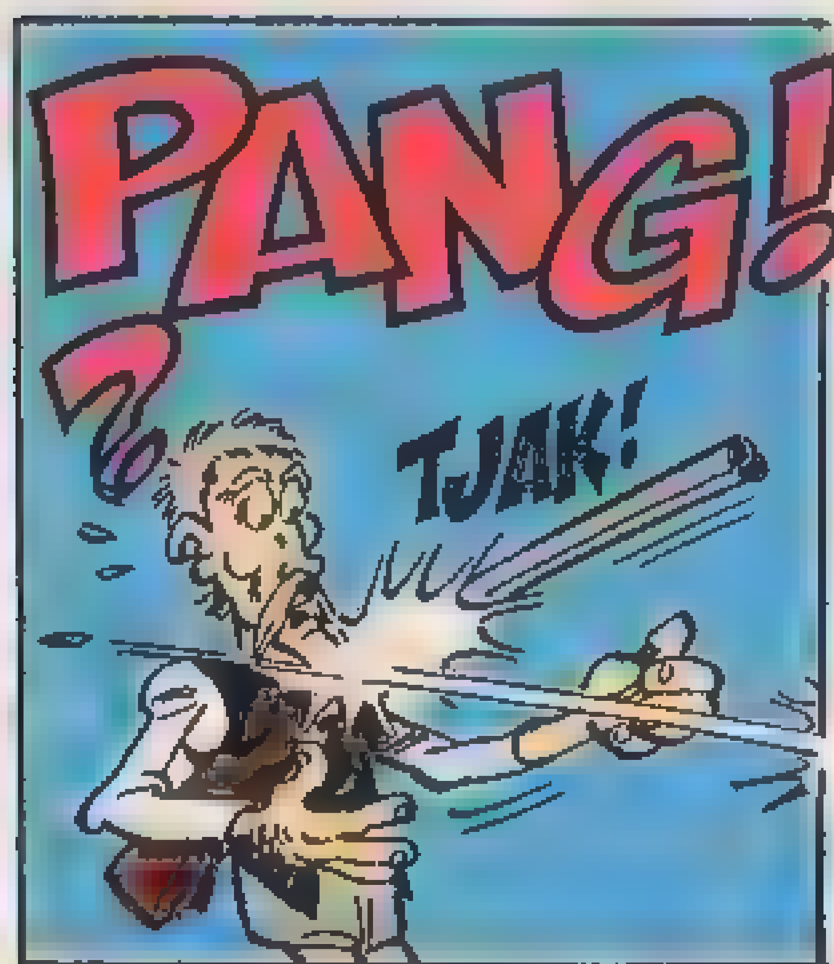

TEKENINGEN
DINO ATTANASIO
TEKST:
DICK MATENA
KLEUR: TONNY KOOT

vendetta

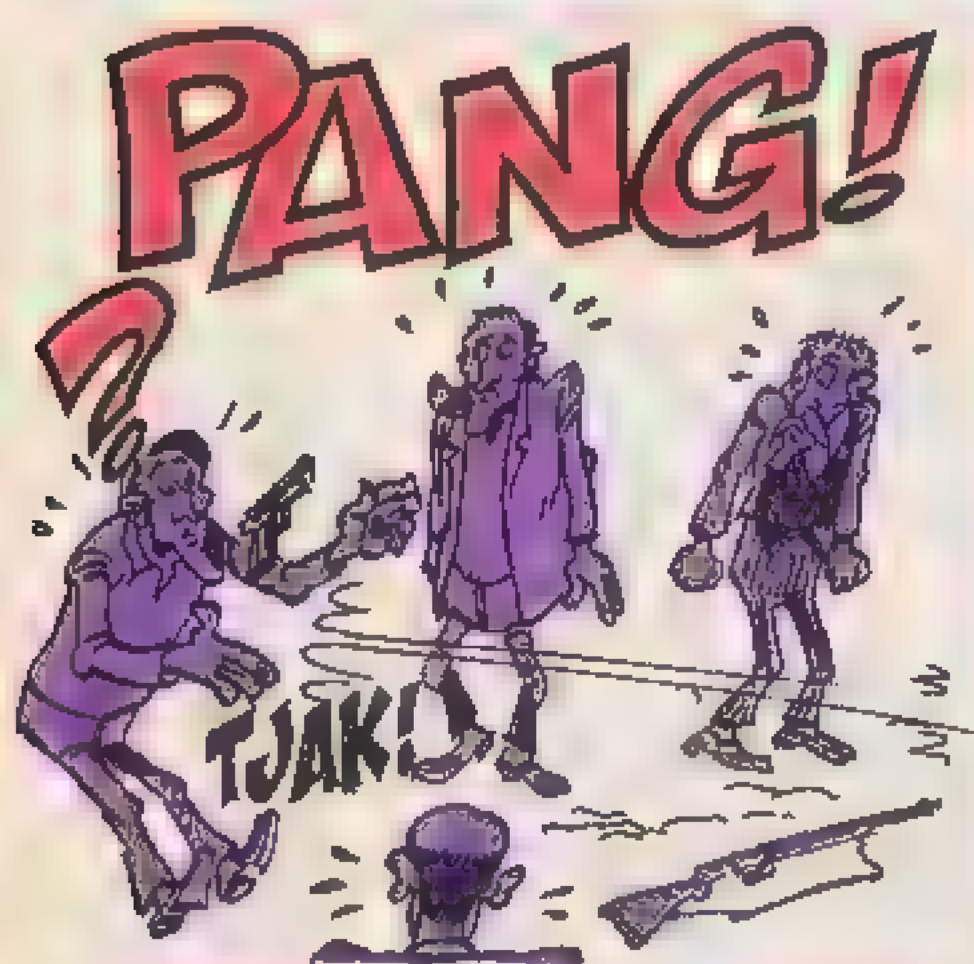

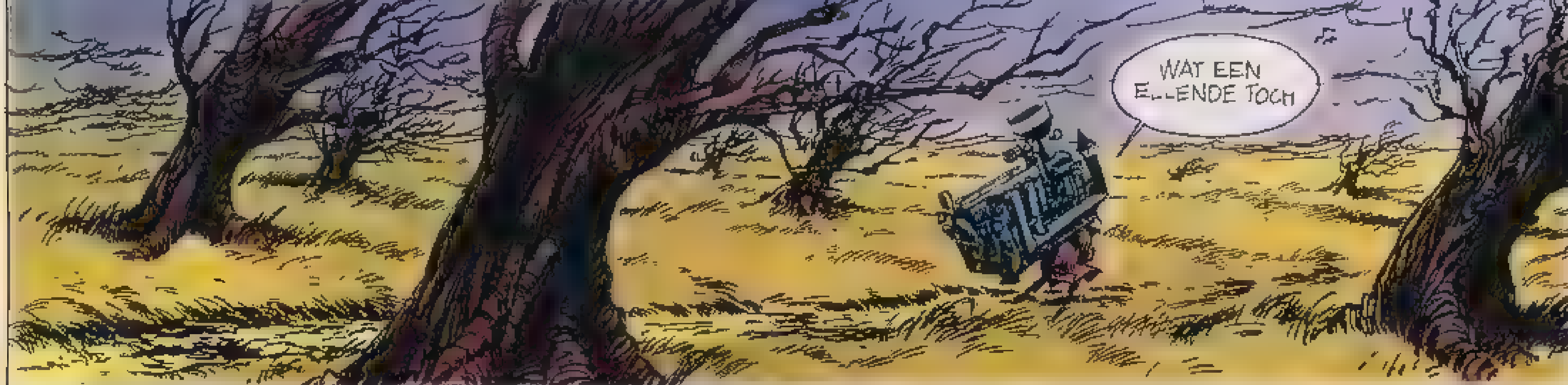

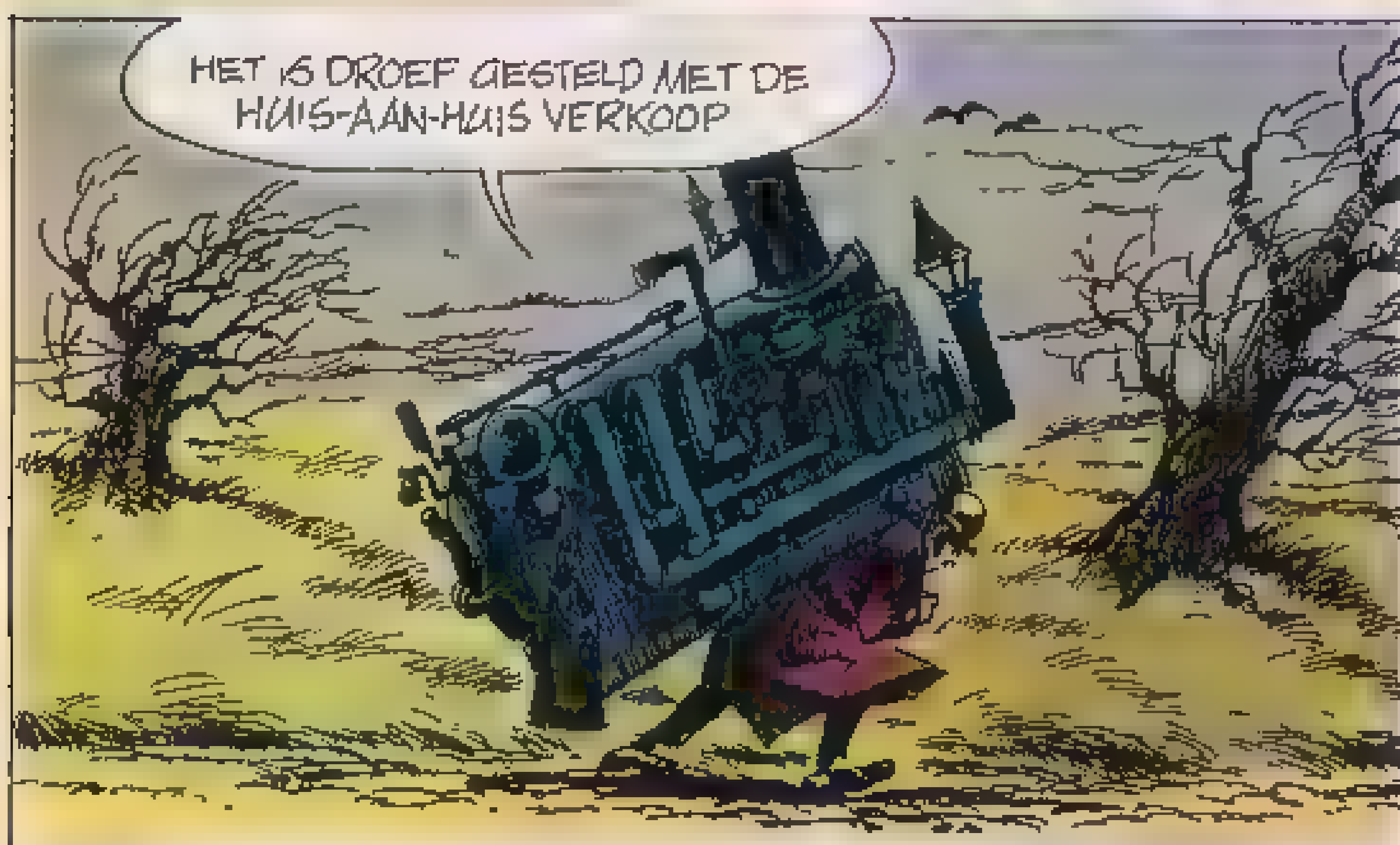

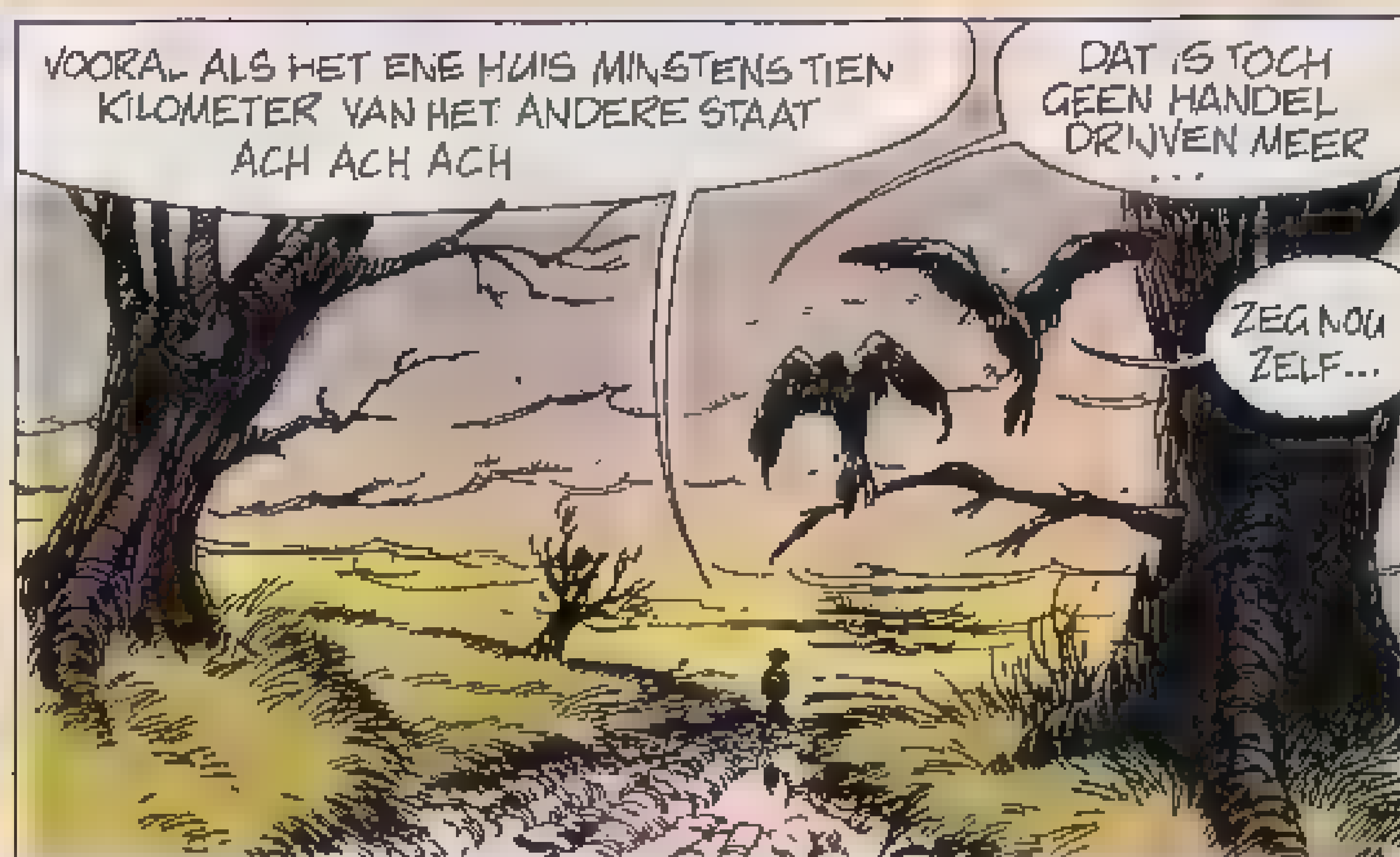

WORDT VERVOLGD

TIME IS MONEY

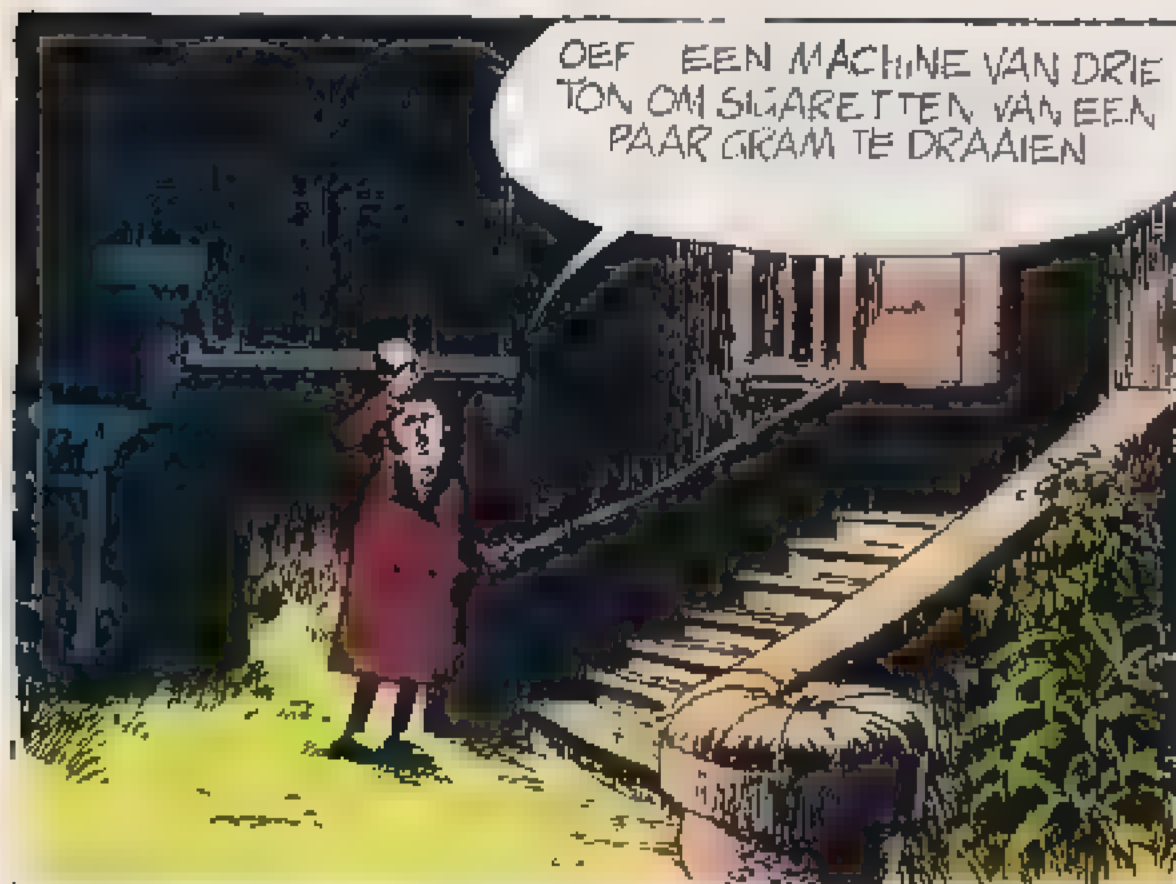

TEKST: FRED
TEKENINGEN: ALEXIS
VERTALING: JAN VAN ERP

de trans~tijd~handelaar

TIME IS MONEY

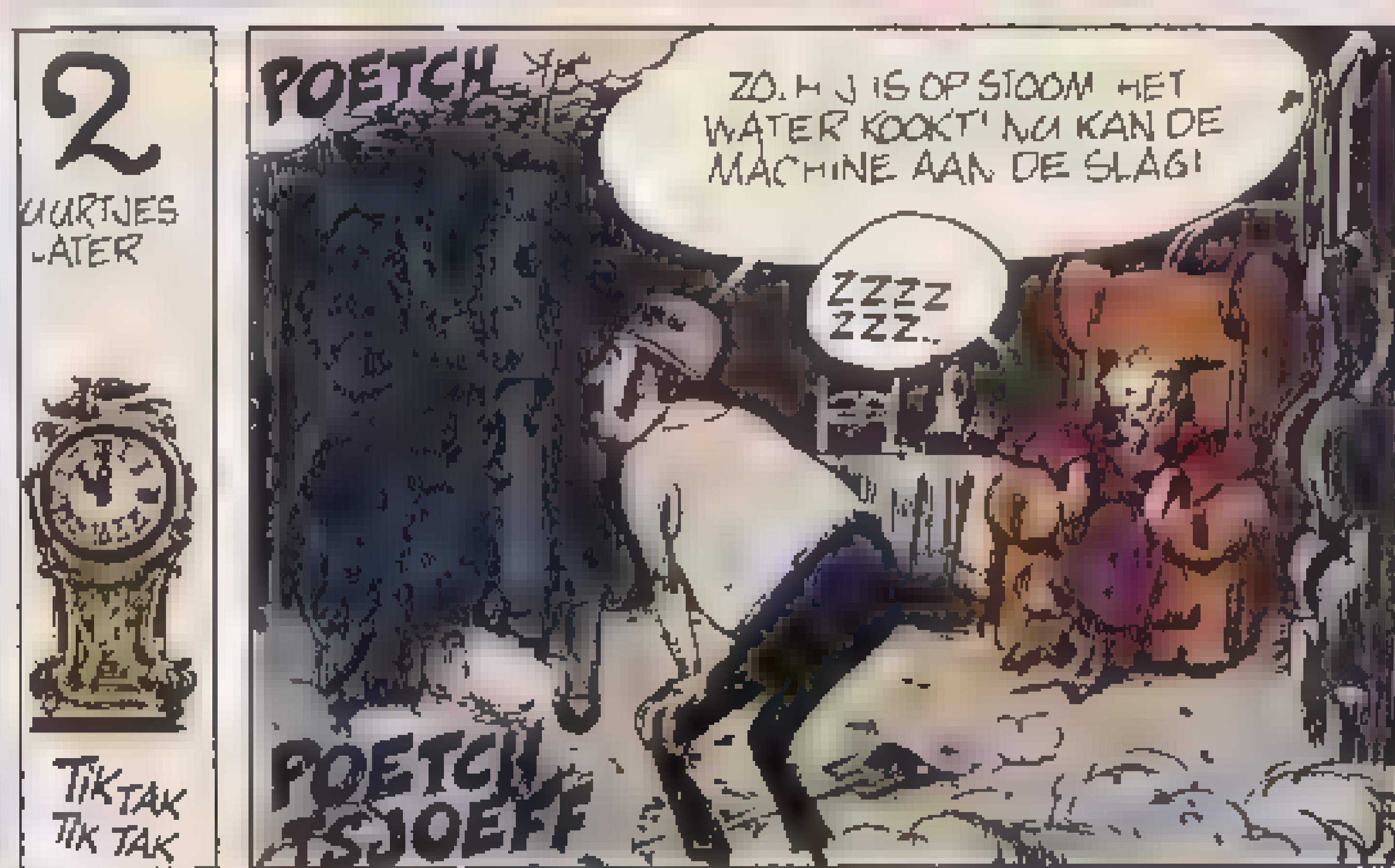

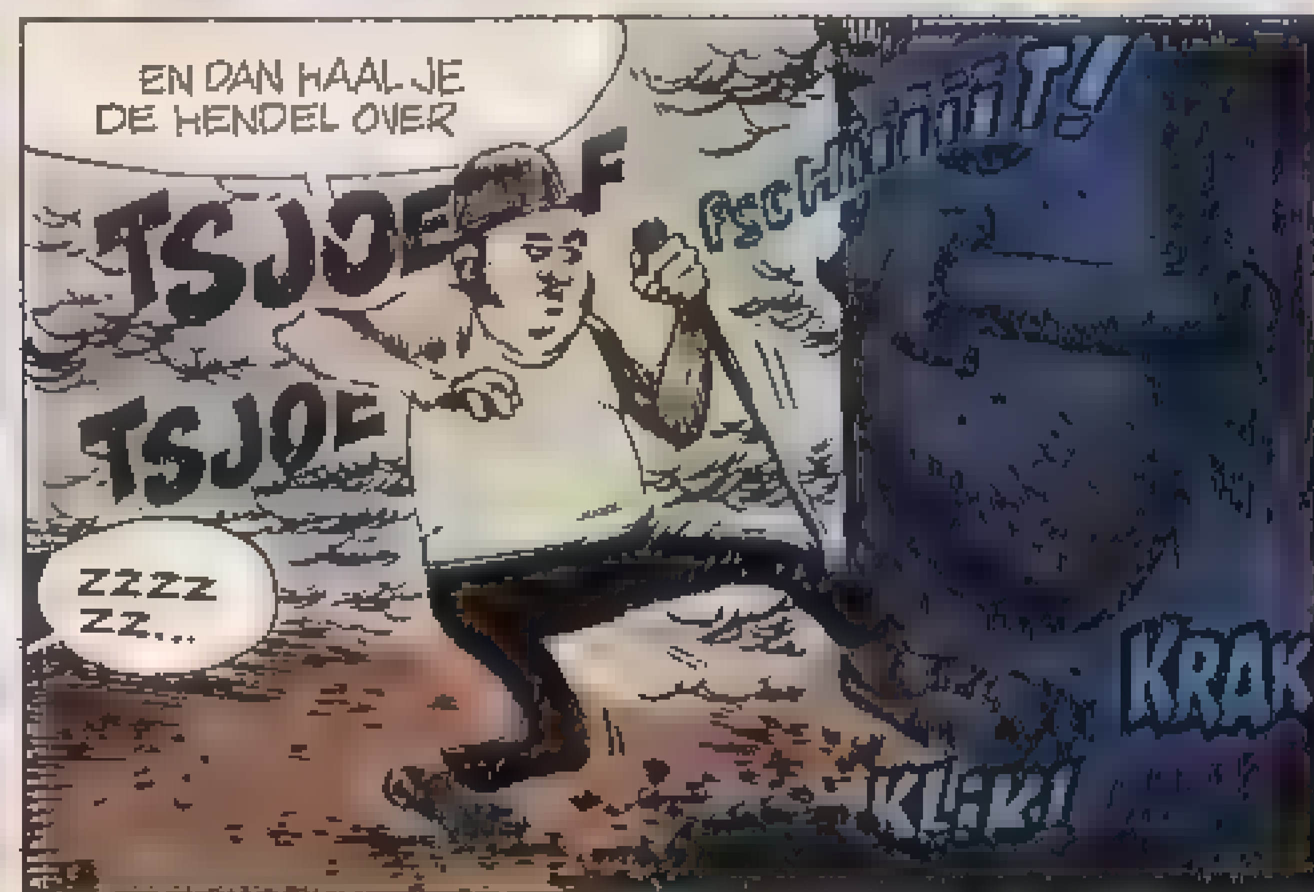

2 UURTJES LATER

TIK TAK TIK TAK

WORDT VERVOLGD

DE WERELD VAN LUCKY LUKE: MOUNTIES

door Albers-Morris

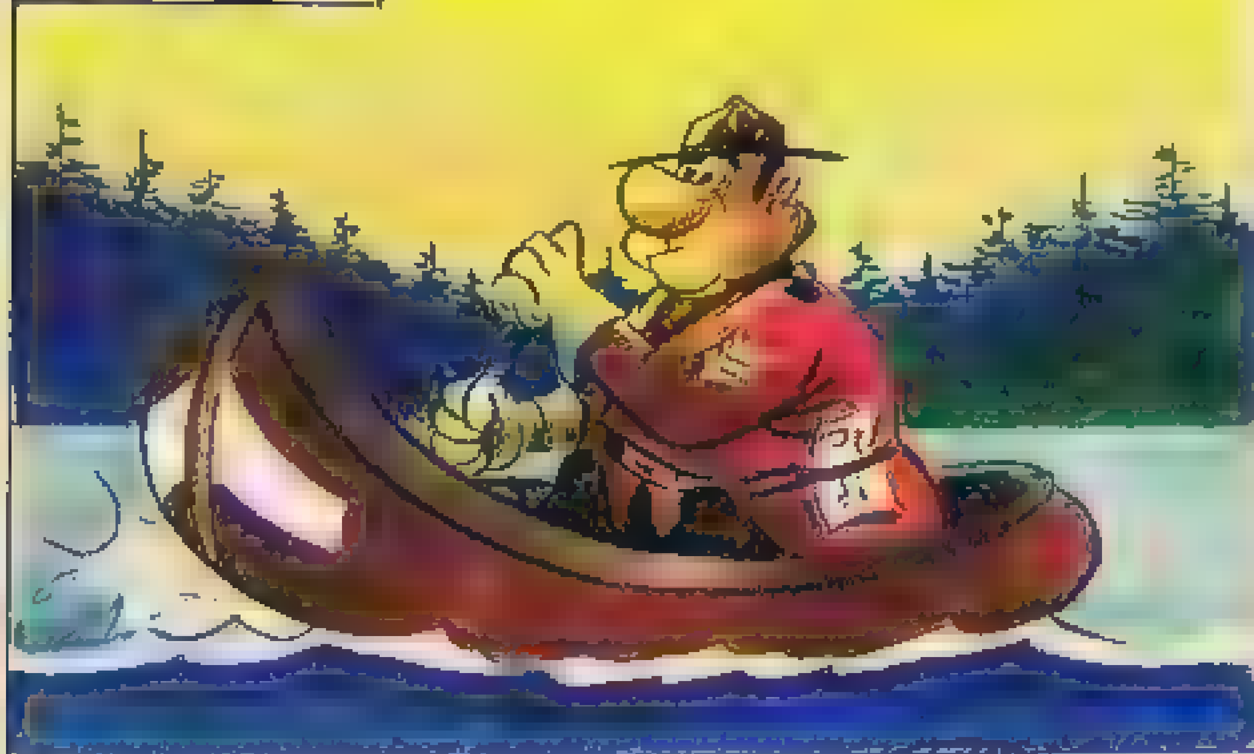

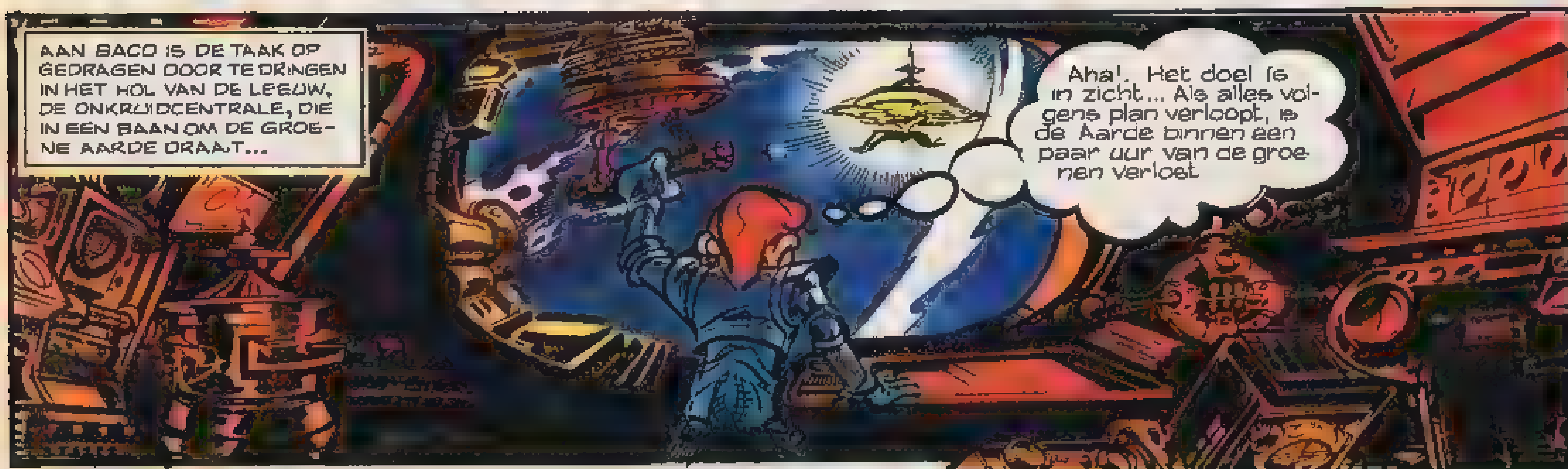

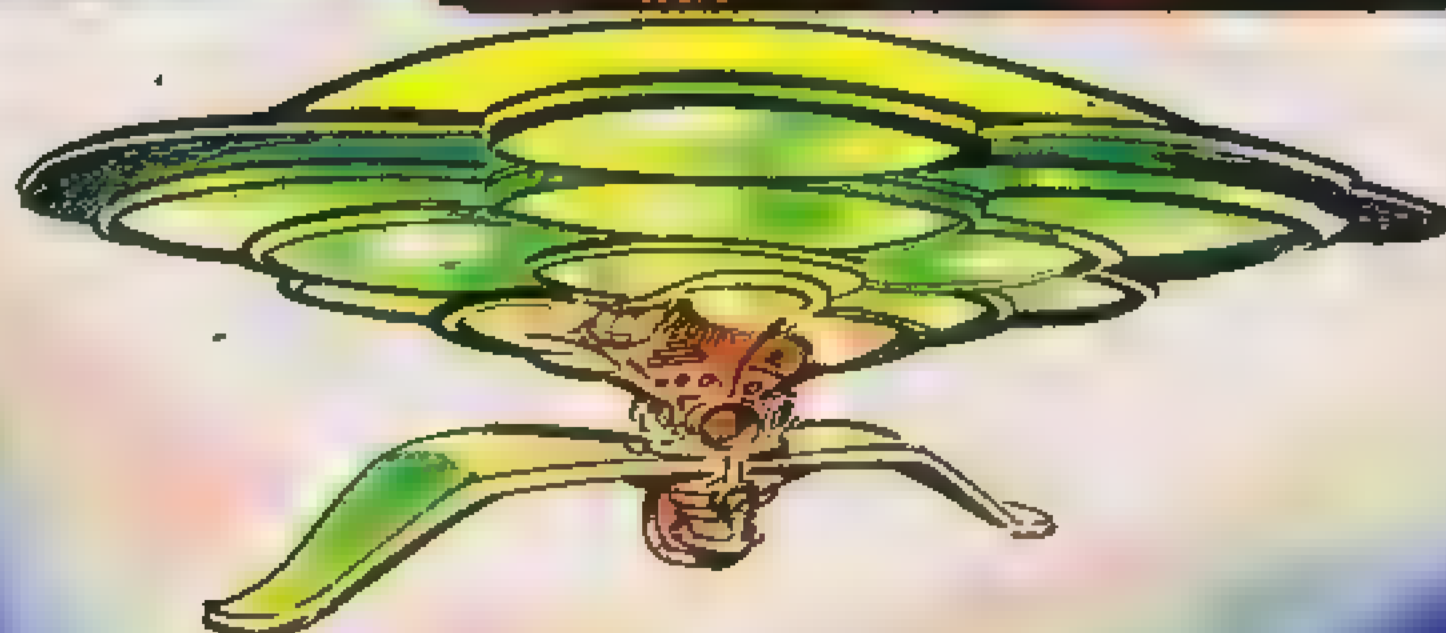

BACO

BACO KAN EEN GEVOEL VAN BEWONDERING NIET ONDERDRUKKEN... ALS EEN LICHTENDE GROENE BLOEM DRIJFT HET CENTRUM IN HET NIETS... DE ANTIGRAVITATIE REMMEN WERKEN OP VOLLE KRACHT, EN BACO'S NIETIGE SCHEEPJE RAAKT IN EEN PARKEERBAAN OM HET REUSACHTIGE BUITENAARDSE HOOFDKWARTIER...

JOHNN BAKKER

onkruid vergaat toch

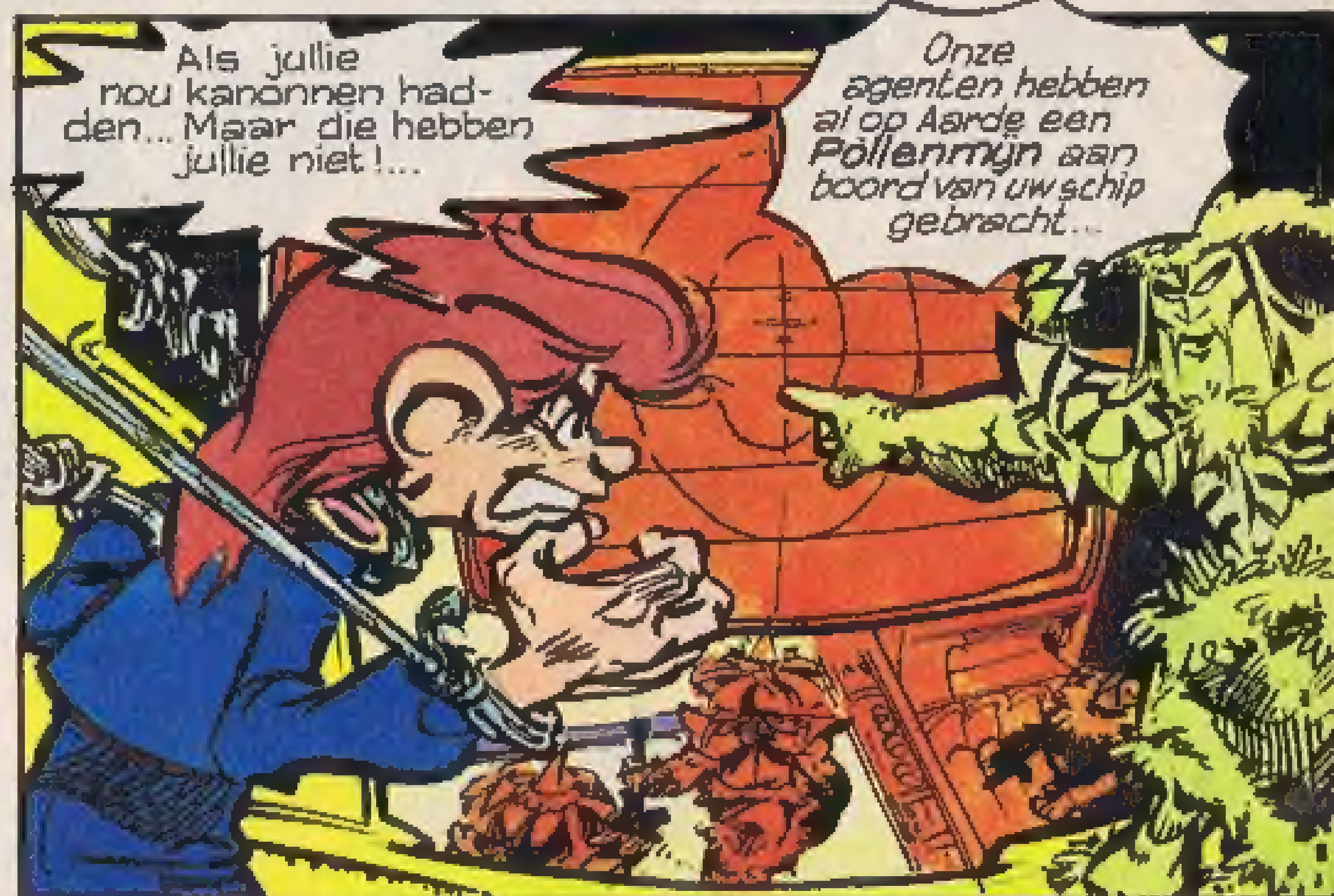
BACO

DE PLANTAARDIGE BANDIET BLUFT NIET... EEN TELEPATISCH BEVEL VAN DE MOEDERPLANT ACTIVEERT DE MIJN AAN BOORD VAN BACO'S SCHIP... DAT SPAT IN MOLECULEN UITEEN...

TOT VERBIJSTERING VAN DE PLANTEN SCHATERT BACO VAN HET LACHEN... IS DE SCHOK VAN TELEURSTELLING HEM TEVEEL GEWORDEN?

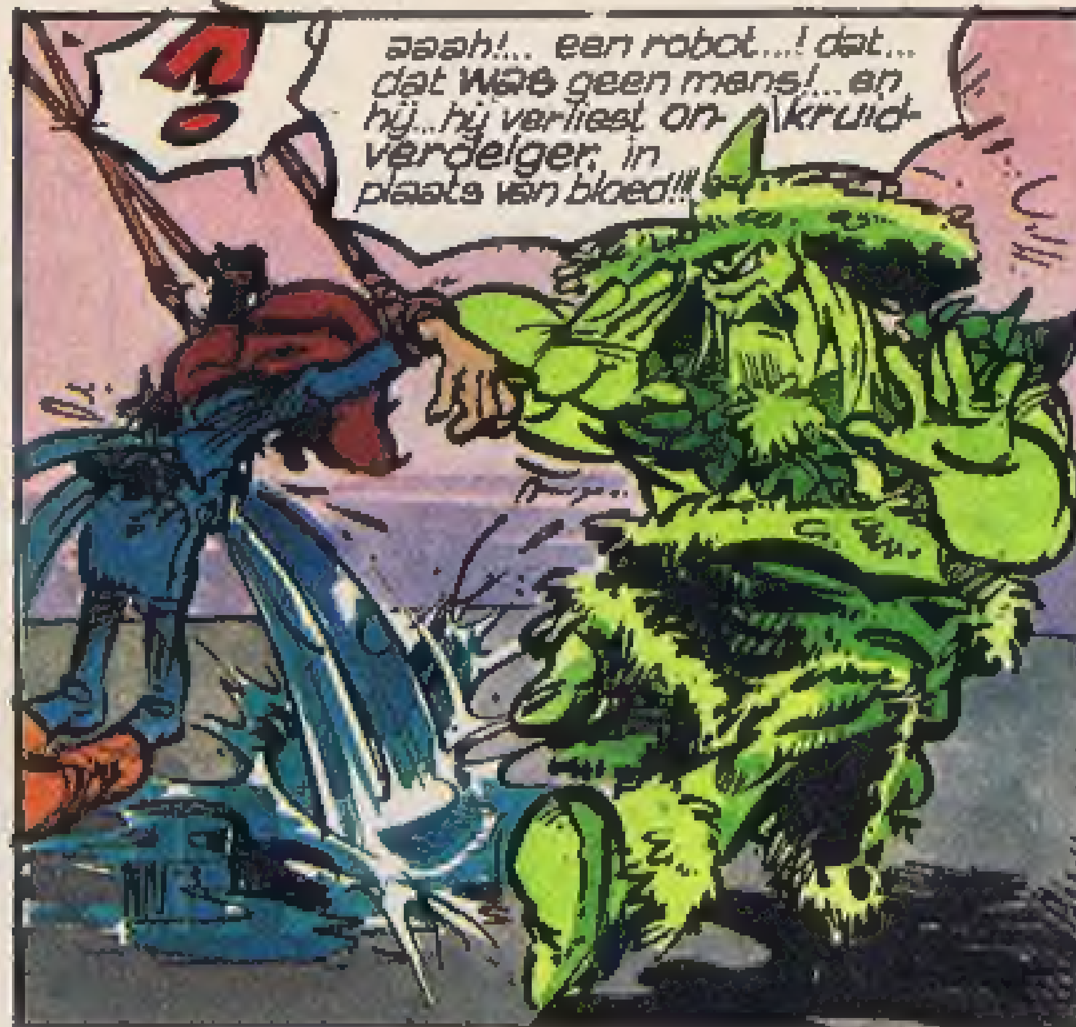

onkruid vergaat toch

Asterix op corsica

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

